

110.542

Accepi clericus in
seminario die nativi-
tatis Dni N. J. Chr. 25/VI. 886.

Michaelus Rosoricus

VII. g. classis.

Lagrabiæ

ЛЕКЦИОНАРИ.. НЕДІВУНА І БЛАГОДІЯНІЯ

16
364

ČITANJA I EVANGJELJA

ZA

SVE NEDJELJE I PRAZNIKE GOSPODNJE

I ZA

NEKE DANE SVETAČKE.

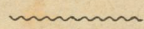

ODOBRILE DUHOVNE OBLASTI

NADBISKUPSKA U ZAGREBU

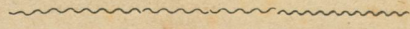
I

BISKUPSKE U DJAKOVU I SENJU.

PREVEO

DR. FRANJO IVEKOVIĆ.

U ZAGREBU 1875.

BRZOTISKOM DIONIČKE TISKARE.

Ne žive čovjek o samom hljebu nego o svakoj rieči, koja izlazi iz usta
Božjih. Mat. 4, 4.

Sve je pismo bogoduho koristno za učenje, za karanje, za poprav-
ljanje, za poučavanje u pravdi, da bude savršen čovjek Božji,
za svako dobro djelo pripravljen. II. Tim. 3, 16. 17.

0-1052 / 2009

Skrizaljka

pomičnih svetkovina.

Godina	Nedjeljno slovo	Pepelnica	Uskrs	Duhovi	Prva nedjelja dolazka Gospodnjega
1876	ba	1 ožuj.	16 trav.	4 lip.	3 pros.
1877	g	14 velj.	1 "	20 svib.	2 "
1878	f	6 ožuj.	21 "	9 lip.	1 "
1879	e	26 velj.	13 "	1 "	30 stud.
1880	dc	11 "	28 ožuj.	16 svib.	28 "
1881	b	2 ožuj.	17 trav.	5 lip.	27 "
1882	a	22 velj.	9 "	28 svib.	3 pros.
1883	g	7 "	25 ožuj.	13 "	2 "
1884	fe	27 "	13 trav.	1 lip.	30 stud.
1885	d	18 "	5 "	24 svib.	29 "
1886	c	10 ožuj.	25 "	13 lip.	28 "
1887	b	23 velj.	10 "	29 svib.	27 "
1888	ag	15 "	1 "	20 "	2 pros.
1889	f	6 ožuj.	21 "	9 lip.	1 "
1890	e	19 velj.	6 "	25 svib.	30 stud.
1891	d	11 "	29 ožuj.	17 "	29 "
1892	cb	2 ožuj.	17 trav.	5 lip.	27 "
1893	a	15 velj.	2 "	21 svib.	3 pros.
1894	g	7 "	25 ožuj.	13 "	2 "
1895	f	27 "	14 trav.	2 lip.	1 "
1896	ed	19 "	5 "	24 svib.	29 stud.
1897	c	3 ožuj.	18 "	6 lip.	28 "
1898	b	23 velj.	10 "	29 svib.	27 "
1899	a	15 "	2 "	21 "	3 pros.
1900	g	28 "	15 "	3 lip.	2 "
1901	f	20 "	7 "	26 svib.	1 "
1902	e	12 "	30 ožuj.	18 "	30 stud.
1903	d	25 "	12 trav.	31 "	29 "
1904	cb	16 "	3 "	22 "	27 "
1905	a	8 ožuj.	23 "	11 lip.	3 pros.

Druge pomične svetkovine, koje nisu u skrižaljci.

1. Preslavno ime Isusovo slavi se uz potpuno oprostjenje u drugu nedjelju po bogojavljenju.
2. Dan sedam žalosti b. d. Marije pada u petak po gluhoj nedjelji i u treću nedjelju mjeseca rujna.
3. Prosni dani obdržavaju se u ponedjeljak, utorak i sriedu po petoj nedjelji uskrсноj; a odmah u četvrtak spasovo.
4. Presveta trojica svetkuje se u prvu nedjelju po duhovih; a u četvrtak iza nje tielovo.
5. Skapularska je nedjelja, koja dolazi za 16. danom srpnja.
6. Angjelska je nedjelja, koja je najbliža 1. danu rujna.
7. Preslavno ime Marijino slavi se u nedjelju po Maloj Gospi.
8. Spomen sv. čisla štuje se u prvu nedjelju mjeseca listopada.

Posti.

Kvaterni padaju u sriedu, petak i subotu, i to proljetni po čistoj nedjelji, ljetni po duhovskoj nedjelji, jesenski po uzvišenju sv. križa, i zimski po danu sv. Lucije. U nedjelju nije nikada post. Po nedjeljah korizmenih ne smije se mrsiti. A na božić, ako pada u petak ili subotu, slobodno je mrsiti.

Svadba se prepovieda

od prve nedjelje dolazka Gospodnjega do prve nedjelje po bogojavljenju, i od pepelnice do prve nedjelje po uskrсу.

SIEČANJ.

1	a	Obrezanje G. n. Isusa Krista. Mlada godina.
2	b	Makarij op. Spiridion b.
3	c	Genoveva d. Gordij satnik.
4	d	Rigobert b. priz. Tit b. priz.
5	e	Telesfor papa m. Emilijana d.
6	f	Bogojavljenje. Gašpar, Melhior, Baltasar.
7	g	Lucijan m. Niceta b. priz.
8	a	Lavrencij Justinijan b. priz. Prob b. priz.
9	b	Julijan i Basilissa ženidbeni druzi mm.
10	c	Marcijan sveć. Agaton papa priz.
11	d	Higin papa m. Honorata d.
12	e	Ernest b. Arkadij m.
13	f	Glafira d. Godefrid op.
14	g	Hilarij b. priz. Makrina babica sv. Basilija.
15	a	Pavao prvi pust. Mavro op.
16	b	Marcel papa m. Oton m.
17	c	Antonij pust. Diodor m.
18	d	Stolica sv. Petra u Rimu. Priska d. m.
19	e	Kanut kralj m. Marij m.
20	f	Fabijan papa m. i Sebastijan vojnik m.
21	g	Agneta d. m. Epifanij b. priz.
22	a	Vincencij i Anastasij mm. Gaudencij b. priz.
23	b	Zaruci b. d. Marije. Ivan Milostivi.
24	c	Timotej b. m. Suran op.
25	d	Obraćenje s. Pavla ap. Ananija krst. Pavlov.
26	e	Polikarpo b. m. Pavla udova.
27	f	Ivan Zlatoust b. priz. Avit m.
28	g	Julijan b. Valerij b.
29	a	Francisko Sal. b. priz. <i>Dan IX sati.</i>
30	b	Martina d. m. Feliks papa.
31	c	Petar Nolasko priz. Metran m.

VELJAČA.

1	d	Ignacij b. m. Efrem Edeški.
2	e	Očišćavanje b. d. Marije iliti svjećnica.
3	f	Blaž b. m. Celerin djakon.
4	g	Andrija Korsini b. priz. Eutihij m.
5	a	Agata d. m. Isidor m.
6	b	Doroteja d. m. Gvarin b. priz.
7	c	Romualdo op. Julijana udovica.
8	d	Ivan Matski priz. Honorat b.
9	e	Apolonija d. m. Nicefor m.
10	f	Skolastika d. Silvan b. priz.
11	g	Lazar b. Viktorija d. m. Severin op.
12	a	Eulalija d. m. Damjan vojnik m.
13	b	Stjepan op. Benigno m.
14	c	Valentin m. <i>Dan X sati.</i>
15	d	Faustin i Jovita braća mm.
16	e	Julijana d. m. Nicefor m. Onesim b. m.
17	f	Julijan m. Donat izp.
18	g	Simeon b. m. Heladij b. m.
19	a	Konrad Placentinski pust. priz.
20	b	Eleuterij b. m. Sadot b. m.
21	c	Eleonora d. Paterij b. Verul m.
22	d	Stolica sv. Petra u Antiohiji.
23	e	Margarita Kortonska. Romana d.
24	f	Matija apostol. Edilbert kralj priz.
25	g	Viktorin m. Tarasij b.
26	a	Nestor b. m. Aleksandar b. Andrija b.
27	b	Basilij i Prokopij priz. Carigradski.
28	c	Roman op. Pupil m. Makarij m.

Pazi! Kad je priestupna godina, tada ima ovaj mjesec 29 dana, sv. Matija dodje na 25. dan, a slovo nedjeljno promieni se u predjašnje, n. p. ako je bilo *a* bude *g*.

OŽUJAK.

1	d	Albin m. Svitbert b. priz.
2	e	Simplicij papa priz. <i>Dan XI sati.</i>
3	f	Kunegunda d. Marin vojnik m.
4	g	Kazimir priz. Budimir priz.
5	a	Friderik priz. Foka m.
6	b	Koleta d. Viktor i Viktorin mm.
7	c	Toma Akvin. priz. Perpetua i Felicitata mm.
8	d	Ivan od Boga priz. Feliks b. priz.
9	e	Franciska udova. Katarina d.
10	f	40 mučenika. Kaj m.
11	g	Eulogij m. Kandid m.
12	a	Gregorij papa uč. crkv. Teofan m.
13	b	Eufrasija d. Nicefor b. Rozina d.
14	c	Matilda udova. Sabin m.
15	d	Longin m. Prob b.
16	e	Heribert b. priz. Agapit b. priz.
17	f	Patricij b. Gertruda d. Josip Arimat.
18	g	Eduardo kralj m. Aleksandar b. m.
19	a	Josip zaručnik b. d. Marije.
20	b	Joahim otac b. d. M. <i>Dan XII sati.</i>
21	c	Benedikto op. <i>Noć i dan jednak.</i>
22	d	Oktavijan m. Katarina d.
23	e	Pelagija m. Viktorijan m.
24	f	Gabriel arhangjel. Latin b.
25	g	Navještenje b. d. Marije. Irenej m.
26	a	Montan m. Ludger b.
27	b	Aleksandar m. Ivan pust.
28	c	Siksto papa priz. Kastor i Dorotej mm.
29	d	Jona m. Ciril djakon m.
30	e	Zosim b. priz. Ivan Ljestvičnik priz.
31	f	Balbina d. Amos prorok.

TRAVANJ.

1	g	Hugon b. priz. Teodora m.
2	a	Francisko Paulski priz. Marija Misirska.
3	b	Rihardo b. Vulpijan m.
4	c	Isidor b. priz. Zosim pust.
5	d	Vincencij Fererij priz. Irena d. m.
6	e	Siksto papa m. Gvilelmo op. <i>Dan XIII sati.</i>
7	f	Saturnin b. priz. Cirjak m.
8	g	Dionisij b. priz. Koncessa m.
9	a	Prohor djakon m. Marija Kleofina.
10	b	Ezekiel prorok. Apolonij m.
11	c	Leon papa priz. Domnion m.
12	d	Julij papa priz. Visija d. m.
13	e	Hermenegildo m. Dada mučenik.
14	f	Tiburcij i Valerijan mm. Domina d. m.
15	g	Basilissa i Anastasija mm.
16	a	Enkratida d. m. Drogon priz.
17	b	Anicet papa m. Ilija m.
18	c	Apolonij m. Galdin b. priz.
19	d	Timon djakon m. Gjuragj b. m.
20	e	Teotim b. priz. Marcijan priz.
21	f	Anselmo b. priz. Simeon b. priz.
22	g	Soter i Kaj mm. Teodor b.
23	a	Adalbert b. m. Marol b. priz.
24	b	Gjuragj vojnik m. Fidel m.
25	c	Marko evangj. Anijan b. priz.
26	d	Klet i Marcelin mm.
27	e	Antim b. m. Anastasij priz.
28	f	Vital m. otac ss. Gervasiju i Protasiju.
29	g	Petar m. <i>Dan XIV sati.</i>
30	a	Katarina Sienska d. Sofija d. m.

SVIBANJ.

1	b	Filip i Jakov apost. Sigismundo kralj m.
2	c	Atanasij b. Neopol m.
3	d	Našašće sv. križa. Aleksandar m.
4	e	Monika udova. Florijan m.
5	f	Pij papa priz. Krescencija m.
6	g	Ivan pred vratu lat. Ivan Damaščanski.
7	a	Stanislav b. m. Flavija d. m.
8	b	Pojava sv. Mihaela arhangjela.
9	c	Gregorij Nazijanž. b. priz. Beat priz.
10	d	Antonin b. priz. Isidor ratar.
11	e	Mamert b. priz. Evelij m.
12	f	Nerej i Ahilej mm.
13	g	Mucij m. Glicerija m.
14	a	Bonifacij m. Justina m.
15	b	Dimpna d. m. Torkvat b. S
16	c	Ivan Nepomučki m. Ubaldo b. priz.
17	d	Pashal priz. Dan XV sati.
18	e	Feliks priz. Venancij m.
19	f	Petar Celestin papa priz. Ivon priz.
20	g	Bernardin priz. Basila d. m.
21	a	Valente b. m. Polij m.
22	b	Jelena d. Julija d. m.
23	c	Desiderij b. m. Eutihij i Florencij priz.
24	d	Joana udova. Manahen priz.
25	e	Magdalena d. Vrban papa m.
26	f	Filip Nerij priz. Eleuterij papa m.
27	g	Ivan papa m. Beda priz.
28	a	German b. priz. Helkonida m.
29	b	Maksim b. priz. Teodosija m.
30	c	Ferdinando kralj priz. Basilij i Emelija
ženidbeni druzi.
31	d	Petronila keci sv. Petra ap.

LIPANJ.

1	e	Pamfilij m. Simeon priz.
2	f	Erasmu b. m. Eugenij papa priz.
3	g	Pavla d. m. Klotilda kraljica. Oliva d.
4	a	Kvirin b. m. Rutil m.
5	b	Bonifacij b. m. Sancij m.
6	c	Norbert b. priz. Artemij i Kandida ženid- beni druzi mm.
7	d	Pavao b. m. Robert priz. op.
8	e	Medardo b. priz. Kaliopa m.
9	f	Prim i Felicijan mm. Pelagija d. m.
10	g	Margarita kraljica. Getulij m.
11	a	Barnaba ap. Feliks i Fortunat braća mm.
12	b	Ivan od Fakunda. Cirin m.
13	c	Antonij Paduanski priz. Felikula d. m.
14	d	Basilij b. priz. Elisej prorok.
15	e	Vid, Modest i Krescencija mm.
16	f	Ivan Francisko priz. Kvirik i Julita mm.
17	g	Manuel, Sabel i Ismael mm.
18	a	Marko i Marcellin mm. Marina d.
19	b	Julijana Falkon. d. Gervasij i Protasij mm.
20	c	Silverij papa m. Florentina d.
21	d	Alojsij Gonzaga priz. <i>Dan XVI sati.</i>
22	e	Pavlin b. priz. Flavij Klemente m.
23	f	Ediltruda d. Agripina d. m.
24	g	Rodjenje sv. Ivana Krstitelja.
25	a	Prosper b. priz. Febronija d. m.
26	b	Ivan i Pavao braća mm. Pelagij m.
27	c	Ladislav kralj ugarski. Aneкто m.
28	d	Leon papa priz. Potamijena d. †
29	e	Petar i Pavao ap. Benedikta d.
30	f	Spomen sv. Pavla ap. Lucina učenica ap.

SRPANJ.

1	g	Rumoldo b. m. Aron veliki svećenik.
2	a	Pohod b. d. Marije.
3	b	Hiacinto m. Heliodor b.
4	c	Udalrik b. Oseja i Agej proroci.
5	d	Ciril i Metodij braća bb. Marin m. Zoa m.
6	e	Romul b. m. Isaija prorok.
7	f	Vilibaldo b. Edilburga d.
8	g	Elisabeta udova. Kilijan b. m.
9	a	Breko b. priz. Anatolija d. m.
10	b	Amelberga d. Rufina i Sekunda sestre mm.
11	c	Pij papa m. Cindej m.
12	d	Ivan Gvalbert op. Epifanija m.
13	e	Margarita d. m. Anaklet papa m.
14	f	Bonaventura priz. Kamilo priz. Just m.
15	g	Razstanak apostolski. Henrik car priz.
16	a	Spomen sv. skapulara b. d. Marije.
17	b	Aleksij priz. Andrija i Benedikto mm.
18	c	Simforosa i 7 njenih sinova. Martina d. m.
19	d	Vincencij Paulski. Arsenij priz.
20	e	Severa d. Josip Just priz. Ilija prorok.
21	f	Prakseda d. Daniel prorok.
22	g	Marija Magdalena. Platon m.
23	a	Apolinar b. m. Liborij b. priz.
24	b	Hristina d. m. Ursicin b. priz.
25	c	Jakov apost. Hristofor m.
26	d	Ana mati b. d. Marije. Hiacinto m.
27	e	Pantaleon m. Antusa d.
28	f	Inocencij papa priz. Akacij m.
29	g	Marta d. <i>Dan XV sati.</i>
30	a	Abdon i Senen mm. Judita m.
31	b	Ignacij Loyolski priz.

KOLOVOZ.

1	e	Petar u okovih. Makabeji mučenici.
2	d	Stjepan papa m. Porciunkula sv. Franciska.
5	e	Augustin b. Zagreb. Našašće sv. Stjepana.
4	f	Dominik priz. Aristarh uč. sv. Pavla.
5	g	Snježna b. d. Marija. Afra m. Osvaldo priz.
6	a	Preobraženje G. n. Isusa Kr. Ksisto papa m.
7	b	Kajetan priz. Donat b. m.
8	c	Cirjak m. Marin m.
9	d	Roman m. Domicijan b. priz.
10	e	Lavrencij m. Asterija d. m.
11	f	Susana d. m. Digna d.
12	g	Klara opatica. Herkulan b. priz.
13	a	Hipolit m. Radegunda kraljica.
14	b	Eusebij priz. Ursicij m. †
15	c	Velika Gospa iliti u nebo uzeće b. d. Marije.
16	d	Hiacinto priz. Serena carica. Rok priz.
17	e	Miron m. Boleslav. <i>Dan XIV sati.</i>
18	f	Jelena mati Konstantinova.
19	g	Ludovik b. priz. Marijan priz.
20	a	Stjepan kralj. Bernardo op.
21	b	Cirjaka udova m. Paterno m.
22	c	Simforijan m. Antonin m.
23	d	Filip Benicij priz. Zahej b.
24	e	Bartolomej apost. Aureja d.
25	f	Ludovik kralj. Genesij m.
26	g	Zefirin papa m. Roza d.
27	a	Ruf b. m. Eutalija d.
28	b	Augustin b. učit. crkv. Mojsij pust.
29	c	Glavosjek Ivanov. Sabina d.
30	d	Roza Limanska d. Feliks m.
31	e	Rajmundo Nonnat priz. Aristid priz.

RUJAN.

1	f	Egidij op. Verena d.
2	g	Diomed m. Jodok b. Maksima d.
3	a	Simeon Stupnik. Serafija d.
4	b	Rozalija d. Mojsij prorok. Roza Viterbska.
5	c	Lavrencij Justinijan b. priz. <i>Dan XIII sati.</i>
6	d	Zaharija prorok. Petronij b. priz.
7	e	Regina d. m. Nemorij m.
8	f	Mala Gospa iliti rodjenje b. d. Marije.
9	g	Dorotej i Gorgonij mm.
10	a	Nikola Tol. priz. Pulherija d. carica.
11	b	Prot i Hiacinto mm. Pafnucij b. priz.
12	c	Gvidon priz. Autonom b. m.
13	d	Amat b. priz. Longin m.
14	e	Uzvišenje sv. križa. Rozula m.
15	f	Nikomed m. Melitina m.
16	g	Kornelij i Ciprijan mm.
17	a	Znaci od rana na sv. Francisku. Adrijana m.
18	b	Toma Villan. b. priz. Sofija m.
19	c	Januarij b. m. Pomposija d. m.
20	d	Eustahij m. Kandida d. m.
21	e	Matej ap. i evang. Jona prorok.
22	f	Mavricij m. Iraida d. m.
23	g	Lin papa m. Tekla d. m. <i>Dan XII sati.</i>
24	a	B. d. Marija za odkup sužanja.
25	b	Gerardo b. m. Kleofa m. Aurelija m.
26	c	Ciprijan m. Justina d. m. Nil op.
27	d	Kuzma i Damjan mm. Hiltruda d.
28	e	Većeslav kralj češki m. Eustohija d.
29	f	Mihael arhangjel. Gudelija m.
30	g	Jeronim priz. učit. crkv. Sofija udova.

LISTOPAD.

1	a	Remigij b. priz. Bavon priz.
2	b	Leodegarij b. m. Toma b. priz.
3	c	Kandid m. Faust m.
4	d	Francisko Seraf. priz. Aureja d.
5	e	Placid m. Gala udova.
6	f	Brunon Kartuški priz. Vjera d. m.
7	g	Marko papa priz. Julija d. m. <i>Dan XI sati.</i>
8	a	Brigita udova. Pelagija pokornica.
9	b	Dionisij Areopagita m. Abraham patrijarha.
10	c	Francisko Borgia. Pavlin b.
11	d	Nikasij b. m. Placida d.
12	e	Maksimilijan b. Domina m.
13	f	Eduardo kralj priz. Koloman m.
14	g	Kalist papa m. Fortunata d. m.
15	a	Teresija d. Agilej m. Tekla opatica.
16	b	Gal opat. Lul b. priz. Elifij m.
17	c	Hedviga ud. Viktor b.
18	d	Luka evangj. Trifonija ud.
19	e	Petar Alkantarski priz. Ptolomej i Lucij mm.
20	f	Felicijan b. m. Irena d. m.
21	g	Ursula d. m. Dasij m.
22	a	Kordula d. m. Marija Salome.
23	b	Ivan Kapistran priz. Ignacij b. Carigradski.
24	c	Rafael arhangjel. Proklo b.
25	d	Hrisanto m. i Darija d. m.
26	e	Demetrij m. Evarist papa m.
27	f	Sabina m. <i>Dan X sati.</i>
28	g	Simon i Juda Tadej apostoli.
29	a	Narcis b. Eusebija d. m.
30	b	Marcel m. Eutropija m.
31	c	Vuk b. Lucila d. m. †

STUDENI.

1	d	Svi svetci i sveticе.
2	e	Dušni dan il. spomen svih preminulih vjernih.
3	f	Bogomil. Hubert b. priz. Silvija mati s. Greg.
4	g	Karlo Boromeo b. priz. Porfirij m.
5	a	Emerik priz. Zaharija i Elisabeta.
6	b	Leonardo op. priz. Sever b. m.
7	c	Herkulan b. m. Engelbert b. m.
8	d	Godefrid b. Klar priz. Bogdan priz.
9	e	Teodor m. Eustolija d.
10	f	Andrija Avelin priz. Trifena i Trifosa.
11	g	Martin b. priz. Mena vojnik m.
12	a	Martin papa m. Kunibert b.
13	b	Stanislav Kostka priz. Didak priz.
14	c	Serapion m. Veneranda d. m.
15	d	Leopoldo priz. Gertruda d.
16	e	Edmundo b. priz. <i>Dan IX sati.</i>
17	f	Gregorij Čudotvorac priz. Eugenij djak. priz.
18	g	Posvetilo crkve ss. Petra i Pavla u Rimu.
19	a	Elisabeta ud. Poncijan papa m.
20	b	Feliks Valois priz. Edmundo kr. m.
21	c	Prikaz b. d. Marije u hramu.
22	d	Cecilija d. m. Filemon m.
23	e	Klemente papa m. Felicitata m.
24	f	Ivan od sv. križa priz. Hrisogon m.
25	g	Katarina d. m. Jukunda d.
26	a	Petar b. m. Amator b.
27	b	Barlaam i Josafat. Jakov m.
28	c	Basilij, Petar i Andrija mm.
29	d	Saturnin m. Iluminata m.
30	e	Andrija ap. Mavra d. m. Zosim priz.

PROSINAC.

1	f	Eligij b. Natalija udova.
2	g	Bibijana d. m. Lup b. priz.
3	a	Francisko Xav. priz. Lucij kralj.
4	b	Barbara d. m. Teofan m.
5	c	Petar Hrisolog b. priz. Sava op.
6	d	Nikola b. priz. Asela d.
7	e	Ambrosij b. učit. crkv. Fara d. †
8	f	Bezgrešni začetak b. d. Marije.
9	g	Judita ud. Leokadija d. m.
10	a	Prienos kuće b. d. Marije u Lauret.
11	b	Damas papa priz. Daniel Stupnik.
12	c	Sinesij m. Amonarija d. m.
13	d	Lucija m. Otilija d. Jodok priz.
14	e	Nikasij b. Viator b. Heron m.
15	f	Irenej m. Hristijana služkinja.
16	g	Eusebij b. m. Albina d. m.
17	a	Lazar b. Vivina d. Bega ud.
18	b	Očekivanje poroda b. d. Marije. Gracijan b.
19	c	Nemesij m. Fausta ud. Vladimir priz.
20	d	Teofil m. Liberat m. <i>Dan VIII sati.</i>
21	e	Toma ap. Temistokle m.
22	f	Heremon b. m. Zenon m.
23	g	Viktorija d. m. Migdonij m.
24	a	Adam i Eva prvi roditelji. †
25	b	Božić il. rodjenje G. n. ls. Krista. Anastasija m.
26	c	Stjepan prvomuč. Marin m.
27	d	Ivan ap. i evangj. Nicerata d.
28	e	Nevina dječica. Domna d. m.
29	f	Toma b. m. David kralj i prorok.
30	g	Liberij b. priz. Anisija m.
31	a	Silvestar papa priz. Tebe Bože! hvalimo.

I.

Čitanja i evanđelja za nedjelje i praznike Gospodnje.

Na prvu nedjelju adventa iliti dolazka Gospodnjega.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Rimljanom
13, 11—14.

Braćo! Znajte vrijeme, da nam je čas već došao ustati od sna. Jer je sad bliže spasenje naše, nego li kad vjerovasmo. Noć prodje a dan se približi. Odbacimo dakle djela tame i obucimo se u oružje svjetlosti. Kao po danu pošteno hodimo: ne u gostbah i pijanštinah, ne u ložnicah i nečistoći, ne u svadji i zavisti; nego se obucite u Gospodina Isusa Krista.

Evanđelje sv. Luke 21, 25—33.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim: Bit će znaci u suncu i mjesecu i zviezdah, i na zemlji medju narodi tjeskoba radi silovite huke mora i válôvâ; i ljudi će pogibati od straha i čekanja, što će doći na svu zemlju; jer će se sile nebeske pokrenuti. I tada će vidjeti sina čovječjega gdje ide u oblaku sa moću velikom i slavom. A kad se počne ovo zbivati, gledajte i podignite glave svoje, jer se približuje odkup vaš.

I kaza im priču: Gledajte smokvu i sva drvèta. Kad donose već iz sebe rod, znate, da je blizu ljeto. Tako i vi kad vidite da se ovo zbiva, znajte, da je blizu kraljevstvo Božje. Zaisto vam kaŕem, da ovaj naraštaj ne će proći, dok se sve ne zbude. Nebo i zemlja proći će, a rieči moje ne će proći.

Na drugu nedjelju adventa iliti dolazka Gospodnjega.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Rimljanom 15, 4—13.

Braćo! što god je pisano, za našu je nauku napisano, da trpljivošću i utjehom iz pisma nadu imamo. A Bog trpljivosti i utjehe dao vam, da složno mislite medju sobom po Isusu Kristu; da jednodušno jednim ustima slavite Boga i oca Gospodina našega Isusa Krista. Zato primajte jedan drugoga, kao što i Krist primi vas na slavu Božju; jer kaŕem, Krist Isus je bio sluga obrezanja radi istine Božje, da potvrdi obećanja otcevom; a pogani slave Boga radi milosrdja, kao što je pisano: Zato ću te hvaliti medju narodi, Gospodine, i ime tvoje ću pjevati. I opet kaŕe: Veselite se narodi s pukom njegovim. I opet: Hvalite svi narodi Gospodina, i slavite ga svi puci. I opet Isaija govori: Bit će korien Jesejev, i koji ustane vladati nad narodi, u onoga će se narodi uzdati. A Bog nade napunio vas svake radosti i mira u vjeri, da imate izobilje u nadi i kreposti duha svetoga.

Evangjelje sv. Mateja 11, 2—10.

U ono vrieme Ivan čuvši u tamnici djela Kristova posla dvojicu učenika svojih i reče mu: Jesi li ti onaj

što će doći, ili drugoga da čekamo? A Isus odgovarajući reče im: Idite i kažite Ivanu, što ste čuli i vidjeli: slipe progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromašnim se propovijeda evanđelje; i blago onomu, koji se ne sablazni o mene! A kad oni otidoše, poče Isus govoriti narodu o Ivanu: Što ste izišli u pustinju gledat? trsku, koju ljulja vjetar? Ili što ste izišli gledat? čovjeka u meke haljine obučena? Eto, koji meke haljine nose, u kućah su kraljevskih. Ili što ste izišli gledat? proroka? Da, kažem vam, i više od proroka. Jer je ovaj, za kojega je pisano: Eto, ja šaljem angjela svojega pred licem tvojim, koji će pripraviti put tvoj pred tobom.

Na treću nedjelju adventa illiti dolazka Gospodnjega.

Čitanje poslanice sv. Pavla apostola Filipljanom 4, 4—7.

Braćo! Radujte se vazda u Gospodinu, i opet velikim: radujte se. Čednost vaša bila poznata svim ljudem; Gospodin je blizu! Ne brinite se ni za što, nego u svem molitvom i moljenjem sa zahvaljivanjem prošnje vaše neka se javljaju pred Bogom. I mir Božji, koji nadilazi svaki um, sačuvao srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu.

Evanđelje sv. Ivana 1, 19—28.

U ono vrijeme poslaše Židovi iz Jerusalema svećenike i levite k Ivanu, da ga zapitaju: tko si ti? I on prizna, i ne zataja, i prizna: Ja nisam Krist. I zapitaše ga: Tko si dakle? Jesi li Ilija? I reče: Nisam. Jesi li prorok? I odgovori: Nisam. A oni mu

rekoše: Tko si? da možemo kazati onim, koji su nas poslali. Što kažeš za sebe? Reče: Ja sam glas vičućega u pustinji: poravnite put Gospodnji, kao što kaza Isaija prorok. I bijahu poslanici od fariseja. I zapitaše ga govoreći mu: Zašto dakle kršćavaš, kad ti nisi Krist ni Ilija ni prorok? Odgovori im Ivan govoreći: Ja kršćavam vodom, a medju vami stoji, koga vi ne znate. On je onaj, što će doći za mnom, koji bješe preda mnom, kojemu ja nisam dostojan odriješiti remênâ na obući njegovoj. Ovo bi u Betaniji preko Jordana, gdje Ivan kršćavaše.

Na četvrtu nedjelju adventa iliti dolazka Gospodnjega.

Čitanje prve poslanice sv. Pavla apostola Korinćanom 4, 1—5.

Braćo! Tako neka nas drži čovjek kao sluge Kristove i dielitelje tajna Božjih. A od dieliteljâ se traži, da se vjeran svaki nadje. Ja pako malo marim, što me sudite vi ili čovječji dan; a ni sâm sebe ne sudim. Jer ne znam ništa na sebi, no zato nisam opravdan; koji me sudi, Gospodin je. Zato ne sudite prije vremena, dokle ne dodje Gospodin, koji će i razsvietliti što je sakriveno u tami, i objavit će savjete srdačne; i tada će pohvala biti svakomu od Boga.

Evangjelje sv. Luke 3, 1—6.

U petnaestoj godini vladanja Tiberija cesara, kad bješe Poncij Pilat upravitelj u Judeji i Herod četverovlastnik u Galileji, a Filip brat njegov četverovlastnik u Itureji i Trahonitskoj, i Lisanija četverovlastnik u Abileni, za poglavara svećeničkih Ane i Kajfe, dodje rieč

Gospodnja Ivanu sinu Zaharijinu u pustinji. I dodje u svu okolinu Jordansku propoviedajući krštenje pokore za oproštenje griehâ, kao što je napisano u knjizi rièçi Isaije proroka: Glas vièučega u pustinji: pripravite put Gospodnji, poravnite staze njegove! Sve doline neka se izpune, i sve gore i bregovi neka se slegnu; i što je krivo neka bude ravno, i hrapavi putovi neka budu gladki. I svako će tielo vidjeti špasenje Božje.

Na Božić iliti rodjenje Gospodina našega Isusa Krista.

Kod prve sv. mise.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Titu 2, 11—15.

Ljubazni! Pokaza se milost Boga spasitelja našega svim ljudem, učeći nas, da se odrečemo bezbožnosti i svjetovnih želja, da triezno i pravedno i pobožno živimo na ovom svijetu, čekajući blaženu nadu i dolazak slave velikoga Boga i spasitelja našega Isusa Krista, koji je dao sebe za nas, da nas odkupi od svakoga bezakonja, i očisti sebi narod izabrani, koji čezne za dobrimi djeli. Ovo govori, i opominji u Kristu Gospodinu našem.

Evangelje sv. Luke 2, 1—14.

U ono vrijeme izidje zapovied od cesara Augusta, da se popiše sav sviet. Ovaj prvi popis bio je za vladanja Cirinova Sirijom. I podjoše svi, da se popišu, svaki u svoj grad. Tada podje i Josip iz Galileje iz grada Nazareta u Judeju u grad Davidov, koji se zvaše Betlehem, jer on bijaše iz doma i plemena Davidova,

da se popiše s Marijom zaručenom sebi ženom, koja bješe trudna (noseća). I kad ondje bijahu, dodje vrijeme da ona rodi. I rodi sina svojega prvenca, i povi ga, i metnu ga u jasle; jer im ne bijaše mjesta u gostionici. I bijahu pastiri u onom kraju, koji čuvahu i noćnu stražu stražahu kod stada svojega. I gle, angel Gospodnji stade medju njimi i svjetlost Božja obasja ih, i prepadoše se vrlo. I reče im angel: Ne bojte se; jer gle, javljam vam veliku radost, koja će biti svemu narodu; jer vam se danas rodi spasitelj, koji je Krist Gospodin, u gradu Davidovu. I eto vam znaka: naći ćete diete povito gdje leži u jasliah. I u jedan put postade s angelom mnoštvo vojske nebeske, koji hvaljahu Boga govoreći: Slava na visini Bogu, i na zemlji mir ljudem dobre volje!

Na isti dan kod druge sv. mise.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Titu 3, 4—6.

Ljubazni! Pokaza se dobrota i čovjekoljubje spasitelja našega Boga; ne za djela pravedna, koja mi učinismo, nego po svojem milosrdju spasi nas kupelju preporoda i obnove duha svetoga, kojega izli na nas obilno kroz Isusa Krista spasitelja našega, da opravdani milošću njegovom nasljednici budemo po nadi života vječnoga u Kristu Isusu Gospodinu našem.

Evangelje sv. Luke 2, 15—20.

U ono vrijeme pastiri govorahu jedan drugomu: Hajdemo do Betlehema, da vidimo to, što se ondje dogodilo, što nam Gospodin kaza. I dodjoše žureći se,

i nadjoše Mariju i Josipa, i diete gdje leži u jaslih. A kad vidješe, nadjoše da je istina, što im je kazano za diete ovo. I svi koji čuše, diviše se tomu, što im kažaše pastiri. A Marija čuvaše sve rieči ove slažuć u sreću svojem. I vratiše se pastiri slaveći i hvaleći Boga za sve, što čuše i vidješe, kao što im bi kazano.

Na isti dan kod treće sv. mise.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Hebrejem 1, 1—12.

Mnogo puta i različnim načinom negda Bog govorivši otecvom po prorocih, na posljedak dánâ ovih govori nam po sinu, kojega postavi nasljednika svemu, kroz kojega i sviet stvori; koji budući sjajnost slave i obličje bića njegova i noseći sve u rieči sile svoje, očistivši (nas) od grieha, sjede s desne strane veličanstva na visini, i toliko bolji posta od ângjêlâ, koliko preslavnije ime od njihova dobi. Jer kojemu od ângjêlâ reče kada: Sin moj ti si, ja te danas rodih? I opet: Ja ću mu biti otac, i on će mi biti sin? I opet uvodeći prvorodjenca u sviet govori: I da mu se poklone svi angjeli Božji! I angjelom do duše govori: Koji čini angjele svoje duhove i sluge svoje plamen ognjeni; ali sinu: Priestol je tvoj, Bože, u viek vieka; palica je pravde palica kraljevstva tvojega; omiljela ti je pravda, i omrzao si na bezakonje; toga radi pomaza te, Bože, Bog tvoj uljem radosti većma od drugova tvojih. I: Ti si, Gospodine, u početku osnovao zemlju, i djela rûkú tvojih su nebesa. Ona će proći, a ti ostaješ, i sva će ostarjeti kao haljina, i izmienit

ćeš ih kao haljinu, i izmienit će se; a ti si onaj isti, i tvojih godina ne će nestati.

Evangjelje sv. Ivana 1, 1—14.

U početku bješe rieč, i rieč bješe u Boga, i Bog bješe rieč. Ova bješe u početku u Boga. Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo, što je postalo. U njoj život bješe, i život bješe svjetlo ljudem. I svjetlo u tami svietli, i tama ga ne obuže. Poslan bi čovjek od Boga po imenu Ivan. Ovaj dodje za svjedočanstvo, da svjedoči za svjetlo, da svi vjeruju kroza nj. On ne bješe svjetlo, nego da svjedoči za svjetlo. Bješe svjetlo istinito, koje obasjava svakoga čovjeka, koji dolazi na ^{sviet}sviet. Na svietu bješe, i sviet kroza nj posta, i sviet ga ne pozna. K svojim dodje, i svoji ga ne primiše. A koji ga primiše, dade im vlast da budu sinovi Božji, onim koji vjeruju u ime njegovo, koji se ne rodiše od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga. I rieč postade tielo, i stanova medju nami; i vidjesmo slavu njegovu, slavu kao jedinorodjenca od otca, puna milosti i istine.

Na praznik sv. Stjepana prvomučenika.

Čitanje Djela Apostolskih 6, 8—10 i 7, 54—59.

U dane one Stjepan pun milosti i sile činjaše znake i čudesa velika u puku. A ustaše neki iz zbornice, koja se zove Libertinska i Cirenačka i Aleksandrijačka i onih koji bijahu iz Cilicije i Asije, i prepirahu se sa Stjepanom. I ne mogahu odoljeti mudrosti i duhu, kojim govoraše. Čuvši pako ovo, raz-

srdiše se vrlo u srcih svojih, i škrgutahu zubima na nj. A Stjepan buduć pun duha svetoga pogleda na nebo i vidje slavu Božju i Isusa gdje stoji s desne strane Bogu, i reče: Evo vidim nebesa otvorena, i sina čovječjega gdje stoji s desne strane Bogu! A oni povikavši iza glasa zatiskivahu uši svoje, i navališe jedno-dušno na nj. I izvedavši ga iz grada stadoše ga kamenovati, i svjedoci haljine svoje metnuše kod nogu mladića po imenu Savla. I kamenovahu Stjepana, koji se moljaše Bogu i govoraše: Gospodine Isuse, primi duh moj! Onda kleče na koljena i povika iza glasa: Gospodine, ne primi im ovo za grieh! I ovo rekavši, usnu u Gospodinu.

Evangjelje sv. Mateja 23, 34—39.

U ono vrijeme reče Isus književnikom i farisejem: Evo ja pošiljem k vam proroke i mudarce i književnike, i od njih ćete jedne ubiti i razpeti, a jedne bičovati po zbornicah svojih i goniti od grada do grada; da dodje na vas sva krv pravedna, što je prolivena na zemlji od krvi Abela pravednoga do krvi Zaharije sina Barahijina, kojega ubiste medju hramom i oltarom. Zaisto vam kažem, da će ovo sve doći na rod ovaj. Jerusaleme, Jerusaleme! koji ubijaš proroke i kamenuješ poslana k sebi; koliko puta htjeh skupiti čeda tvoja, kao što kokoš skuplja piliće svoje pod krila, i ne htjedoste! Eto će vam se ostaviti vaša kuća pusta! Jer vam kažem: ne ćete me vidjeti od sada, dok ne rećete: blagosloven, koji ide u ime Gospodnje.

Na prvu nedjelju po božiću.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Galaćanom 4, 1—7.

Braćo! Dok je nasljednik diete, ništa se ne razlikuje od roba, akoprem je gospodar od svega; nego je pod skrbnici i čuvari tja do roka otčeva. Tako i mi, kad bijasmo djeca, robovasmo djetinjim naukam svjetskim. Ali kad se navrší vrieme, posla Bog sina svojega, rođena od žene, pokorna zakonu, da izkupi one koji bijahu pod zakonom, da primimo posinačtvo. A buduć da ste sinovi, posla Bog duha sina svojega u srca vaša, koji viče: Abba, otče! Tako već nije rob, nego sin; pa ako je sin, i nasljednik je po Bogu.

Evangjelje sv. Luke 2, 33—40.

U ono vrieme Josip i Marija mati Isusova čudjahu se tomu, što se govoraše za njega. I blagoslovi ih Simeon i reče Mariji materi njegovoj: Gle, postavljen je ovaj na propast i na ustanak mnogim u Israelu, i na znak, proti kojemu će se govoriti; a i tebi sámoj probost će mač dušu, da se otkriju misli mnogih srdaca. I bješe Ana proročica kći Fanuelova od plemena Aserova; ona je veoma ostarjela, a sedam je godina živjela s mužem od djevojačtva svojega, i ona udova oko osamdeset i četiri godine, koja ne odlažaše od crkve, postom i molitvom služeći Bogu dan i noć. I ona u taj isti čas dodje, i hvaljaše Gospodina i govoraše za njega svim, koji čekahu odkup Israelov. I kad svršíše sve po zakonu Gospođnjem, vratiše se u Galileju u grad svoj Nazaret. A dječak rastijaše i jačaše pun mudrosti; i milost Božja bješe na njem.

**Na mladu godinu iliti praznik obrezanja Gospodina našega
Isusa Krista.**

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Titu 2, 11—15.

(Kao na božić kod prve sv. mise, na strani 5.)

Evangjelje sv. Luke 2, 21.

U ono vrijeme, kad se navrší osam dana, da obrežu dječaka, nadjenuše mu ime Isus, kao što je rekao angjel, prije nego se u utrobi začé.

**Na drugu nedjelju po božiću iliti nedjelju medju mladom
godinom i bogojavljenjem.**

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Galaćanom 4, 1—7.

(Kao na prvu nedjelju po božiću, na strani 10.)

Evangjelje sv. Mateja 2, 19—23.

U ono vrijeme po smrti Herodovoj, gle, angjel Gospodnji u snu javi se Josipu u Misiru (Egiptu) i reče: Ustani i uzmi dječaka i mater njegovu, i idi u zemlju Israelsku; jer su umrli koji su tražili dušu dječakovu. I on ustavši uze dječaka i mater njegovu, i dodje u zemlju Israelsku. Ali čuvši, da Arhelaj vlada u Judeji mjesto Heroda otca svojega, poboja se onamo íći; nego primivši u snu zapovied, otide u krajeve Galilejske. I došavši onamo, namjesti se u gradu, koji se zove Nazaret, da se zbude, što su kazali proroci, da će se Nazarejin zvati.

Na bogojavljenje iliti praznik svetih triju kralja.

Čitanje Isaije proroka 60, 1—6.

Ustani, razsvietli se Jerusaleme! jer dodje svjetlost tvoja, i slava te Gospodnja obasja. Jer, gle, mrak će pokriti zemlju i tama narode; a tebe će obasjati Gospodin, i slava njegova pokazat će se nad tobom. I narodi će doći k vidjelu tvojemu, i kraljevi k svjetlosti, koja te obasja. Podigni oči tvoje u naokolo, i vidi, oni se svi skupljaju i idu k tebi; sinovi će tvoji iz daleka doći i kćeri tvoje sa strane ustati. Tada ćeš vidjeti i obilovati, srce će ti se udiviti i razširiti, kad se k tebi okrene mnoštvo morsko, sila nárôdâ dodje k tebi. Mnoštvo kamila prekrilit će te, dromedari iz Madijana i Efe; svi će iz Sabe doći, zlato i tamjan prinoseći i hvalu Gospodinu javljajući.

Evangelje sv. Mateja 2, 1—12.

Kad se rodi Isus u Betlehemu Judejskom za vremena Heroda kralja, a to dodju mudarci od istoka u Jerusalem i kažu: Gdje je kralj židovski što se rodio? Jer smo vidjeli njegovu zvijezdu na istoku i došli smo poklonit mu se. Kad to ču Herod kralj, uplašio se i sav Jerusalem s njim. I sabravši sve glavare svećeničke i književnike narodne, pitaše ih, gdje bi se Krist rodio. A oni mu rekoše: U Betlehemu Judejskom; jer je tako prorok napisao: I ti, Betleheme, zemljo Judina, ni po čem nisi najmanji među kneževskimi gradovi Judinimi; jer će iz tebe izići knez, koji će vladati nad narodom mojim Israelom. Onda Herod

tajno dozva mudarce, i izpitavaše ih, kad im se zvijezda pojavila. I poslavši ih u Betlehem, reče: Idite i razpitajte dobro za dječaka, pa kad ga nadjete, javite mi, da idem i ja poklonit mu se. I oni saslušavši kralja, podjoše. I gle, zvijezda, koju su vidjeli na istoku, idjaše pred njimi, dok ne dodje i stade odozgora, gdje bješe dječak. A kad su vidjeli zvijezdu, obradovaše se veoma velikom radosti. I ušavši u kuću, nadjoše dječaka s Marijom materom njegovom, i padoše i pokloniše mu se, i otvoriše dare svoje i darivaše ga zlatom, tamjanom i smirnom. I primivši u snu zapovied, da se ne vraćaju k Herodu, drugim putem otidoše u svoju zemlju.

Na prvu nedjelju po bogojavljenju.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Rimljanom 12, 1—5.

Braćo! Molim vas milosrdja Božjega radi, da date tjelesa svoja u žrtvu živu, svetu, Bogu ugodnu, i tako služba vaša da bude razumna. I ne vladajte se prama ovomu vieku, nego se promienite obnovom uma svojega, da kušate, koja je volja Božja, što je dobro, ugodno i savršeno. Jer po milosti, koja je meni dana, kažem svim, koji su medju vami: ne misliti za sebe više nego što valja misliti, no misliti triezno i kao što je komu Bog udielio mjeru vjere. Jer kao u jednom tielu što imamo mnoge ude, a svi udi nemaju jedan posao, tako smo mnogi jedno tielo u Kristu, a po sebi smo udi jedan drugomu u Kristu Isusu Gospodinu našem.

Kad bi Isusu dvanaest godina, podjoše roditelji njegovi u Jerusalem po običaju praznika; i kad dane provedoše i oni se vratiše, osta dječak Isus u Jerusalemu, i ne znadoše roditelji njegovi. A misleći da je s društvom, otidoše dan hoda, i stadoše ga tražiti medju rodjaci i znanci. I ne našavši ga vratiše se u Jerusalem, da ga traže. I poslie tri dana nadjoše ga u hramu gdje sjedi medju učitelji i sluša ih i pita ih. I svi koji su ga slušali, divljahu se njegovu razumu i odgovorom. I vidjevši ga, začudiše se; i mati njegova reče mu: Sine, šta učini nam tako? Evo otac tvoj i ja žalostni smo te tražili. I reče im: Zašto ste me tražili? Zar ne znate, da meni treba u onom biti, što je otca mojega? I oni ne razumješe rieči, što im reče. I sidje s njimi i dodje u Nazaret, i bijaše im poslušan. I mati njegova čuvaše sve rieči ove u srcu svojem. I Isus napredovaše u mudrosti i dobi i milosti kod Boga i ljudi.

Na drugu nedjelju po bogojavljenju.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Rimljanom 12, 6—16.

Braćo! Imamo različite darove po milosti, koja nam je dana. Ako je proročtvo, (neka bude) po razlogu vjere; ako li (ima tko) službu, neka služi; ako je učitelj, neka uči; koji opominje, neka opominje; koji daje, (neka daje) prosto; koji upravlja, neka se brine; koji čini milosrdje, (neka čini) s veseljem. Ljubav neka bude bez pretvaranja. Mrzeći na zlo, držite se dobra. Bratskom ljubavi jedan drugoga ljubite; sa štovanjem

jedan drugoga pretječite; u skrbi ne budite lieni; duhom budite vrući; služite Gospodinu; nadanjem veselite se; u nevolji budite trpljivi; u molitvi postojani; u potrebah svetcem pomažite; putnike rado primajte; blagosivljajte one, koji vas progone; blagosivljajte a ne-mojte kleti; radujte se s radostnima, i plačite s plač-nima; budite jedne misli medju sobom; ne mislite o vi-sokih stvarih, nego se držite niskih. Ne mislite za sebe, da ste mudri.

Evangelje sv. Ivana 2, 1—11.

U ono vrieme bi svadba u Kani Galilejskoj; i ondje bijaše mati Isusova. A pozvan bješe i Isus i učenici njegovi na svadbu. I kad nesta vina, reče mati Isusova njemu: Vina nemaju. Isus joj reče: Što je meni do tebe, ženo? Još nije došao moj čas. Reče mati njegova slugam: Što god vam reče, činite. A ondje bijaše šest vodenih sudova od kamena za čišćenje običajno Židovom, koji (sudovi) uzimahu po dva ili po tri vedra. Reče im Isus: Napunite sudove vode. I napuniše ih do vrha. I reče im: Zahvatite sad i nosite kumu. I odnesoše. A kad kum okusi vina, koje je postalo od vode, i ne znadijaše od kuda je, a sluge znadijahu, koje su zahvatile vodu, zovnu kum ženika, i reče mu: Svaki čovjek najprije dobro vino iznosi, a kad se napiju, onda rdjavije; a ti si čuvao dobro vino dosele. Ovo učini Isus početak čudesam u Kani Galilejskoj; i pokaza slavu svoju, i vjerovaše u nj učenici njegovi.

Na treću nedjelju po bogojavljenju.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Rimljanom 12, 16—21.

Braćo! Ne mislite za sebe, da ste mudri. Nikomu ne vraćajte zlo za zlo, nastojte oko dobra ne samo pred Bogom nego i pred svimi ljudmi. Ako je moguće, koliko do vas stoji, imajte mir sa svimi ljudmi. Ne osvećujte se sami, ljubazni, nego podajte mjesto gnjevu; jer je napisano: Moja je osveta; ja ću vratiti, govori Gospodin. Pače ako je gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga; ako je žedan, napoj ga; jer čineći to ugljevlje ognjeno skupit ćeš na glavu njegovu. Ne daj se zlu nadvladati, nego nadvladaj zlo dobrom.

Evangelje sv. Mateja 8, 1—13.

U ono vrijeme kad sidje Isus s gore, idjaše za njim mnogo svieta; i gle, čovjek gubav dodje i klanjaše mu se govoreći: Gospodine! ako hoćeš, možeš me očistiti. I pruživši ruku Isus, dohvati ga se govoreći: Hoću, očisti se! I odmah očisti se od gube. I reče mu Isus: Gledaj, nikomu ne kazuj; nego idi, pokaži se svećeniku, i prinesi dar, koji je zapovjedio Mojsij, radi svjedočanstva njim. A kad udje u Kafarnaum, pristupi k njemu satnik moleći ga i govoreći: Gospodine! sluga moj leži doma uzet (gutom udaren), i muči se vrlo. I reče mu Isus: Ja ću doći i izliečit ću ga. I satnik odgovori i reče: Gospodine! nisam dostojan, da udješ pod krov moj, nego samo reci rječ, i ozdravit će sluga moj. Jer i ja sam čovjek pod vlasti, i imam pod sobom vojnike, pa rečem jednomu: idi, i ide; i drugomu:

dođji, i dodje; i služi mojemu: učini to, i učini. A kad ču Isus, udivi se i reče onim, koji idjahu za njim: Zaisto vam kažem, ne nadjoh tolike vjere u Israelu. A kažem vam, da će mnogi od istoka i zapada doći, i sjesti će za stol s Abrahamom i Isakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom, a sinovi kraljevstva izagnat će se u tamu najkrajnju; ondje će biti plač i škrgut zúbâ. I reče Isus satniku: Idi, i kako si vjerovao, neka ti bude. I ozdravi sluga u taj čas.

Na četvrtu nedjelju po bogojavljenju.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Rimljanom 13, 8—10.

Braćo! Ne budite nikomu ništa dužni, osim da jedan drugoga ljubite; jer koji ljubi bližnjega, zakon izpuni. Jer ovo: Ne čini preljube, ne ubij, ne ukradi, ne svjedoči lažno, ne poželi, i ako ima još kakova druga zapovied, u ovoj se rieči izvršuje: Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe. Ljubav ne čini zla bližnjemu; izpunjavanje je dakle zakona ljubav.

Evangjelje sv. Mateja 8, 23—27.

U ono vrieme kad Isus udje u ladjicu, podjoše za njim učenici njegovi. I gle, oluja velika postade na moru, tako da se ladjica pokri valovima; a on spa-vaše. I prikučivši se učenici njegovi probudiše ga govoreći: Gospodine! izbavi nas, izgibosmo. I reče im Isus: Zašto ste strašljivi, malovjerni? Tada ustavši zapovjedi vjetrovom i moru, i postade tišina velika. A ljudi se čudiše govoreći: Tko je ovaj, da ga slušaju vjetrovi i more?

Na petu nedjelju po bogojavljenju.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Kološanom 3, 12—17.

Braćo! Obucite se kao izabrani Božji sveti i ljubazni u srdačno milosrdje, dobrotu, poniznost, čednost, trpljivost, snoseći jedan drugoga i opraštajući jedan drugomu, ako ima tko tužbu na koga; kao što je i Gospodin vam oprostio, tako i vi! A svrh svega toga imajte ljubav, koja je sveza savršenstva. I mir Kristov radostno neka vlada u srcih vaših, na koji ste i pozvani u jednom tielu; i zahvalni budite! Rieč Kristova neka stanuje u vas obilno sa svom mudrošću. Učite i opominjajte jedan drugoga psalmi, popievkami i pjesmami duhovnimi, u milosti pjevajući u srcih svojih Bogu. Sve što god činite riečju ili djelom, sve činite u ime Gospodina Isusa Krista, zahvaljujući Bogu i otcu po Isusu Kristu Gospodinu našem.

Evangelje sv. Mateja 13, 24—30.

U ono vrieme kaza Isus narodu priču ovu: Kraljevstvo je nebesko kao čovjek, koji posija dobro sjeme u polju svojem. A kad ljudi pospaše, dodje njegov neprijatelj i posija kukolj po pšenici pa otide. A kad ničē usjev i rod donese, onda se pokaza i kukolj. Tada dodjoše sluge domaćinove i rekoše mu: Gospodaru! nisi li ti dobro sjeme posijao na njivi svojoj? Odkuda dakle kukolj? I reče im: Neprijatelj čovjek to učini. A sluge mu rekoše: Hoćeš li, da idemo i da ga sabereemo? I reče: Ne, da ne bi sabirući kukolj izčupali zajedno s njim i pšenicu. Ostavite, neka raste oboje

do žetve, i u vrijeme žetve reći ću žeteocem: Saberite najprije kukolj i svežite ga u snoplje, da se sažeže, a pšenicu skupite u žitnicu moju.

Na šestu nedjelju po bogojavljenju.

Čitanje prve poslanice sv. Pavla ap. Solunjanom 1, 2—10.

Braćo! Zahvaljujemo Bogu svagda za sve vas, spominjući vas u molitvah svojih bez prestanka, sjećajući se djela vjere vaše i truda i ljubavi i postojanosti u nadi Gospodina našega Isusa Krista pred Bogom i otcem našim; znajući, braćo Bogom ljubljena, da ste izabrani; jer evanjelje naše ne bi k vam samo u rieči nego i u^čsili i u duhu svetom i u punini velikoj, kao što znate, kakovi bijasmo medju vami radi vas; i vi se ugledaste na nas i na Gospodina, primivši rieč u nevolji velikoj s radošću duha svetoga, tako da postadoste ugled svim, koji vjeruju u Macedoniji i u Ahaji. Jer se od vas razglasi rieč Gospodnja ne samo u Macedoniji i u Ahaji, nego i u svako mjesto izidje vjera vaša u Boga, tako da nam ne treba što govoriti. Jer oni sami o nas obznanjuju, kakov ulazak imasmo k vam, i kako se obratiste k Bogu od idólâ, da služite Bogu živu i istinitu, i da čekate sina njegova s nebesa (kojega uskrisi iz mrtvih), Isusa, koji nas izbavi od idućega gnjeva.

Evangelje sv. Mateja 13, 31—35.

U ono vrijeme kaza Isus narodu priču ovu: Kra-
ljevtvo je nebesko kao zрно gorušično, koje uze čovjek

i posija na njivi svojoj, koje je istina najmanje od svih sjemena, ali kad uzraste veće je od svega povrća i bude drvo, tako da ptice nebeske dolaze i stanuju na granah njegovih. Drugu priču kaza im: Kraljevstvo je nebesko kao kvasac, koji uze žena i metnu u tri mjerice brašna, dok sve ne uzkisnu. Sve ovo govoraše Isus u pričah narodu, i bez priča ne govoraše im; da se zbude, što je rekao prorok govoreći: Otvorit ću u pričah usta svoja, kazat ću sakriveno od postanka svieta.

Na nedjelju sedamdesetnicu.

*Čitanje prve poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 9, 24—27
i 10, 1—5.*

Braćo! Ne znate li, da oni, koji trče na trku, svi do duše trče, ali jedan dobije obdulju? Tako trčite, da dobijete! Svaki pako, koji se bori, od svega se uzdržava, te oni, da dobiju razpadljiv vienac, a mi nerazpadljiv. Ja dakle tako trčim, ne kao na nepouzdanu; tako se borim, ne kao onaj, koji vjetar bije; nego trapim tielo svoje i robim, da ne budem možebit, pošto drugim propoviedah, sâm zabačen. Jer ne ću da vam zatajim, braćo, da otcevi naši svi pod oblakom biše, i svi kroz more prodjoše, i svi od Mojsija kršteni bjehu u oblaku i u moru, i svi jedno jelo duhovno jedoše, i svi jedno pilo duhovno piše (pijahu naime od duhovne stiene, koja idjaše za njimi, a stiena bješe Krist); ali mnogi od njih ne bijahu po volji Bogu.

Evangelje sv. Mateja 20, 1—16.

U ono vrieme reče Isus učenicom svojim priču ovu: Kraljevstvo je nebesko kao čovjek domaćin, koji u jutru rano izidje najimat poslenike u vinograd svoj. A pogodivši se s poslenici po dinar na dan, posla ih u vinograd svoj. I izišavši oko treće ure, vidje druge gdje stoje na trgu bezposleni, i reče im: Idite i vi u moj vinograd, i što bude pravo, dat ću vam. I oni otidoše. I opet izišavši oko šeste i devete ure, učini tako. A oko jedanaeste ure izišavši nadje druge gdje stoje, i reče im: Što stojite ovdje vas dan bezposleni? Rekoše mu: Nitko nas ne najmi. Reče im: Idite i vi u moj vinograd. A kad bi u večer, reče gospodar od vinograda pristavu svojemu: Dozovi poslenike, i podaj im plaću počevši od posljednjih do prvih. Došavši dakle koji bjehu došli oko jedanaeste ure, primiše po dinar. A kad dodjoše prvi, mišljahu da će više primiti; a primiše i oni po dinar. I primivši mrmljahu na domaćina govoreći: Ovi posljednji jednu uru radiše, pa ih izjednači s nami, koji smo podnosili tegotu dnevnu i žegu. A on odgovarajući jednomu od njih reče: Prijatelju! ja tebi ne činim krivo, nisi li se pogodio sa mnom po dinar? Uzmi svoje pa idi; a ja hoću i ovomu posljednjemu da dam kao i tebi. Ili zar ja nisam vlastan činiti što hoću? Zar je oko tvoje zlo, što sam ja dobar? Tako će biti posljednji prvi, a prvi posljednji; jer je mnogo zvanih a malo izabranih.

Na nedjelju šestdesetnicu.

*Čitanje druge poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 11, 19—33
i 12, 1—9.*

Braćo! Drage volje podnosite bezumne, kad ste sami mudri. Jer podnosite, ako vas tko robi, ako vas tko ždere, ako tko uzima, ako se tko veliča, ako vas tko po obrazu bije. Na sramotu govorim, kao da smo mi slabi bili u tom; nu čim se tko ponosi (po bezumlju govorim), tim se i ja ponosim. Hebreji su, i ja; Israelci su, i ja; sjeme su Abrahamovo, i ja; sluge su Kristove (kao bezuman govorim), više ja; više sam se trudio, više puta sam bio u tammici, preko mjere sam boja podnio, mnogo puta sam bio u pogibelji smrtnoj. Od Židova primio sam pet puta četrdeset manje jedan udarac. Tri puta sam bio šiban, jedan put sam bio kamenovan, tri puta se ladja sa mnom razbijala, noć i dan proveo sam u dubini morskoj, mnogo puta sam putovao, bio sam u pogibeljih na potocih, u pogibeljih od rázbojniká, u pogibeljih od naroda, u pogibeljih od pogana, u pogibeljih u gradovih, u pogibeljih u pustinji, u pogibeljih na moru, u pogibeljih od lažne braće; u trudu i biedi, u mnogom nespavanju, u gladi i žedji, u mnogom pošćenju, u zimi i golotinji, osim onoga, što je izvana, navaljivanje na mene svaki dan, briga za sve crkve. Tko oslabi, i ja da ne oslabim? Tko se sablazni, i ja da se ne razpalim? Ako mi se valja hvaliti, svojom ću se slabošću hvaliti. Bog i otac Gospodina našega Isusa Krista, koji je blagosloven u vieke, zna, da ne lažem. U Damasku narodni glavar Arete kralja čuvaše

grad Damaščanski, da me uhvati; i kroz prozor spustiše me u košarici preko zida, i tako izbjegoh iz ruku njegovih. Ako se hvaliti treba (ne koristi do duše), doći ću na vidjenja i objave Gospodnje. Znam čovjeka u Kristu, koji prije četrnaest godina — da li u tielu, ne znam, ili osim tiela, ne znam, Bog zna — bi odnesen do trećega neba; i znam, da takov čovjek — da li u tielu ili osim tiela, ne znam, Bog zna — bi odnesen u raj i ću tajne rieči, kojih čovjeku nije slobodno govoriti. Tim ću se hvaliti, a sobom se ne ću hvaliti osim slabostmi svojimi. Jer kad bih se i htio hvaliti, ne bih bio bezuman, jer bih istinu kazao; ali puštam, da ne bi tko više pomislio za mene, nego što me vidi, ili čuje što od mene. I da se ne bih ponio zaradi velikih objava, dan mi je žalac u meso, angjel sotonin, da me ćuša. Zato tri puta Gospodina molih, da odstupi od mene; i reče mi: Dosta ti je milost moja; jer se sila u slabosti usavršuje. Rado ću se dakle hvaliti slabostmi svojimi, da bude stanovala u meni sila Kristova.

Evangelje sv. Luke 8, 4—15.

U ono vrijeme kad se naroda veoma mnogo sabiraše i iz gradova dolazahu k Isusu, kaza u priči: Izidje sijač sijat sjeme svoje; i kad sijaše, jedno pade kraj puta i pogazi se, i ptice ga nebeske pozobaše. A drugo pade na kamen, i iznikavši osuši se, jer nemaše vlage. I drugo pade u trnje, i uzraste trnje, i udavi ga. A drugo pade na zemlju dobru, i iznikavši donese stostruk rod. Govoreći ovo povika: Tko ima uši da

čuje, neka čuje. A učenici njegovi pitahu ga, šta znači ova priča. Kojim on reče: Vam je dano znati tajne kraljevstva Božjega, a ostalim u pričah, da gledajući ne vide, i čujući ne razumiju. A priča ova znači: sjeme je rieč Božja. A koji su kraj puta, to su oni, koji slušaju; po tom dolazi djavol i uzima rieč iz srca njihova, da ne vjeruju i da se ne spasu. A koji su na kamenu, to su oni, koji kad čuju, s radošću primaju rieč; i ovi korienja nemaju, koji za neko vrieme vjeruju, a u vrieme kušanja odpadnu. A koje u trnje pade, to su oni, koji slušaju i otišavši, od briga i bogatstva i slásti života zaguše se, i ne donesu roda. A koje pade na dobru zemlju, to su oni, koji rieč slušaju i u dobrom i najboljem srcu drže, i rod donose u trpljivosti.

Na nedjelju petdesetnicu.

Čitanje prve poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 13, 1—13.

Ako bih jezike ljudske i angjelske govorio, a ljubavi ne bih imao, bio bih kao mjed, koja zveči, ili praporac, koji zvekeće. I ako bih imao proročtvo i znao sve tajne i svu znanost, i ako bih imao svu vjeru, tako da bih gore premještao, a ljubavi ne bih imao, ništa ne bih bio. I ako bih razdao za hranu siromahom sav imutak svoj, i ako bih predao tielo svoje, da se sažežem, a ljubavi ne bih imao, ništa mi ne bi koristilo. Ljubav je trpljiva, milokrvna je; ljubav ne zavidi, ne radi bahato, ne nadima se, ne hlepi za čašću, ne traži svoje, ne srdi se, ne misli o zlu,

ne raduje se bezakonju, a raduje se istini; sve snosi, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi. Ljubav nikad ne prestaje, ako i proročtva nestanu, ako i jezici prestanu, ako i znanost propaše. Jer nešto znamo i nešto prorokujemo. A kad dodje savršeno, prestat će ono, što je nešto. Kad bijah dječak, govorah kao dječak, razumievah kao dječak, mišljah kao dječak; a kad postadoh muž, odbacih što je bilo dječaćko. Vidimo sad kroz ogledalo u zagonetki, a onda ćemo licem k licu; sad poznajem nešto, a onda ću poznati, kao što sam i poznat. A sad ostaju vjera, nada, ljubav, ovo troje; ali je najveća medju njimi ljubav.

Evangelje sv. Luke 18, 31—43.

U ono vrijeme uze Isus dvanaesticu i reče im: Evo idemo gore u Jerusalem, i sve će se svršiti, što su proroci pisali za sina čovječjega. Jer će ga predati poganom, i narugat će mu se, i bičovat će ga, i popljuvat će ga; i pošto ga budu bičovali, ubit će ga, i treći dan ustat će. I oni ništa od toga ne razumješe, i besjeda ova bješe od njih sakrivena, i ne razumješe, što se kazalo. A dogodi se, kad se približavaše k Jerihu, jedan slijepac sjedjaše kraj puta proseći. A kad ču gdje narod prolazi, zapita, šta je to? A kazaše mu, da Isus Nazarejin prolazi. I povika govoreći: Isuse, sine Davidov, pomiluj me! I oni, koji idjahu napried, pričahu mu, da šuti. A on još više vikaše: Sine Davidov, pomiluj me! A Isus stade i zapovjedi, da mu ga dovedu. I kad mu se približi, zapita ga govoreći: Šta hoćeš, da ti učinim? A on reče: Gospodine! da

progledam. I Isus mu reče: Progledaj! Vjera tvoja pomože ti. I odmah progleda, i podje za njim hvaleći Boga. I sav puk, koji vidje, hvaljaše Boga.

Na pepelnicu.

Čitanje Joela proroka 2, 12—19.

U dane one reče Gospodin: Obratite se k meni svim srcem svojim posteci i plaćući i tugujući! I razderite srca svoja a ne haljine svoje, i obratite se ka Gospodinu Bogu svojemu; jer je dobrostiv i milosrdan, trpljiv i obilan milosrdjem, i nadvladava zloću. Tko zna, ne će li se povratiti i oprostiti, i ostaviti iza sebe blagoslov, žrtvu i naljev za Gospodina Boga vašega? Trubite u trubu na Sionu, posvetite post, sazovite skupštinu! Saberite narod, posvetite zbor, skupite starce, saberite dječake i djecu koja sisaju; ženik neka izide iz klieti svoje i nevjesta iz ložnice svoje. Medju triemom i oltarom neka plaču svećenici, sluge Gospodnje, i neka reku: Oprosti, Gospodine, oprosti narodu svojemu, i ne daj nasljedstva svojega pod sramotu, da njim obladaju narodi. Zašto da reku medju narodi: Gdje im je Bog? Revnuje Gospodin za zemlju svoju, i prašta narodu svojemu. I odgovara Gospodin i kaže narodu svojemu: Evo, ja ću vam poslati žita i vina i ulja, i bit ćete ga siti, i ne ću vas više dati pod sramotu medju pogani; kaže Gospodin svemogućii.

Evangelje sv. Mateja 6, 16—21.

U ono vrieme reče Isus učenicom svojim: Kad postite, ne budite žalostni kao licemjeri; jer nagrdjuju

lica svoja, da ih vide ljudi gdje poste. Zaisto vam kažem, da su primili plaću svoju. A ti kad postiš, namaži glavu svoju, i lice svoje umij, da te ne vide ljudi gdje postiš, nego otac tvoj, koji je u skrovištu; i otac tvoj, koji vidi u skrovištu, platit će ti. Ne sabirajte sebi blago na zemlji, gdje moljac i rdja kvari, i gdje kradljivci podkapaju i krađu; nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ni moljac ni rdja ne kvari, i gdje kradljivci ne podkapaju i ne krađu. Jer gdje je blago tvoje, ondje je i srce tvoje.

Na čistu nedjelju iliti prvu u korizmi.

Čitanje druge poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 6, 1—10.

Braćo! Kao pomagači opominjemo vas, da ne primite uzalud milost Božju. Jer govori: U vrijeme zgodno usluših te i u dan spasenja pomogoh ti! Evo sad je vrijeme zgodno, evo sad je dan spasenja! Nikakovo nikomu ne dajmo spoticanje, da se ne kudi služba naša; nego u svem pokažimo se kao sluge Božje u mnogoj trpljivosti, u nevoljah, u potrebah, u stiskah, u udarcih, u tamnicah, u bunah, u trudovih, u nespavanju, u pošćenju, u čistoti, u znanosti, u dugotrpnosti, u dobrosrdnosti, u duhu svetom, u ljubavi nepretvaranoj, u rieči istine, u sili Božjoj, s oružjem pravde na desno i na lievo, kraj slave i sramote, kraj zla glasa i slavna imena; kao zavodnici a istiniti; kao nepoznati a poznati; kao umirući a evo živemo; kao kažnjeni a ne umoreni; kao žalostni a jednako veseli; kao siromašni a mnoge obogaćavajući; kao ništa nemajući a sve imajući.

Evangelje sv. Mateja 4, 1—11.

U ono vrijeme odvede duh Isusa u pustinju, da ga djavol kuša. I postivši četrdeset dana i četrdeset noći napokon ogladnje. I pristupivši kušač reče mu: Ako si sin Božji, reci, da kamenje ovo hljebovi postanu. A on odgovarajući reče: Pisano je: Ne živie čovjek o samom hljebu, no o svakoj rieči, koja izlazi iz usta Božjih. Tada ga odvede djavol u sveti grad, i postavi ga na vrh hrama, pa mu reče: Ako si sin Božji, spusti se dolje; jer je pisano: Angjelom svojim zapovjedi za tebe, i na rukah će te nositi, da gdje ne zapneš za kamen nogom svojom. Reče mu Isus: Ali je i pisano: Ne kušaj Gospodina Boga svojega. Opet uze ga djavol na goru vrlo visoku, i pokaza mu sva kraljevstva svieta i slavu njihovu, i reče mu: Sve ovo dat ću tebi, ako padneš te mi se pokloniš. Tada mu reče Isus: Idi sotonu! jer je pisano: Gospodinu se Bogu svojemu poklanjaj i njemu jedinomu služi. Tada ostavi ga djavol; i gle, angjeli pristupiše i služahu mu.

Na pačistu nedjelju iliti drugu u korizmi.

Citanje prve poslanice sv. Pavla ap. Solunjanom 4, 1—7.

Braćo! Molimo vas i opominjemo u Gospodinu Isusu, kao što primiste od nas, kako vam treba hoditi i ugadjati Bogu, tako da i hodite, da budete obilovali sve većma. Jer znate, kakove vam zapovjedi dadoh kroz Gospodina Isusa. Jer je ovo volja Božja, posvedba vaša; da se čuvate od kurvarstva, svaki od

vas da zna držati sud svoj u svetosti i časti, ne u strasti želje kao i pogani, koji ne poznaju Boga; i da nitko ne prestupa i ne zakida u poslu brata svojega; jer je Gospodin osvetnik od svega toga, kao što vam prije kazasmo i posvjedočismo. Jer Bog nas ne pozva na nečistoću nego na posvedbu u Kristu Isusu Gospodinu našem.

Evangjelje sv. Mateja 17, 1—9.

U ono vrijeme uze Isus Petra i Jakova i Ivana brata njegova, i izvede ih na goru visoku na samo. I preobrazi se pred njimi; i zasja se lice njegovo kao sunce, a haljine njegove postadoše biele kao snieg. I gle, ukazase im se Mojsij i Ilija, koji s njim govorahu. A Petar odgovarajući reče Isusu: Gospodine! dobro nam je ovdje biti; ako hoćeš, načinimo ovdje tri sjenice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu. Dok on još govoraše, gle, oblak sjajan zakloni ih. I gle, glas iz oblaka govoreći: Ovo je sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji; njega slušajte! I čuvši učenici padoše ničice, i prepadoše se vrlo. I pristupivši Isus dohvati ih se i reče: Ustanite, i ne bojte se. A oni podignuvši oči svoje, nikoga ne vidješe do Isusa sama. I silazeći s gore, zapovjedi im Isus govoreći: Nikomu ne kazujte, što ste vidjeli, dok sin čovječji iz mrtvih ne ustane.

Na bezimenu nedjelju iliti treću u korizmi.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Efešanom 5, 1—9.

Braćo! Ugledajte se na Boga kao sinovi ljubazni; i hodite u ljubavi, kao što je i Krist ljubio nas i pre-

dao sebe za nas u prinos i žrtvu Bogu na sladki miris. A kurvarstvo i svaka nečistoća ili škrtost da se i ne spominje medju vami, kao što se pristoji svetcem, tako i grdoba ili lude rieči ili brbljavost, što ne ide na stvar, nego pače zahvaljivanje. Jer ovo znajte i razumijte, da nijedan kurvar ili nečist ili škrtac, koji je idolopoklonik, nema nasljedstva u kraljevstvu Kristovu i Božjem. Nitko vas neka ne zavodi praznimi riečmi; jer zbog ovih ide gnjev Božji na sinove nevjerstva. Ne budite dakle dielnici njihovi! Jer bijaste negda tama, a sad ste svjetlo u Gospodinu; kao sinovi svjetla hodite! Jer je plod od svjetla svaka dobrota i pravda i istina.

Evangjelje sv. Luke 11, 14—28.

U ono vrieme izgonjaše Isus vraga, koji bijaše niem. I kad izagna vraga, progovori niemi, i diviše se ljudi. A neki od njih rekoše: Preko Belzebuba kneza vražkoga izgoni vragove. A drugi kušajući iskahu od njega znak s neba. A on kad vidje pomisli njihove, reče im: Svako će kraljevstvo, koje se razdieli samo po sebi, opustjeti, i kuća će na kuću pasti. A ako je i sotona razdieljen sam po sebi, kako će stojati kraljevstvo njegovo, kad kažete, da ja preko Belzebuba izgonim vragove? Pa ako ja preko Belzebuba izgonim vragove, sinovi vaši preko koga izgone? Zato će vam oni biti sudci. Ako pak ja prstom Božjim izgonim vragove, za cielo je došlo k vam kraljevstvo Božje. Kad jaki naoružan čuva svoj dvor, u miru je sve, što ima. A kad dodje jači od njega te ga

nadvlada, uzme sve oružje njegovo u koje se uzdao, i razdieli što otme od njega. Koji nije sa mnom, proti meni je; i koji sa mnom ne sabire, prosipa. Kad nečisti duh izidje iz čovjeka, ide kroz bezvodna mjesta tražeći pokoja, i ne našavši reče: Vratit ću se u kuću svoju, odkuda sam izišao. I došavši nadje ju pometenu i ukrašenu. Tada otide i uzme sedam drugih duhova gorih od sebe, i ušavši stanuju ondje; i bude potonja čovjeku onomu gōra od prvašnje. A dogodi se, kad to govoraše, podiže glas jedna žena iz naroda, i reče mu: Blago utrobi, koja te je nosila, i sisam, koje si sisao! A on reče: Pače blago onim, koji slušaju rieč Božju te ju drže!

Na sredopostnu nedjelju iliti četvrtu u korizmi.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Galaćanom 4, 22—31.

Braćo! Pisano je: Abraham imade dva sina, jednoga od robinje, a drugoga od slobodne. Ali koji bješe od robinje, po tielu se rodi, a koji od slobodne, po obećanju. To je u slici rečeno; jer to su dva zavjeta: jedan naime na gori Sini, koji radja za robovanje, koji je Agar; jer Sina je gora u Arapskoj, koja je spojena sa sadašnjim Jerusalemom, koji služi sa djecom svojom. A gornji Jerusalem slobodna je, koja je mati naša. Jer je pisano: Veseli se nerodkinjo! koja ne radjaš, prokini i poviči, koja se ne mučiš kod porođaja; jer pusta ima mnogo više djece nego li ona, koja ima muža. A mi smo, braćo, po Isaku sinovi obećanja. No kako onda onaj, koj se rodi po tielu,

gonjaše onoga, koji po duhu, tako i sad. Ali što govori pismo? Iztjera j robinju i sina njezina; jer sin služkinjin ne će biti nasljednik sa sinom slobodne. Dakle, braćo! nismo sinovi od služkinje nego od slobodne, kojom slobodom Krist nas oslobodi.

Evangelje sv. Ivana 6, 1—15.

U ono vrijeme otide Isus preko mora Galilejskoga, koje je Tiberijadsko. I za njim idjaše mnogo naroda, jer vidješe čudesa, koja činjaše na bolestnicih. Uzdije dakle Isus na goru i ondje sjedjaše s učenicima svojimi. A bijaše blizu pasha praznik židovski. Podignuvši dakle Isus oči i vidjevši, da veoma mnogo naroda ide k njemu, reče Filipu: Gdje ćemo kupiti hljeba, da ovi jedu? A ovo govoraše kušajući ga; jer sâm znadijaše, šta će činiti. Odgovori mu Filip: Za dvje sta dinara hljeba nije dosta, da svakomu od njih po malo dopadne. Reče mu jedan od učenika njegovih, Andrija brat Simona Petra: Ovdje je jedan dječak, koji ima pet hljebova ječmenih i dvie ribe; ali šta je to za tolike? Reče dakle Isus: Posadite ljude! A bješe trave mnogo na onom mjestu. Posadiše se dakle mužkarci, na broj oko pet tisuća. A Isus uzevši one hljebove i davši hvalu, dade onim, koji se posadiše; tako i od riba, koliko htješe. A kad se nasitiše, reče učenicima svojim: Skupite komade, što pretekoše, da ništa ne propadne. I skupiše i napuniše dvanaest košarica komada od pet hljebova ječmenih, što preteče onim, koji su jeli. Oni ljudi dakle vidjevši čudo, koje učini Isus, govoraše: Ovo je zaisto prorok, koji ima doći na

sviet! A kad razumje Isus, da će doći, da ga uhvate i učine kraljem, otide opet u goru sâm.

Na gluhu nedjelju iliti petu u korizmi.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Hebrejem 9, 11—15.

Braćo! Krist, došavši kao veliki svećenik budućih dobara, kroz bolji i savršeniji šator, koji nije rukom gradjen, to jest, nije od ovoga stvorenja, niti kroz krv jarčju ili teleću, nego kroz svoju krv udje jednom u svetinju i nadje vječni odkup. Jer ako krv jarčja i bičja i pepeo juničin posut nečiste posvećuje na čistoću tjelesnu; kamo više će krv Krista, koji po duhu svetom sebe prinese neokaljana Bogu, očistiti savjest našu od djela mrtvih, da živemo Bogu živu. I zato je novomu zavjetu posrednik, da kroz smrt, koja bi za odkup od prestupaka u prvašnjem zavjetu, obećanje vječnoga nasljedstva zadobiju, koji su pozvani, u Kristu Isusu Gospodinu našem.

Evanđelje sv. Ivana 8, 46—59.

U ono vrieme reče Isus Židovom: Koji će me od vas koriti za grieh? Ako vam istinu govorim, zašto mi ne vjerujete? Tko je od Boga, rieči Božje sluša; zato vi ne slušate, jer niste od Boga. Odgovoriše dakle Židovi i rekoše mu: Ne govorimo li mi pravo, da si ti Samaritanac, i imaš vruga? Odgovori Isus: Ja nemam vruga, nego poštujem oca svojega, a vi mene sramotite. A ja ne tražim slave svoje; ima,

koji traži i sudi. Zaisto, zaisto vam kažem, ako tko obdrži rječ moju, ne će vidjeti smrti do vieka. Rekoše dakle Židovi: Sad vidimo, da imaš vraga. Abraham umrie i proroci, a ti govoriš: tko obdrži rječ moju, ne će okusiti smrti do vieka! Zar si ti veći od oca našega Abrahama, koji umrie? I proroci pomrieše. Kim se ti sâm gradiš? Odgovori Isus: Ako se ja sâm slavim, slava je moja ništa; otac je moj, koji me slavi, za kojega vi govorite, da je vaš Bog. Ali ga vi ne poznajete; a ja ga znam, i ako rečem, da ga ne znam, bit ću laža kao vi. Nego ga znam, i rječ njegovu držim. Abraham otac vaš radova se, da vidi dan moj; vidje, i obradova se. Rekoše mu dakle Židovi: Još ti nema petdeset godina, pa si Abrahama vidio? Reče im Isus: Zaisto, zaisto vam kažem, prije nego bi Abraham, ja jesam! Uzeše dakle kamenje, da bace na nj; a Isus se sakri, i izidje iz hrama.

Na cvjetnu nedjelju.

(Kad se blagosivljaju palme.)

Čitanje knjige Izlazka 15, 27 i 16, 1—7.

U dane one dodjoše sinovi Israelovi u Elim, gdje bijaše dvanaest izvora i sedamdeset palama; i stadoše u okol kod vode. I podigoše se od Elima, i dodje sav zbor sinova Israelovih u pustinju Sin, koja je između Elima i Sinaja, petnaestoga dana drugoga mjeseca, pošto izidoše iz zemlje Misirske. I mrmljaše sav zbor sinova Israelovih na Mojsija i Arona u pustinji. I rekoše im sinovi Israelovi: Kamo sreće da smo pomrli od ruke Gospodnje u zemlji Misirskoj, kad sje-

djasmo kod lonaca s mesom i jedjasmo hljeba do sita; zašto nas izvedoste u ovu pustinju, da pomorite sav zbor gladju? A Gospodin reče Mojsiju: Evo, učinit ću da vam daždi hljeb s neba; narod neka izlazi i kupi svaki dan koliko treba, da ga okušam, hodi li po mojem zakonu ili ne. A šestoga dana neka zgotove, što donesu; a neka bude dvojinom onoliko, koliko nakupe svaki dan. I rekoše Mojsij i Aron svim sinovom Israellovim: U večer ćete poznati, da vas je Gospodin izveo iz zemlje Misirske; i u jutru ćete vidjeti slavu Gospodnju.

Evangjelje sv. Mateja 21, 1—9.

U ono vrijeme, kad se približiše k Jerusalemu i dodjoše u Betfage k Maslinskoj gori, onda Isus posla dva učenika govoreći im: Idite u selo što je prama vam, i odmah ćete naći magaricu privezanu i magare s njom; odrišite i dovedite mi. I ako vam tko reče što, kažite, da ih Gospodin treba; i odmah će ih pustiti. A sve ovo bi, da se zbude, što je kazao prorok govoreći: Kažite kćeri Sionskoj: evo kralj tvoj ide tebi krotak, sjedeći na magarici, i na magaretu sinu magarčinu! I otišavši učenici učiniše, kako im zapovjedi Isus. I dovedoše magaricu i magare, i metnuše na njih haljine svoje, i posadiše ga na njih. A ljudi mnogi prostriše haljine svoje po putu, a drugi rezahu granje od drvétâ i prostirahu po putu. A silni sviet, koji idjaše pred njim i za njim, vikaše govoreći: Hosana sinu Davidovu; blagosloven, koji ide u ime Gospodnje!

(Kod svete mise.)

Citanje poslanice sv. Pavla apostola Filipljanom 2, 5—11.

Braćo! To mislite u sebi, što i u Kristu Isusu, koji budući u obličju Božjem, nije držao za otimačinu, da bude jednak Bogu; nego je sam sebe poništio uzevši obličje sluge, postavši kao i drugi ljudi i izvana smatran bivši kao čovjek. Ponizi sam sebe postavši poslušan do smrti, a smrti na križu. Zato i Bog njega povisi i dade mu ime, koje je nad svako ime, da se u ime Isusovo pokloni svako koljeno onih, koji su na nebu, na zemlji i pod zemljom, i svaki jezik da prizna, da je Gospodin Isus Krist u slavi Boga oca.

*Muka Gospodina našega Isusa Krista po Mateju 26, 1—75
i 27, 1—66.*

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim: Znaete da će do dva dana biti pasha, i sina čovječjega predat će, da se razapne. Tada se skupiše glavari svećenički i književnici i starješine narodne u dvor poglavara svećeničkoga po imenu Kajfe. I svjetovaše se, kako bi Isusa iz prievare uhvatili i ubili. A govorahu: Ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio. A kad Isus hješe u Betaniji u kući Simona gubavoga, pristupi k njemu žena sa sklenicom mira mnogocjenoga, i izli na glavu njegovu, kad sjedjaše za stolom. A kad vidješe to učenici njegovi, razsrdiše se govoreći: Čemu šteta ova? Jer se mogaše ovo prodati skupo i dati se siromahom. A kad razumje Isus, reče im: Šta smetate ovu ženu? Ona učini dobro djelo na meni. Jer

siròmâhâ imate svagda sa sobom, a mene nemate svagda. A ona izlivši miro ovo na tielo moje za ukop me priugotovi. Zaisto vam kažem: gdje se god uzpropovieda ovo evangjelje po svem svietu, kazat će se i to za spomen njezin, što učini ona! Tada jedan od dvanaestorice po imenu Juda Iskariotski otide ka glavarom svećeničkim i reče: Šta ćete mi dati, da vam ga izdam? A oni mu odrediše trideset srebrnika. I od tada tražaše zgodu, da ga izda. A u prvi dan priesnih hljebova pristupiše učenici k Isusu govoreći: Gdje ćeš, da ti zgotovimo pashu da jedeš? A on reče: Idite u grad k tomu i tomu i kažite mu: učitelj kaže: vrijeme je moje blizu, kod tebe ću da učinim pashu s učenicima svojim. I učiniše učenici, kako im zapovjedi Isus, i ugotoviše pashu. A kad bi u večer, sjede za stol sa dvanaesticom. I kad jedjahu, reče im: Zaisto vam kažem, jedan između vas izdat će me. I ožalostivši se vrlo, počеше svaki govoriti mu: Zar sam ja, Gospodine? A on odgovarajući reče: Koji umoči sa mnogom rukom u zdjelu, onaj će me izdati. Sin čovječji ide do duše, kao što je pisano za njega; ali teško onomu čovjeku, koji izda sina čovječjega; bolje bi mu bilo, da se nije rodio čovjek onaj. A Juda izdajnik njegov odgovarajući reče: Zar sam ja, rabbi? Reče mu: Ti kaza. I kad jedjahu, uze Isus hljeb i blagoslovi i prelomi i dade učenikom svojim i reče: Uzmite i jedite, ovo je tielo moje! I uzevši čašu, zahvali i dade im govoreći: Pijte iz nje svi; jer je ovo krv moja novoga zavjeta, koja će se proliti za mnoge radi odpuštenja griehâ! Kažem vam pak, da ne ću od sad piti od

ovoga roda trsova do onog dana, kad ću piti s vami novoga u kraljevstvu otca svojega. I odpjevavši hvalu izidjoše na goru Maslinsku. Tada im reče Isus: Svi ćete se vi sablazniti o mene noćas; jer je pisano: udarit ću pastira i ovce će se od stada razbjeći. A pošto uskrsnem, iti ću pred vami u Galileju. A Petar odgovarajući reče mu: Ako se i svi sablazne o tebe, ja se ne ću nikad sablazniti. Reče mu Isus: Zaisto ti kažem, noćas prije nego pietao zapjeva, tri puta ćeš me se odreći. Reče njemu Petar: Ako bi mi trebalo i umrieti s tobom, ne ću te se odreći. Tako i svi učenički rekoše. Tada dodje Isus s njimi u zaselak, koji se zove Getsemane, i reče učenicom svojim: Sjedite tu, dok ja idem onamo, i pomolim se. I uzevši Petra i oba sina Zebedejeva, poče se žalostiti i turoban biti. Tada im reče: Žalostna je duša moja do smrti; počekajte ovdje i stražite sa mnom! I otišavši malo, pade na lice svoje moleći se i govoreći: Otče moj! ako je moguće, neka me mimoidje čaša ova; ali ne kako ja hoću nego kako ti. I došavši k učenicom svojim nadje ih gdje spavaju, i reče Petru: Zar ne mogoste jedan čas postražiti sa mnom? Stražite i molite se, da ne padnete u napast. Duh je istina srčan, ali je tielo slabo. Opet po drugi put otide i pomoli se govoreći: Otče moj! ako me ne može ova čaša mimoići, da je ne pijem, neka bude volja tvoja. I došavši nadje ih opet gdje spavaju; jer im bijahu oči otežale. I ostavivši ih otide opet treći put te se pomoli govoreći one iste rieči. Tada dodje k učenicom svojim i reče im: Spavajte samo i počivajte! Evo

se približi čas, i sin čovječji predat će se u ruke grešnikom. Ustanite, idimo! Evo se približi izdajnik moj! I dok on još tako govoraše, gle, Juda, jedan od dvanaestorice, dodje i s njim četa velika s mačevi i s batinami od glavara svećeničkih i starješina narodnih. A izdajnik njegov dade im znak govoreći: koga ja cjelivam, onaj je, držite ga! I odmah pristupivši k Isusu reče: Zdravo rabbi! I cjeliva ga. A Isus reče mu: Prijatelju! šta si došao? Tada pristupivši digoše ruke na Isusa i uhvatiše ga. I gle, jedan od onih što bijahu s Isusom, mašivši se rukom izvadi mač svoj, te udari slugu poglavara svećeničkoga, i odsieče mu uho. Tada reče mu Isus: Vрати mač svoj na mjesto njegovo; jer svi koji se maše za mač, od mača će izginiti. Ili misliš, da ja ne mogu umoliti oca svojega, pa će mi poslati sada više od dvanaest četa anđjela? Ali kako bi se izpunila pisma, da ovo mora biti? U taj čas reče Isus svjetini: Kao na razbojnika izišli ste s mačevi i s batinami, da me uhvatite. Svaki dan sam kod vas sjedio učeći u hramu, i niste me uhvatili. A ovo sve bi, da se zbudu pisma proročka. Tada učenici svi ostaviše ga i pobjegoše. A oni što uhvatiše Isusa, odvedoše ga poglavaru svećeničkomu Kajfi, gdje se književnici i starješine sabraše. A Petar idjaše za njim iz daleka do dvora poglavara svećeničkoga, i ušavši unutar sjede sa slugami, da vidi svršetak. A glavari svećenički i sav zbor tražahu lažno svjedočanstvo na Isusa, da bi ga ubili; i ne nadjoše, premda mnogi lažni svjedoci dolaziše. Najposlije dodjoše dva lažna svjedoka i rekoše: On je kazao: mogu razvaliti hram

Božji i za tri dana opet ga sagraditi. I ustavši poglavar svećenički reče mu: Zar ništa ne odgovaraš, što ovi na tebe svjedoče? A Isus mučашe. I poglavar svećenički reče mu: Zaklinjem te živim Bogom, da nam kažeš, jesi li ti Krist sin Božji? Reče mu Isus: Ti kaza! Ali ja vam kažem, odsele ćete vidjeti sina čovječjega gdje sjedi s desne strane sile Božje i ide na oblacih nebeskih. Tada poglavar svećenički razdrie haljine svoje govoreći: Huli na Boga; šta nam trebaju više svjedoci? Evo sad čujete hulu. Što mislite? A oni odgovarajući rekoše: Zaslužio je smrt. Tada pljuvahu mu u lice i udarahu ga pestnicami, a jedni mu davahu čuške po licu govoreći: Proreci nam Kriste, tko je, koji te udari? A Petar sjedjaše vani u dvoru, i pristupi k njemu jedna služkinja govoreći: I ti si bio s Isusom Galilejcem. A on se odreče pred svimi govoreći: Ne znam šta govoriš. A kad izidje k vratam, ugleda ga druga, i reče onim što bijahu ondje: I ovaj bješe s Isusom Nazarejinom. I opet odreče se sa zakletvom: Ne znam toga čovjeka. A malo po tom pristupiše oni što stajahu i rekoše Petru: U istinu i ti si od njih, jer te i govor tvoj izdaje. Tada se poče kleti i preklinjati, da ne zna toga čovjeka. I odmah zapjeva pietao. I opomenu se Petar rieći Isusove, što mu je rekao: prije nego pietao zapjeva, tri puta ćeš me se odreći. I izišavši na polje plaka gorko. A kad bi u jutru, učiniše vieću svi glavari svećenički i starješine narodne za Isusa, da ga pogube. I svezavši ga odvedoše, i predaše ga Ponciju Pilatu upravitelju. Tada vidjevši Juda izdajnik njegov,

da ga osudiše, razkaja se i povrati trideset srebrnika glavaram svećeničkim i starješinam govoreći: Ja sagriješih, što izdadoh krv pravu. A oni rekoše: Šta mi marimo za to? Ti vidi! I bacivši srebrnike u hramu izidje, i otide te se objesi. A glavari svećenički uzevši srebrnike rekoše: Ne valja ih metnuti medju hramsko blago, jer je krvarina. Nego se dogovoriše te kupiše za njih lončarevu njivu za groblje strancem. Od toga se i prozva ona njiva hakeldama, to jest krvna njiva, do danas. Tada se izvrši, što je kazao prorok Jeremija govoreći: I uzeše trideset srebrnika, cieniu cijenjenoga, kojega su kupili od sinova Israelovih, i dadoše ih za njivu lončarevu, kao što mi kaza Gospodin. A Isus stade pred upraviteljem, i zapita ga upravitelj govoreći: Ti li si kralj židovski? Reče mu Isus: Ti kažeš. I kad ga tužahu glavari svećenički i starješine, ništa ne odgovori. Tada reče mu Pilat: Ne čuješ li, šta na tebe svjedoče? I ne odgovori mu ni na jednu rieč, tako da se upravitelj divljaše vrlo. A o prazniku bijaše običaj, da upravitelj pusti narodu po jednoga sužnja, kojega oni hoće. A tada imaše znatnoga sužnja po imenu Barrabu. Kad se dakle sabraše, reče im Pilat: Koga hoćete da vam pustim? Barrabu ili Isusa prozvanoga Krista? Jer znadijaše, da su ga iz zavisti predali. A kad sjedjaše u sudu, poruči mu žena njegova govoreći: Nemoj se ti ništa miešati u stvar toga pravednika; jer sam danas u snu mnogo postradala zbog njega. A glavari svećenički i starješine nagovoriše narod da ištu Barrabu, a Isusa da pogube. A upravitelj odgovarajući reče im: Koga hoćete od ove dvo-

jice, da vam bude pušten? A oni rekoše: Barrabu. Reče im Pilat: A šta ću činiti s Isusom prozvanim Kristom? Rekoše mu svi: Neka se razapne. Reče im upravitelj: A kakovo je zlo učinio? Ali oni većma povikaše govoreći: Neka se razapne. A kad vidje Pilat da ništa ne pomaže, nego još veća buna biva, uze vodu te umi ruke pred narodom govoreći: Nevin sam u krvi ovoga pravednika; vi vidite. I odgovarajući sav narod reče: Krv njegova na nas i na djecu našu. Tada pusti im Barrabu, a Isusa šibavši predade, da se razapne. Tada vojnici upraviteljevi uzeše Isusa u sudnicu, i skupiše na nj svu četvu. I svukavši ga obukoše mu skerletnu haljinu. I opletavši vienac od trnja metnuše mu na glavu, i dadoše mu trsku u desnicu. I kleknuvši na koljeno pred njim rugahu mu se govoreći: Zdravo, kralju židovski! I pljunuvši na nj uzeše trsku i biše ga po glavi. I kad mu se narugaše, svukoše s njega kabanicu, i obukoše ga u haljine njegove, i povedoše ga, da ga razapnu. I izlazeći nadjoše čovjeka Cirenca po imenu Simona; ovoga natjeraše, da mu ponese križ. I došavši na mjesto, koje se zove Golgota to jest košturnica, dadoše mu da pije ocat pomiešan sa žuču, i okusivši ne htje da pije. A kad ga razapeše, razdieliše haljine njegove bacivši kocke, da se zbude, što reče prorok govoreći: Razdieliše si haljine moje, i za odjeću moju baciše kocke. I sjedjahu ondje te ga čuvahu. I metnuše mu više glave tužbu njegovu napisanu: Ovo je Isus kralj židovski. Tada razpeše se s njim dva razbojnika, jedan s desne a jedan s lijeve strane. A koji prolažahu, huljahu

na nj mašuci glavami svojimi i govoreći: Ha ti koji hram Božji razvaljuješ i za tri dana opet sagradjuješ, pomози sam sebi; ako si sin Božji, sidji s križa. A tako i glavari svećenički s književnici i starješinami podsmievajući se govorahu: Drugim pomože a sebi ne može pomoći. Ako je kralj Israelski, neka sidje sad s križa, pa ćemo mu vjerovati. On se uzdao u Boga, neka mu pomože sad, ako mu je po volji; jer govoraše: sin sam Božji! Tako isto i razbojnici razapeti s njim rugahu mu se. A od šeste ure bi tama po svoj zemlji do ure devete. A oko devete ure povika Isus iz glasa: Eli! Eli! lama sabaktani? to jest: Bože moj! Bože moj! zašto si me ostavio? A neki od onih, što stajahu ondje, čuvši to govorahu: Ovaj zove Iliju. I odmah otrča jedan od njih te uze spužvu, i napuni octa, pa natače na trsku, i davaše mu piti. A ostali govorahu: Stani da vidimo, hoće li doći Ilija da mu pomože. A Isus opet povika iza glasa i izpusti dušu. I gle, zavjes hramski razdrie se na dvoje od gornjega kraja do donjega; i zemlja se potrese, i kamenje se razpade; i grobovi se otvoriše, i ustaše mnoga tjelesa svetih, koji bjehu usnuli; i izišavši iz grobova po uzkrснуću njegovu udjoše u sveti grad i pokazaaše se mnogim. A satnik i koji s njim čuvahu Isusa, vidjevši da se zemlja tresе i šta bi, prepadoše se vrlo govoreći: Zaisto ovaj bijaše sin Božji! I ondje bijahu i gledahu iz daleka mnoge žene, koje su išle za Isusom iz Galileje i služile mu. Medju kojimi bijaše Marija Magdalena i Marija mati Jakovljeva i Josipova i mati sinova Zebedejevih. A kad bi u večer, dodje čovjek

bogat iz Arimateje, po imenu Josip, koji je također bio učenik Isusov. Ovaj pristupivši k Pilatu zamoli ga za tielo Isusovo. Tada Pilat zapovjedi, da mu dadu tielo. I uzevši Josip tielo, zavi ga u platno čisto i metnu ga u grob svoj novi, koji je bio izsjekao u kamenu, i navali veliki kamen na vrata od groba, i otide. A ondje bijaše Marija Magdalena i druga Marija, i sjedjahu prama grobu. Drugi pak dan, koji je iza priprave, sabraše se glavari svećenički i fariseji kod Pilata, i rekoše: Gospodaru! opomenusmo se, da ovaj laža kaza još za života: poslije tri dana ustat ću. Zato zapovjedi, da se čuva grob do trećega dana, da ne dodju kako učenici njegovi i da ga ne ukradu i ne kažu narodu: usta iz mrtvih! i bit će posljednja pogreška gora od prve. Reče im Pilat: Evo vam straže, pa idite, čuvajte, kako znate. A oni otišavši, sa stražom utvrdiše grob i zapečatiše kamen.

Na veliki petak. *Utorak*

Čitanje Jeremije proroka 11, 18—20.

U dane one reče Jeremija: Ti mi, Gospodine, objavi, te znadem; tada mi pokaza namjere njihove. A ja bijah kao janje krotko, koje se vodi na klanje, i ne znadjah, da smišljahu proti meni namjere govoreći: Metnimo drvo na hljeb njegov, i iztriebimo ga sa zemlje živih, i ime da mu se ne spominje više! Ali ti, Gospodine nad vojskama, koji sudiš pravedno i izpituješ bubregu i srca, daj da vidim osvetu tvoju na njih; jer tebi očitovah parbu svoju, *Gospodine Bože moj!*

*Muka Gospodina našega Isusa Krista po Marku 14, 1—72
i 15, 1—46.*

U ono vrieme bijaše pasha i priesni hljebovi za dva dana; i tražahu glavari svećenički i književnici, kako bi Isusa iz prievare uhvatili i ubili. Ali govorahu: Ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio. I kad bijaše on u Betaniji u kući Simona gubavoga i sjedjaše za stolom, dodje žena sa sklenicom mnogočjenoga mira čistoga nardova, i razbivši sklenicu izli mu na glavu. A neki se u sebi srdjahu i govorahu: Zašto se to miro prosipa tako? Jer se miro ovo mogaše prodati za više od tri sta dinara i dati siromahom. I mrmljahu na nju. A Isus reče: Ostavite ju; šta joj smetate? Dobro djelo učini na meni. Jer sirò-máhâ imate svagda sa sobom, i kad god hoćete, možete im dobro činiti, a mene nemate svagda. Ona što može, učini; pomaza napried tielo moje za ukop. Za isto vam kažem, gdje se god uzpropovieda evangjelje ovo po svem svijetu, kazat će se i to, što učini, za spomen njezin. I Juda Iskariotski jedan od dvanaestorice otide ka glavarom svećeničkim, da im ga izda. A oni čuvši obradovaše se, i obrekoše mu novce dati; i tražaše zgodu, da ga izda. I u prvi dan priesnih hljebova, kad klahu pashu, rekoše mu učenici njegovi: Kamo ćeš da idemo ter ti zgotovimo, pashu da jedeš? I posla dvojicu od učenika svojih i reče im: Idite u grad, i sresti će vas čovjek, koji nosi vodu u krčagu; idite za njim, i kamo udje; kažite gospodaru od one kuće: učitelj veli: gdje mi je gostinska soba, gdje ću

jesti pashu s učenicima svojimi? I on će vam pokazati veliku sobu prostrtu, ondje nam zgotovite. I izidjoste učenici njegovi i dodjoste u grad, i nadjoste kao što im kaza, i ugotoviste pashu. I kad bi u večer, dodje sa dvanaesticom. I kad sjedjahu za stolom i jedjahu, reče Isus: Zaisto vam kažem, jedan od vas, koji jede sa mnom, izdat će me. A oni se ožalostiše i stadoše govoriti jedan za drugim: Zar ja? I on im reče: Jedan od dvanaestice, koji umaće sa mnom u zdjelu. I sin čovječji ide istina, kao što je pisano za njega; ali teško onomu čovjeku, koji izda sina čovječjega; bolje bi mu bilo, da se nije rodio čovjek onaj. I kad jedjahu, uze Isus hljeb i blagoslovivši prelomi i dade im i reče: Uzmite, ovo je tijelo moje. I uzevši čašu i hvalu dajući dade im; i piše iz nje svi. I reče im: Ovo je krv moja novoga zavjeta, koja će se prolići za mnoge. Zaisto vam kažem, više neću piti od roda trsova do onoga dana, kad ću ga piti novoga u kraljevstvu Božjem. I odpjevavši hvalu izidjoste na goru Maslinsku. I reče im Isus: Svi ćete se sablazniti o mene noćas; jer je pisano: Udarit ću pastira i ovce će se razbjeći. Ali pošto uskrsnem, iti ću pred vami u Galileju. A Petar mu reče: Ako se i svi sablazne o tebe, ali ja neću. I reče mu Isus: Zaisto ti kažem, danas ovu noć, prije nego pitaš dva puta zapjeva, ti ćeš me se tri puta odreći. A on još većma govoraše: I ako bi mi trebalo s tobom umrijeti, neću te se odreći. Tako i svi govorahu. I dodjoste u zaselak, koji se zove Getsemane, i reče učenicima svojim: Sjediti ovdje, dok se pomolim. I uze sa sobom Petra

i Jakova i Ivana, i poče se plašiti i zgražati. I reče: Žalostna je duša moja do smrti; počekajte ovdje i stražite. I otišavši malo pade na zemlju, i moljaše se, da bi ga mimoišao čas, ako je moguće. I govoraše: Abba otče! sve je moguće tebi; odnesi čašu ovu od mene; ali ne što ja hoću nego što ti. I dodje i nadje ih gdje spavaju, i reče Petru: Simone, zar spavaš? Ne može li jednoga časa postražiti? Stražite i molite se, da ne padnete u napast; duh je istina srčan, ali je tielo slabo. I opet otišavši pomoli se one iste rieči govoreći. I vrativši se nadje ih opet gdje spavaju; jer im bjehu oči otežale, i ne znadijahu, što bi mu odgovorili. I dodje treći put i reče im: Spavajte samo i počivajte! dosta je, dodje čas; evo predat će se sin čovječji u ruke grešnikom. Ustanite, idimo! Evo izdajnik se moj približi. I dok on još govoraše, dodje Juda jedan od dvanaestorice i s njim veliko mnoštvo svieta s mačevi i s batinami od poglavara svećeničkih i književnika i starješina. A izdajnik njegov dade im znak govoreći: Koga ja cjelivam, onaj je, držite ga i vodite oprezno! I došavši odmah pristupi k njemu i reče: Zdravo Rabbi! i cjeliva ga. A oni metnuše ruke svoje na nj i uhvatiše ga. A jedan od onih, što stajahu ondje, izvadi mač te udari slugu poglavara svećeničkoga, i odsieče mu uho. I odgovarajući Isus reče im: Kao na razbojnika izišli ste s mačevi i s batinami, da me uhvatite. Svaki dan bio sam kod vas u hramu i učio, i niste me uhvatili. Ali da se zbudu pisma. Tada ostavivši ga učenici svi pobjegoše. A za njim idjaše neki mladić ogrnut platnom po голу

tielu; i uhvatiše ga. A on ostavivši platno, gol pobježe od njih. I dovedoše Isusa k poglavaru svećeničkomu, i skupiše se svi poglavari svećenički i književnici i starješine. A Petar ide za njim iz daleka do u dvor poglavara svećeničkoga; i sjedjaše sa slugami i grijaše se kod ognja. A glavari svećenički i sva skupština tražahu na Isusa svjedočanstvo, da ga ubiju; i ne nadjoše. Jer mnogi svjedočahu lažno na njega, i svjedočanstva ne bijahu jednaka. I jedni ustaviši svjedočahu na njega lažno, govoreći: Mi smo čuli, gdje on govori: ja ću razvaliti ovaj hram, koji je rukami načinjen, i za tri dana sagradit ću drugi, koji nije rukami načinjen. I svjedočanstvo njihovo ne bijaše jednako. I ustaviši poglavar svećenički na sredinu zapita Isusa govoreći: Zar ništa ne odgovaraš na to, što ti ovi prebacuju? A on mučaše, i ništa ne odgovaraše. Opet poglavar svećenički zapita i reče: Jesi li ti Krist, sin Boga blagoslovenoga? A Isus mu reče: Ja jesam; i vidjet ćete sina čovječjega gdje sjedi s desne strane sile Božje i ide na oblacih nebeskih. A poglavar svećenički razdrie svoje haljine i reče: Šta nam trebaju više svjedoci? Čušte hulu na Boga; šta mislite? I oni ga svi osudiše, da je služio smrt. I počese jedni pljuvati na nj, i pokrivati mu lice, i čušati ga, i govoriti mu: Proreci! I sluge ga bijahu po obrazih. I kad bijaše Petar dolje u dvoru, dodje jedna od služkinja poglavara svećeničkoga, i vidjevši Petra gdje se grije, pogleda na nj i reče: I ti si bio s Isusom Nazarejinom. A on se odreče govoreći: Ne znam niti razumijem, šta govoriš. I izidje na polje

pred dvor, i pietao zapjeva. I opet kad ga vidje služkinja, poče govoriti onim, što stajahu ondje: Ovaj je od njih. A on se opet odričaje. I malo za tim opet oni, što stajahu ondje, rekoše Petru: U istinu si od njih; jer si i Galilejac! A on se poče kleti i preklinjati: Ne znam toga čovjeka, za kojega vi govorite. I odmah pietao opet zapjeva. I opomenu se Petar rieči, što mu reče Isus: prije nego pietao dva puta zapjeva, tri puta ćeš me se odreći. I stade plakati. I odmah u jutru učiniše vieću glavari svećenički sa starješinama i književnici i svom skupštinom, i svezavši Isusa odvedoše i predadoše Pilatu. I upita ga Pilat: Jesi li ti kralj židovski? A on odgovarajući reče mu: Ti kažeš. I tužahu ga glavari svećenički mnogo. A Pilat opet upita ga govoreći: Zar ništa ne odgovaraš? Gledaj, koliko te tuže! A Isus više ne odgovori ništa, tako da se divljaše Pilat. A o prazniku puštaše im po jednoga sužnja, kojega iskahu. A bijaše jedan, po imenu Barraba, sa buntovnici uhvaćen, koji je u buni učinio krv. I uzišavši narod stade iskati, što im svagda činjaše. A Pilat im odgovori govoreći: Hoćete li, da vam odpustim kralja židovskoga? Jer znadijaše, da su ga iz zavisti predali glavari svećenički. Ali glavari svećenički podgovoriše narod, bolje Barrabu da im pusti. A Pilat opet odgovarajući reče im: Šta dakle hoćete da učinim kralju židovskomu? Ali oni opet povikaše: Razpni ga! A Pilat im reče: Kakovo li je zlo učinio? A oni većma vikahu: Razpni ga! Pilat pak želeći ugoditi narodu, pusti im Barrabu, a Isusa šibavši predade, da ga raz-

pnu. A vojnici ga odvedoše na dvor sudnički, i sa-
zvaše svu četu, i obukoše mu skerletnu haljinu, i ople-
tavši vienac od trnja metnuše na nj. I stadoše ga po-
zdravljati: Zdravo kralju židovski! I bijahu ga po
glavi trskom, i pljuvahu na nj, i padajući na koljena
poklanjahu mu se. I kad mu se narugaše, svukoše
mu skerletnu haljinu, i obukoše ga u njegove haljine
i izvedoše ga, da ga razpnu. I natjeraše nekoga Simona
Cirenca, otca Aleksandrova i Rufova, koji idjaše iz
polja, da mu ponese križ. I dovedoše ga na mjesto
Golgotu, koje će reći: košturnica. I davahu mu piti
vino sa smirnom, a on ne uze. I kad ga razapeše,
razdieliše haljine njegove bacajući kocke za njih, tko
će šta uzeti. A bijaše ura treća, kad ga razapeše.
I bijaše nadpis njegove tužbe nadpisan: Kralj židov-
ski. I s njim razapeše dva razbojnika, jednoga s desne
a jednoga s lieve strane njemu. I izvrši se pismo,
koje govori: I brojiše ga medju zločince. I koji pro-
lažahu, huljahu na nj mašuci glavami svojimi i govo-
reći: Aha! ti što hram Božji razvaljuješ i za tri dana
opet sagradjuješ, pomози sam sebi i sidji s križa. Tako
i glavari svećenički s književnici rugahu se govoreći
jedan drugomu: Drugim pomože, a sebi ne može po-
moći. Krist kralj Israelski neka sad sidje s križa, da
vidimo i vjerujemo. I oni što bijahu s njim razapeti,
rugahu mu se. I kad bi šesta ura, nastade tama po
svoj zemlji do ure devete. I o uri devetoj povika Isus
iza glasa govoreći: Eloi, eloi, lama sabaktani? koje
znači: Bože moj, Bože moj! zašto si me ostavio?
I neki od onih što stajahu ondje, čuvši to govorahu:

Eno zove Iliju. A jedan otrča te napuni spužvu octa, pa nataknuvši na trsku, davaše mu piti govoreći: Stanite, da vidimo, hoće li doći Ilija, da ga skine. A Isus povika iza glasa, i izdahnu. I zavjes hramski razdrie se na dvoje s vrha do na dno. A kad vidje satnik, koji stajaše prema njemu, da tako vičući izdahnu, reče: Zaišto čovjek ovaj sin Božji bješe. A bijahu i žene, koje gledahu iz daleka, medju kojimi bijaše Marija Magdalena i Marija Jakova mladjega, i Josipova mati i Salome, koje idjahu za njim, i kad bješe u Galileji, služahu mu, i druge mnoge, koje bjehu došle s njim u Jerusalem. I kad bi u večer (jer bijaše priprava, što je prije subote), dodje Josip iz Arimateje, ugledan viećnik, koji i sâm kraljevstvo Božje čekaše, i usudi se te udje k Pilatu, i zaiska tielo Isusovo. A Pilat se začudi, da je već umro. I dozvavši satnika zapita ga, je li već umro. I doznavši od satnika, dade tielo Josipu. A Josip kupivši platno i skinuvši ga, obavi platnom i metnu ga u grob, koji bješe izsječen u kamenu, i navali kamen na vrata od groba.

Na veliku sriedu.

Čitanje Isaije proroka 62, 11 i 63, 1—7.

Ovo kaže Gospodin Bog: Recite kćeri Sionskoj: evo spasitelj tvoj ide; evo plaća je njegova kod njega, i djelo njegovo pred njim! Tko je ono što ide iz Edoma, u omaštenih haljinah iz Bosre? onaj krasni u odielu svojem, koračajući u veličini sile svoje? Ja, koji govorim pravdu i branilac sam za spasenje. A

zašto je crveno odielo tvoje, i haljine tvoje kao u Onih, koji gaze u kaci? U kaci gazih sâm, i od ná-rôdâ nije nitko sa mnom; zgazih ih u gnjevu svojem i potlačih u ljutini svojoj, i popraska mi krv njihova haljine, i sve odielo svoje okaljaj. Jer je dan osvete u srcu mojem, i godina odkupa mojega dodje. Ogledah se, i ne bješe pomoćnika; iskah, i ne bješe nikoga, da pomože; i spasi me desnica moja, i sama moja jarost mi pomože. I zgazih narode u gnjevu svojem, pa ih opojih u jarosti svojoj, i oborih na zemlju silu njihovu. Milosrdnosti Gospodnje pominjat ću, hvalu Gospodnju za sve, što nam je učinio Gospodin Bog naš.

Čitanje drugo Isaije proroka 53, 1—12.

U dane one reče Isaija: Gospodine! tko vjerova slušanju našem? i mišica Gospodnja komu se objavi? I uzaći će kao šibljika pred njim, i kao korien iz zemlje suhe; nije obličja u njega niti ljepote; i vidjesmo ga, i ne bi što vidjeti, da bismo ga poželjeli, kako bi prezren i posljednji među ljudmi, muž bolan i vičan slabosti, a lice mu zastrto i prezreno, zato ga ni za što ne uzimasmo. Doista bolesti naše on nosi, žalosti naše on na sebe uze! I mi ga držasmo kao za gubava, i kao da ga Bog udari i ponizi; a on bi ranjen za bezakonja naša, izbijen bi za zločine naše; kar bi na njem radi mira našega, i modricom njegovom ozdravismo. Svi mi kao ovce zadjosmo, svaki svojim putem okrenu; a Gospodin metnu na nj bezakonje svih nas. Žrtvovan bi, jer sâm htjede, i ne otvori usta svojih;

kao ovca na klanje vodit će se, i kao janje pred strigačem svojim zaniemit će, i ne će otvoriti usta svojih. Od tjeskobe i od suda bi uzet; rod njegov tko će izkazati? jer bi iztržen iz zemlje živih, za zločin naroda mojega udarih ga. I dat će zločince za ukop, i bogatca za smrt svoju; jer ne učini bezakonja, niti ne bješe prievara u ustih njegovih. I Gospodin htjede satrti ga u slabosti; ako položi za grieh dušu svoju, vidjet će sjeme dugovječno, i volja će Gospodnja u ruci njegovoj napredovati. Zato što se trudi duša njegova, vidjet će i nasitit će se; poznanjem svojim mnoge će on, pravedni sluga moj, opravdati, i sâm će bezakonja njihova nositi. Zato ću mu podieliti mnoge, i plien će silnih dieliti; zato što je dao na smrt dušu svoju, i bi medju zločince brojen; i sâm grieh mnogih nosi, i za prestupnike se moli.

*Muka Gospodina našega Isusa Krista po Luci 22, 1—71
i 23, 1—53.*

U ono vrijeme približavaše se praznik priesnih hljebova, koji se zove pasha. I gledahu glavari svećenički i književnici, kako bi Isusa ubili; ali se bojahu naroda. A sotona udje u Judu, koji se zvaše Iskariotski i koji bješe jedan od dvanaestorice. I otišavši govori s glavari svećeničkimi i sa starješinami, kako će im ga izdati. I oni se obradovaše, i ugovoriše, da mu dadu novce. I on se obreče, i tražaše zgodu, da im ga preda tajno od naroda. A dodje dan priesnih hljebova, u koji trebaše klati pashu. I posla Petra i Ivana rekavši: Idite, ugotovite nam pashu, da jedemo. A oni mu rekoše:

Gdje hoćeš da ugotovimo? A on im reče: Eto kad udjete u grad, sresti će vas čovjek, koji nosi vodu u krčagu; idite za njim u kuću, u koju on udje, i kažite domaćinu: učitelj ti veli: gdje je gostinska soba, gdje ću jesti pashu s učenicima svojimi? I on će vam pokazati veliku sobu prostrtu, i ondje ugotovite. A oni otidoše i nadjoše, kao što im kaza, i ugotoviše pashu. I kad dodje čas, sjede za stol, i dvanaest apostola s njim. I reče im: Vrlo sam želio, da ovu pashu jedem s vami, prije nego muku podnesem. Jer vam kažem, da je odsele ne ću jesti, dok se ne svrši u kraljevstvu Božjem. I uzevši čašu, dade hvalu i reče: Uzmite i razdijelite medju sobom; jer vam kažem, da ne ću piti od roda trsova, dok ne dodje kraljevstvo Božje. I uzevši hljeb, dade hvalu i prelomi i dade im govoreći: Ovo je tijelo moje, koje se daje za vas; to činite na moj spomen! A tako i čašu po večeri govoreći: Ova je čaša novi zavjet u krvi mojoj, koja će se za vas prolievati. Ali evo ruka izdajnika mojega sa mnom je na stolu. I sin čovječji ide istina, kao što je određeno; ali teško onomu, koji ga izdaje! I oni staše tražiti medju sobom, koji bi od njih bio, koji će to učiniti. A posta i prepirka medju njimi, koji bi se činio medju njimi veći. A on im reče: Kraljevi narodni vladaju narodima, i koji njimi upravljaju zovu se dobrotvori. A vi nemojte tako; nego koji je veći medju vami, neka bude kao manji, i koji je starješina, neka bude kao sluga. Jer koji je veći, koji sjedi za stolom, ili koji služi? Nije li onaj, koji sjedi za stolom? A ja sam medju vami kao sluga. A vi ste oni,

koji uztrajaste sa mnom u napastih mojih; i ja određujem vam kraljevstvo, kao što je otac moj meni odredio, da jedete i pijete za stolom mojim u kraljevstvu mojem, i da sjedite na prijestolih i sudite nad dvanaest koljena Israelovih. Reče pak Gospodin: Simone, Simone! evo vas ište sotona, da bi vas činio kao pšenicu, a ja se molih za tebe, da tvoja vjera ne prestane, i ti kad god obrativši se utvrdi braću svoju. A on reče: Gospodine! s tobom gotov sam i u tamnicu i na smrt iti. A on reče: Kažem ti, Petre! ne će zapjevati danas pietao, dok se tri puta ne odrečeš, da me poznaješ. I reče im: Kad vas poslah bez kese i bez torbe i bez obuće, eda vam što nedostade? A oni rekoše: Ništa. A on im reče: Ali sad koji ima kesu, neka ju uzme, tako i torbu; a koji nema, neka proda haljinu svoju i kupi mač. Jer vam kažem, još i ovo treba na meni da se izvrši, što je pisano: I medju zločince brojen bi. Jer ono, što je o meni, ima svršetak. A oni rekoše: Gospodine! evo ovdje dva mača. A on im reče: Dosta je. I izišavši otide po običaju na goru Maslinsku, a za njim otidoše učenici njegovi. A kad dodje na mjesto, reče im: Molite se, da ne padnete u napast. I on odstupi od njih, kako se može kamenom dobaciti, i kleknuvši na koljena moljaše se govoreći: Otče! ako hoćeš, odnesi čašu ovu od mene; ali ne moja volja nego tvoja neka bude. A angjel mu se javi s neba i kriepi ga. I budući u smrtnoj mucu, duže se moljaše. I znoj njegov bi kao kaplje krvi, što teče na zemlju. I ustavši od molitve dodje k učenicom svojim, i nadje ih gdje spavaju od žalosti.

I reče im: Što spavate? Ustanite, molite se, da ne padnete u napast. Dok on pak još govoraše, evo svjetine; i jedan od dvanaestorice, koji se zvaše Juda, idjaše pred njimi, i pristupi k Isusu, da ga cjeliva. A Isus reče mu: Juda, cjelivom sina čovječjega izdaješ? A videći oni, što bijahu s njim, šta će biti, rekoše mu: Gospodine! da udarimo mačem? I udari jedan od njih slugu poglavara svećeničkoga, i odsieče mu uho. A Isus odgovarajući reče: Ostavite, do ovdje. I dohvativši se uha njegova, izcieli ga. A glavarem svećeničkim i vojvodam hramskim i starješinam, koji bjehu došli na nj, reče Isus: Kao na razbojnika izidjoste s mačevi i batinami. Kad sam svaki dan bio s vami u hramu, ne pružiste ruke na mene; ali je sad čas vaš i oblast tame. A kad ga uhvatiše, vodiše ga u dvor poglavara svećeničkoga; a Petar idjaše za njim iz daleka. A kad oni naložiše oganj nasred dvora i sjedjahu zajedno, bijaše Petar medju njimi. Vidjevši ga pak jedna služkinja gdje sjedi kod ognja i pogledavši na nj reče: I ovaj bješe s njim. A on (se ga) odreče govoreći: Ženo! ne poznajem ga. I malo za tim vidje ga drugi i reče: I ti si od njih. A Petar reče: Čovječe! nisam. I pošto prodje oko jedne ure, drugi netko potvrdjivaše govoreći: Zaisto i ovaj bješe s njim, jer je i Galilejac. I reče Petar: Čovječe! ne znam, šta govoriš. I odmah, dok on još govoraše, zapjeva pietao. I obazrevši se Gospodin, pogleda na Petra. I Petar se opomenu rieči Gospodnje, kako mu reče: prije nego pietao zapjeva, tri puta ćeš me se odreći. I izišavši na polje plaka gorko. A ljudi koji

držahu Isusa, rugahu mu se i bijahu ga. I pokrivši ga, bijahu ga po obrazu, i pitahu ga govoreći: Proreci, tko te udari? I druge mnoge hule govorahu na nj. I kad svanu, sabraše se starješine narodne i poglavari svećenički i književnici, i odvedoše ga u svoju skupštinu govoreći: Jesi li ti Krist, kaži nam! A on im reče: Ako vam i kažem, ne ćete vjerovati. A ako vas i zapitam, ne ćete mi odgovoriti, niti me ne ćete pustiti. Ali odsele će sin čovječji sjediti s desne strane sile Božje. Svi pak rekoše: Ti li si dakle sin Božji? On reče: Vi kažete, ja jesam! A oni rekoše: Što još trebamo svjedočanstvo? jer sami čusmo iz usta njegovih. I ustavši njih sve mnoštvo odvedoše ga k Pilatu. I počеше ga tužiti govoreći: Ovoga nadjosmo gdje buni narod naš, i zabranjuje davati cesaru danak, i govori, da je on Krist kralj. A Pilat ga zapita govoreći: Ti li si kralj židovski? A on odgovarajući reče: Ti kažeš. A Pilat reče glavarem svećeničkim i narodu: Nikakove krivice ne nalazim na ovom čovjeku. A oni navaljivahu govoreći: On buni ljude učeci po svoj Judeji počevši od Galileje do ovdje. A Pilat čuvši za Galileju zapita, je li on Galilejac? I razumjevši da je iz područja Herodova, posla ga Herodu, koji takodjer bijaše u Jerusalemu onih dana. A Herod vidjevši Isusa, bi mu vrlo drago; jer ga je odavna želio vidjeti, zato što je mnogo čuo za njega i nadao se, da će znak kakov vidjeti od njega. I pita ga mnogo koje za što; ali on mu ništa ne odgovori. A glavari svećenički i književnici stajahu i jednako ga tužahu. A Herod osramotivši ga sa svojimi vojnicima

i narugavši mu se, obuče mu bijelu haljinu, i posla ga natrag Pilatu. I u taj se dan oprijateljiše Pilat i Herod medju sobom; jer si prije bijahu neprijatelji. A Pilat sazavši glavare svećeničke i knezove i narod, reče im: Dovedoste mi ovoga čovjeka, kao da narod buni, i eto ja ga pred vami izpitah, i ne nadjoh u ovom čovjeku ni jedne krivice, što vi na njega govorite. A ni Herod; jer sam vas poslao k njemu, i eto ne nalazi se ništa da je učinio, što bi zasluživalo smrt. Dakle da ga izbijem i pustim. A trebaše o prazniku da im pusti po jednoga. Ali svjetina sva povika govoreći: Uzmi ovoga, a pusti nam Barrabu. Ovaj bješe bačen u tamnicu za nekakovu bunu učinjenu u gradu i za krv. A Pilat opet reče, da bi on htio pustiti Isusa. A oni vikahu govoreći: Razpni ga, razpni! A on im treći put reče: Kakovo je dakle on zlo učinio? ja ništa na njem ne nadjoh, što bi zasluživalo smrt; daklem da ga izbijem i pustim. A oni jednako navaljivahu s velikom vikom, i iskahu da se razapne; i nadvladavaše vika njihova. I Pilat presudi, da bude, kao što oni ištu. I pusti onoga što iskahu, koji bješe bačen u tamnicu za bunu i za krv; a Isusa ostavi na njihovu volju. I kad ga povedoše, uhvatiše nekoga Simona Cirenca, koji idjaše iz zaselka, i metnuše na njega križ, da nosi za Isusom. A za njim idjaše mnoštvo naroda i ženâ, koje plakahu i naricahu za njim. A Isus obazrevši se na njih, reče: Kćeri Jerusalemske! ne plačite za mnom, nego plačite za sobom i za djecom svojom. Jer gle, idu dani, u koje će se reći: blago nerodkinjam i utrobam, koje ne rodiše, i sisam, koje ne dojiše.

Tada će početi govoriti goram: padnite na nas, i begovom: pokrijte nas. Jer kad ovako rade od zelena drveta, što će biti od suha? Vodjahu pak i druga dva zločinca s njim, da se pogube. I kad dodjoše na mjesto, koje se zvaše košturnica, ondje razapeše njega i zločince, jednoga s desne strane a drugoga s lijeve. A Isus govoraše: Otče! oprosti im, jer ne znadu šta čine. A dieleći njegove haljine, bacahu kocke. I narod stajaše te gledaše, a i glavari s njimi rugahu mu se govoreći: Drugim pomože, neka pomože i sebi, ako je on Krist, izabranik Božji. A i vojnici mu se rugahu i pristupahu k njemu i davahu mu ocat, i govorahu: Ako si ti kralj židovski, pomози sam sebi. A bijaše nad njim i nadpis napisan slovi grčkimi, latinskimi i hebrejskimi: Ovo je kralj židovski. A jedan od obješenih zločinaca huljaše na njega govoreći: Ako si ti Krist, pomози sebi i nam. A drugi odgovarajući šutkaše ga i govoraše: Zar se ti ne bojiš Boga, kad si i sâm osudjen tako? I mi smo još pravedno osudjeni, jer primamo po svojih djelih, kako smo zaslužili; ali on nikakova zla nije učinio. I reče Isusu: Opomeni me se, Gospodine! kad dodješ u kraljevstvo svoje. I reče mu Isus: Zaisto ti kažem, danas ćeš biti sa mnom u raju. A bijaše oko šeste ure, i tama bi po svoj zemlji do ure devete. I pomrča sunce i zavjes hramski razdrie se na pola. I povikavši Isus iza glasa reče: Otče! u ruke tvoje predajem duh svoj. I rekavši ovo, izdahnu. A kad vidje satnik šta bi, stade hvaliti Boga govoreći: Zaisto ovaj čovjek bješe pravednik. I sav narod, koji se bijaše skupio da gleda

i narugavši mu se, obuče mu bijelu haljinu, i posla ga natrag Pilatu. I u taj se dan oprijateljše Pilat i Herod medju sobom; jer si prije bijahu neprijatelji. A Pilat sazvavši glavare svećeničke i knezove i narod, reče im: Dovedoste mi ovoga čovjeka, kao da narod buni, i eto ja ga pred vami izpitah, i ne nadjoh u ovom čovjeku ni jedne krivice, što vi na njega govorite. A ni Herod; jer sam vas poslao k njemu, i eto ne nalazi se ništa da je učinio, što bi zasluživalo smrt. Dakle da ga izbijem i pustim. A trebaše o prazniku da im pusti po jednoga. Ali svjetina sva povika govoreći: Uzmi ovoga, a pusti nam Barrabu. Ovaj bješe bačen u tamnicu za nekakovu bunu učinjenu u gradu i za krv. A Pilat opet reče, da bi on htio pustiti Isusa. A oni vikahu govoreći: Razpni ga, razpni! A on im treći put reče: Kakovo je dakle on zlo učinio? ja ništa na njem ne nadjoh, što bi zasluživalo smrt; daklem da ga izbijem i pustim. A oni jednako navaljivahu s velikom vikom, i iskahu da se razapne; i nadvladavaše vika njihova. I Pilat presudi, da bude, kao što oni ištu. I pusti onoga što iskahu, koji bješe bačen u tamnicu za bunu i za krv; a Isusa ostavi na njihovu volju. I kad ga povedoše, uhvatiše nekoga Simona Cirenca, koji idjaše iz zaselka, i metnuše na njega križ, da nosi za Isusom. A za njim idjaše mnoštvo naroda i ženâ, koje plakahu i naricahu za njim. A Isus obazrevši se na njih, reče: Kćeri Jerusalemske! ne plačite za mnom, nego plačite za sobom i za djecom svojom. Jer gle, idu dani, u koje će se reći: blago nerodkinjam i utrobam, koje ne rodiše, i sisam, koje ne dojiše.

Tada će početi govoriti goram: padnite na nas, i bregovom: pokrijte nas. Jer kad ovako rade od zelena drveta, što će biti od suha? Vodjahu pak i druga dva zločinca s njim, da se pogube. I kad dodjoše na mjesto, koje se zvaše košturnica, ondje razapeše njega i zločince, jednoga s desne strane a drugoga s lijeve. A Isus govoraše: Otče! oprostí im, jer ne znadu šta čine. A dieleći njegove haljine, bacahu kocke. I narod stajaše te gledaše, a i glavari s njimi rugahu mu se govoreći: Drugim pomože, neka pomože i sebi, ako je on Krist, izabranik Božji. A i vojnici mu se rugahu i pristupahu k njemu i davahu mu ocat, i govorahu: Ako si ti kralj židovski, pomози sam sebi. A bijaše nad njim i nadpis napisan slovi grčkimí, latinskími i hebrejskimí: Ovo je kralj židovski. A jedan od obješenih zločinaca huljaše na njega govoreći: Ako si ti Krist, pomози sebi i nam. A drugi odgovarajući šutkaše ga i govoraše: Zar se ti ne bojiš Boga, kad si i sâm osudjen tako? I mi smo još pravedno osudjeni, jer primamo po svojih djelih, kako smo zaslužili; ali on nikakova zla nije učinio. I reče Isusu: Opomeni me se, Gospodine! kad dodješ u kraljevstvo svoje. I reče mu Isus: Zaisto ti kažem, danas ćeš biti sa mnom u raj. A bijaše oko šeste ure, i tama bi po svoj zemlji do ure devete. I pomrča sunce i zavjes hramski razdrie se na pola. I povikavši Isus iza glasa reče: Otče! u ruke tvoje predajem duh svoj. I rekavši ovo, izdahnu. A kad vidje satnik šta bi, stade hvaliti Boga govoreći: Zaisto ovaj čovjek bješe pravednik. I sav narod, koji se bijaše skupio da gleda

ovo, kad vidje šta biva, vrati se bijući se u prsi svoje. A svi njegovi znanci stajahu iz daleka, i žene, koje bijahu išle za njim iz Galileje; i gledahu ovo. I gle, čovjek po imenu Josip viećnik, čovjek dobar i pravedan, koji ne bijaše pristao na njihov savjet i posao njihov, iz Arimateje grada Judejskoga, koji i sâm čekaše kraljevstvo Božje, on pristupivši k Pilatu, zaiska tielo Isusovo. I skide ga i obavi platnom, i metnu ga u grob izsječen, u kojem nitko ne bijaše još metnut.

Na vellki četvrtak.

Čitanje prve poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 11, 20—32.

Braćo! Kad se skupite zajedno, ne znači Gospodnju večeru jesti. Jer svaki svoju večeru najprije uzme, da jede, i jedan gladuje, a drugi se opija. Zar nemate kûćá, da jedete i pijete? Ili crkvu Božju prezirete, i sramotite one, koji nemaju? Šta da vam kažem? Da vas hvalim? U tom vas ne hvalim. Jer ja primih od Gospodina, što vam i predadoh, da Gospodin Isus onu noć, u koju bi izdan, uze hljeb, i zahvalivši prelomi i reče: Uzmite i jedite, ovo je tielo moje, koje će se za vas predati; to činite na moj spomen! Tako i čašu, pošto večera, govoreći: Ova je čaša novi zavjet u mojoj krvi; to činite, kad god budete pili, na moj spomen! Jer kad god budete jeli ovaj hljeb i čašu pili, smrt ćete Gospodnju obznanjivati, dok ne dodje. Dakle koji god bude jeo hljeb ovaj ili pio čašu Gospodnju nedostojno, kriv će biti tielu i krvi Gospodnjoj. A čovjek neka izpituje sebe; pa tako od hljeba onoga neka jede,

i od čaše neka pije. Jer koji jede i pije nedostojno, sud sebi jede i pije, ne razlikujući tiela Gospodnjega. Zato su medju vami mnogi bolestni i slabi, i spavaju mnogi. Jer kad bismo sebe razsudjivali, ne bismo dakako osudjeni bili. A kad smo sudjeni, Gospodin nas kara, da ne budemo s ovim svietom osudjeni.

Evangjelje sv. Ivana 13, 1—15.

Pred praznik pashe, znajući Isus, da mu dodje čas, da priedje s ovoga svieta k otcu, kako je ljubio svoje, koji bijahu na svietu, do kraja ih ljubi. I po večeri, kad već djavol bješe metnuo u srce Judi Simonovu Iskariotskomu da ga izda, znajući, da mu sve dade otac u ruke, i da od Boga izidje i k Bogu ide, ustade od večere, i skide haljine svoje, i uzevši ubrus zapreže se. Po tom usu vodu u umivaonicu, i poče prati noge učnikom i otirati ubrusom, kojim bješe zapregnut. Dodje dakle k Simonu Petru. I reče mu Petar: Gospodine! zar ti meni da pereš noge? Odgovori Isus i reče mu: Što ja činim, ti ne znaš sada, ali znat ćeš poslije. Reče mu Petar: Ne ćeš mi prati nogu nikad! Odgovori mu Isus: Ako te ne operem, ne ćeš imati diela sa mnom! Reče mu Simon Petar: Gospodine! ne samo noge moje nego i ruke i glavu. Reče mu Isus: Tko je opran, njemu ne treba do samo noge oprati, nego je čist sav. I vi ste čisti, ali ne svi. Jer znadijaše, tko je izdajnik njegov; zato reče: niste svi čisti. A kad im oprao noge, i uze haljine svoje, sjedavši opet za stol reče im: Znate li, što vam učinih? Vi zovete mene učiteljem i Gospodinom, i pravo velite; jer jesam. Kad dakle ja, Go-

spodin i učitelj, oprah noge vam, i vi ste dužni jedan drugomu prati noge. Jer vam dadoh primjer, kao što ja učinih vam, tako i vi da činite.

Na veliki petak.

Čitanje Oseje proroka 6, 1—6.

Ovo kaže Gospodin: U nevolji svojoj uranit će k meni (i reći će): Hodite i vratimo se ka Gospodinu; jer nas on uhvati, pa će nas on i ozdraviti; udari, pa će nas i izcieliti. Oživit će nas do dva dana, treći dan podignut će nas, i živjet ćemo pred njim. Znat ćemo, i gledat ćemo, da poznamo Gospodina; kao zora uređen mu je izlazak, i doći će nam kao dažd rani i pozni zemlji. Što da ti učinim, Efraime? Što da ti učinim, Judo? Milosrdje je naše kao oblak jutarnji i kao rosa u jutru što nestane. Zato ih sjekoh preko prorôkâ, ubijah ih riečmi usta svojih; i sudovi će tvoji kao svjetlost izići. Jer milosrdje hoću a ne žrtvu, i poznavanje Boga većma nego žrtvu paljenicu.

Drugo čitanje knjige Izlazka 12, 1—11.

U dane one reče Gospodin Mojsiju i Aronu u zemlji Misirskoj: Mjesec ovaj neka vam bude početak mjesecom; neka bude prvi mjesec u godini. Kažite svemu zboru sinova Israelovih, i recite im: Desetoga dana ovoga mjeseca svaki neka uzme janje po porodicah i kućah svojih. Ako li je broj manji, nego bi dostao da pojedu janje, neka uzme k sebi susjeda, koji mu je uz kuću, po broju dušâ, koje mogu dostati da pojedu ja-

nje. A janje neka bude bez pogreške, mužko, od godine; po tom propisu možete uzeti i jare. I čuvajte ga do četrnaestoga dana mjeseca ovoga; tada neka ga sav zbor sinova Israelovih zakolje u večer. I neka uzmu krvi od njega i pomažu oba dovratka i gornji prag na kućah, u kojih će ga jesti. I neka jedu meso iste noći pečeno na vatri, i priesne hljebove sa divljom ločikom. Nemojte jesti od njega što sirovo ni u vodi kuhano, nego samo na vatri pečeno; glavu s nogami njegovimi i s drobom jedite. I ništa od njega neka ne ostane do sutra; ako što ostane, spalite na vatri. A ovako ga jedite: bedra svoja opašite, i obuću imajte na nogu, i štap držite u ruku, i jedite hitno; jer je fase (to jest prolazak) Gospodnji.

*Muka Gospodina našega Isusa Krista po Ivanu 18, 1—40
i 19, 1—42.*

U ono vrijeme izidje Isus s učenicima svojimi preko potoka Cedrona, gdje bješe vrt, u koji udje on i učenici njegovi. A znadijaše i Juda izdajnik njegov ono mjesto; jer se Isus često skupljaše ondje s učenicima svojimi. Onda Juda uze četku i od glavarova svećeničkih i fariseja momke, i dodje onamo sa svjetiljkama i sa sviećama i s oružjem. A Isus znajući sve što će biti od njega, izidje i reče im: Koga tražite? Odgovoriše mu: Isusa Nazarejina. Isus im reče: Ja sam. A s njimi stajaše i Juda, koji ga izdavaše. A kad im reče: ja sam, uzmakosje se natrag i popadaše na zemlju. Onda ih opet zapita Isus: Koga tražite? A oni rekoše: Isusa Nazarejina. Isus im odgovori: Kazah vam, da sam ja. Ako

dakle mene tražite, ostavite ove, nek idu. Da se izvrši rječ što reče: Ne izgubih ni jednoga od onih, koje si mi dao. A Simon Petar imaše mač, pa ga izvadi, i udari slugu poglavara svećeničkoga, i odsieče mu desno uho. A sluzi bješe ime Malho. Onda reče Isus Petru: Zadjeni mač u korice. Čašu koju mi dade otac, zar da je ne pijem? A četa i vojvoda i momci židovski uhvatiše Isusa i svezaše ga. I odvedoše ga najprije Ani, jer bijaše tast Kajfi, koji bješe poglavar svećenički one godine. A Kajfa bješe onaj, što dade savjet Židovom: bolje je da umre jedan čovjek za narod. Za Isusom pak idjaše Simon Petar i drugi učenik. A učenik onaj bješe poznat kod poglavara svećeničkoga, i udje s Isusom u dvor poglavara svećeničkoga. A Petar stajaše na polju kod vrata. Onda izidje onaj učenik, koji bješe poznat kod poglavara svećeničkoga, i reče vratarici, te uvede Petra. Onda reče služkinja vratarica Petru: Zar si i ti od učeničkâ ovoga čovjeka? On reče: Nisam. A sluge i momci stajahu kod žeravice, jer bješe zima, i grijahu se; a i Petar stajaše s njimi i grijaše se. Poglavar pak svećenički zapita Isusa za učenike njegove i za njegovu nauku. Isus mu odgovori: Ja govorih javno svietu; ja svagda učih u zbornici i hramu, gdje se svi Židovi skupljaju; i ništa tajno ne govorih. Što pitaš mene? Pitaj one, koji su slušali, šta sam im govorio; evo ovi znadu, šta sam im govorio. A kad on ovo reče, jedan od momaka, koji stajahu ondje, udari Isusa po obrazu i reče: Tako li odgovaraš poglavaru svećeničkom? Isus mu odgovori: Ako zlo rekoh, dokaži, da je zlo; ako li dobro, zašto me biješ? I Ana ga posla svezana Kajfi po-

glavaru svećeničkomu. A Simon Petar stajaše i grijaše se. Onda mu rekoše: Zar si i ti od učenika njegovih? A on se odreče i reče: Nisam. Reče jedan od sluga poglavara svećeničkoga, rodjak onomu, kojemu Petar odsieče uho: Nisam li ja tebe vidio u vrtu s njim? Onda se Petar opet odreče, i odmah pietao zapjeva. A Isusa povedoše od Kajfe u sudnicu. Bješe pak jutro; i oni ne udjoše u sudnicu, da se ne bi onečistili, nego da bi mogli jesti pashu. Onda Pilat izidje k njim na polje i reče: Kakovu tužbu iznosite na ovoga čovjeka? Odgovoriše mu i rekoše: Kad on ne bi bio zločinac, ne bismo ga predali tebi. A Pilat im reče: Uzmite ga vi, i po zakonu svojem sudite mu. A Židovi mu rekoše: Mi ne smijemo nikoga pogubiti. Da se zbude rieč Isusova, koju reče kazujući, kakovom će smrti umrieti. Onda udje Pilat opet u sudnicu i dozva Isusa, i reče mu: Ti si kralj židovski? Isus mu odgovori: Govoriš li ti to sam od sebe, ili ti drugi kazaše za mene? Pilat mu odgovori: Zar sam ja Žid? Narod tvoj i glavari svećenički predaše te meni; šta si učinio? Isus odgovori: Kraljevstvo moje nije od ovoga svieta; kad bi bilo od ovoga svieta kraljevstvo moje, onda bi sluge moje branile, da ne bih bio predan Židovom; ali kraljevstvo moje nije odavde. Onda mu reče Pilat: Dakle si ti kralj? Isus odgovori: Ti govoriš, da sam ja kralj. Ja sam zato rođen, i zato dodjoh na sviet, da svjedočim istinu. I svaki, koji je od istine, sluša glas moj. Reče mu Pilat: Šta je istina? I ovo rekavši izidje opet k Židovom, i reče im: Ja nikakove krivice ne nalazim na njem. A u vas je običaj, da vam jednoga pustim na pashu. Ho-

ćete li dakle, da vam pustim kralja židovskoga? Onda opet svi povikaše govoreći: Ne ovoga, nego Barrabu. A Barraba bješe razbojnik. Tada dakle Pilat uze Isusa i šiba ga. I vojnici spletavši vienac od trnja, metnuše mu na glavu, i obukoše mu skerletnu haljinu, i pristupahu k njemu i govorahu: Zdravo kralju židovski! I bijahu ga po obrazih. Onda Pilat izidje opet na polje, i reče im: Evo ga izvodim k vam na polje, da vidite, da na njem ne nalazim nikakove krivice. A Isus izidje na polje pod viencem od trnja i u skerletnoj haljini. I reče im Pilat: Evo čovjeka! A kad ga vidješe glavari svećenički i momci, povikaše govoreći: Razpni, razpni ga! Pilat im reče: Uzmite ga vi i razpnite, jer ja ne nalazim na njem krivice. Odgovoriše mu Židovi: Mi imamo zakon, i po zakonu našem valja da umre, jer načini sebe sinom Božjim. Kad dakle Pilat ču ovu rječ, poboja se većma. I opet udje u sudnicu i reče Isusu: Odakle si ti? A Isus mu ne dade odgovora. A Pilat mu reče: Zar meni ne govoriš? Ne znaš li, da imam vlast razpeti te, i vlast imam pustiti te? Isus odgovori: Ne bi imao vlasti nikakove nada mnom, kad ti ne bi bilo dano odozgora; zato ima onaj veći grieh, koji me predade tebi. Od tada gledaše Pilat, da ga pusti. Ali Židovi vikahu govoreći: Ako ovoga pustiš, nisi prijatelj cesaru. Svaki koji sebe kraljem gradi, protivi se cesaru. Pilat dakle čuvši ovu rječ, izvede Isusa na polje, i sjede na sudačku stolicu na mjestu, koje se zove litostrotos, a hebrejski gabbata. A bješe priprava pashe oko šeste ure, i Pilat reče Židovom: Evo kralj vaš. A oni vikahu: Uzmi, uzmi, razpni ga. Pilat im

reče: Kralja vašega da razpnem? Odgovoriše glavari svećenički: Nemamo kralja osim cesara. Tada im ga dakle predade, da se razapne. A oni uzeše Isusa i odvedoše. I noseći križ svoj izidje na mjesto, koje se zove Košturnica, a hebrejski Golgota. Ondje ga razapeše, i s njim drugu dvojicu s jedne i s druge strane, a Isusa u sriedi. Pilat pak napisa i nadpis i metnu na križ. A bješe napisano: Isus Nazarejin kralj židovski. I ovaj nadpis čitaše mnogi od Židova; jer mjesto bijaše blizu grada gdje razapeše Isusa. I bješe napisano hebrejski, grčki i latinski. A židovski glavari svećenički govorahu Pilatu: Ne piši: kralj židovski, nego da sâm reče: kralj sam židovski. Pilat odgovori: Što pisah, pisah. A vojnici kad razapeše Isusa, uzeše njegove haljine i načiniše četiri diela, svakomu vojniku po diel, i kabanicu. A kabanica ne bješe šivena nego izatkana sva s vrha do dna. Onda rekoše medju sobom: Ne derimo je, nego bacimo kocke za nju, komu će dopasti. Da se zbude pismo, koje govori: Razdieleš haljine moje medju sobom, i za kabanicu moju baciš kocke. Vojnici dakle tako učiniše. A stajahu kod križa Isusova mati njegova i sestra matere njegove, Marija Kleofina, i Marija Magdalena. A Isus vidjevši mater i učenika, kojega ljubljaše, gdje stoje, reče materi svojoj: Ženo, eto ti sina! Po tom reče učeniku: Eto ti matere! I od onoga časa uze ju učenik k sebi. Po tom znajući Isus, da se već sve svrši, da se zbude pismo, reče: Žedan sam. Ondje pak stajaše sud pun octa; a oni napuniše spužvu octa, i nataknuvši na trsku, prinesoše k ustam njegovim. A kad primi Isus ocat, reče: Svrši se. I preklonivši glavu, pre-

dade duh. A buduć da bješe priprava, pa da ne bi tiela ostala na križu u subotu (jer bijaše veliki dan ona subota), Židovi moliše Pilata, da im prebiju golieni, pa da ih skinu. Onda dodjoše vojnici, i prvomu dakle prebiše golieni i drugomu razpetomu s njim. A došavši na Isusa, kad ga vidješe, da je već umro, ne prebiše mu golieni, nego jedan od vojnika otvori mu rebra kopljem; i odmah izidje krv i voda. I onaj koji vidje, posvjedoči, i svjedočanstvo je njegovo istinito. I on zna da istinu govori, da i vi vjerujete. Jer se ovo dogodi, da se zbude pismo: Kosti na njem ne prelomite. I opet drugo pismo govori: Vidjet će, koga probodoše. A potom Josip iz Arimateje, koji bješe učenik Isusov ali kradom od straha židovskoga, moli Pilata, da uzme tielo Isusovo, i dopusti Pilat. Onda dodje i uze tielo Isusovo. A dodje i Nikodem, koji prije dolazi k Isusu noću, i donese pomiešane smirne i aloja oko sto litara. I uzeše tielo Isusovo, i obaviše ga platnom s mirisi, kao što je običaj Židovom ukapati. A bijaše blizu onoga mjesta, gdje bijaše razapet, vrtao i u vrtlu grob nov, u koji još nitko ne bješe metnut. Ondje dakle radi priprave židovske, jer bješe blizu grob, metnuše Isusa.

Na uskrs.

Čitanje prve poslanice s. Pavla ap. Korinćanom 5, 7—8.

Braćo! Očistite stari kvasac, da budete novo tijesto, kao što ste priesni; jer pasha naša žrtvova se Krist. Dakle svetkujmo ne u kvascu starom, ni u kvascu pakosti i bezakonja, nego u priesnom hljebu čistote i istine.

Evangjelje s. Marka 16, 1—7.

U ono vrijeme Marija Magdalena i Marija Jakovljeva i Salome kupiše mirisâ, da dodju i pomažu Isusa. I vrlo rano u prvi dan tjedna dodjoše ka grobu, kad je već izlazilo sunce. I govorahu medju sobom: Tko će nam odvaliti kamen od vrata grobnih? I pogledavši vidješe, da kamen bješe odvaljen; bio je naime vrlo velik. I ušavši u grob, vidješe mladića obučena u bielu haljinu gdje sjedi s desne strane, pa se uplašiše. A on im reče: Nemojte se plašiti! Isusa tražite Nazarejina razpetoga; uskrsnu, nije ovdje, evo mjesto gdje ga metnuše. Nego idite, kažite učenicom njegovim i Petru, da pred vami ide u Galileju; ondje ćete ga vidjeti, kao što vam reče.

Na uskrsni ponedjeljak.*Čitanje Djela Apostolskih 10, 37—43.*

U dane one stavši Petar medju ljudstvo reče: Ljudi braćo! Vi znate govor, koji je bio po svoj Judeji; jer poče od Galileje po krštenju, koje propovieda Ivan; Isusa iz Nazareta kako ga pomaza Bog duhom svetim i silom, koji prodje čineći dobro i izcjeljujući sve, koje djavol bješe nadvladao, jer Bog bijaše s njim. I mi smo svjedoci svemu, što učini u zemlji Židovskoj i Jerusalemu, kojega ubiše objesivši na drvo. Ovoga Bog uskrisi treći dan, i dade da se pokaže ne svemu narodu nego svjedokom napried odredjenim od Boga, nam, koji s njim jedosmo i pismo, pošto uskrsnu iz mrtvih. I zapovjedi nam, da propoviedamo narodu i svjedočimo, da je on odredjen od Boga sudac živim i mrtvim. Za ovoga

svjedoče svi proroci, da imenom njegovim primaju oprostjenje griehâ svi, koji u nj vjeruju.

Evangelje s. Luke 24, 13—35.

U ono vrieme idjahu dvojica od učenika Isusovih u onaj isti dan u selo, koje bijaše daleko od Jerusalema šestdeset potkališta i zvaše se Emaus. I oni govorahu medju sobom o svem ovom, što se dogodi. I kad se oni razgovarahu i zapitivahu jedan drugoga, i sâm Isus približi se, i idjaše s njimi. A oči im se držahu, da ga ne poznaše. A on im reče: Kakovi su to razgovori, koje imate medju sobom idući, i što ste neveseli? I jedan, po imenu Kleofa, odgovarajući reče mu: Zar si ti jedini stranac u Jerusalemu, te nisi čuo, što je u njem bilo ovih dana? I reče im: Šta? I rekoše: Za Isusa Nazarejina, koji bješe čovjek prorok, silan u djelu i rieči pred Bogom i svim narodom; i kako ga predaše glavari svećenički i knezovi naši na osudu smrtnu, i razapeše ga. A mi se nadasmo, da će on odkupiti Isræla. I sada svrh svega toga danas je treći dan, kako to bi. A i žene neke od naših uplašiše nas, koje su prije zore bile kod groba, i ne našavši tiela njegova dođoše govoreći, da su im se i angjeli javili, koji kazaše, da je on živ. I odoše jedni od naših ka grobu, i nadjoše tako, kao što žene kazaše, a njega ne nadjoše. I on im reče: O bezumni i sporoga srca za vjervanje svega, što govoriše proroci! Nije li to trebalo da Krist pretrpi, i tako udje u slavu svoju? I počevši od Mojsija i svih proroka tumačâše im, što je za njega u svem pismu. I približiše se k selu, u koje idjahu; i

on činjaše se, da ide dalje. I ustavljahu ga govoreći: Ostani s nami, jer je blizu večer i dan je već na izmaku. I udje s njimi. I bi, kad sjedjaše s njimi za stolom, uze hljeb i blagoslovi i prelomi i dade im. I otvoriše im se oči i poznaše ga; i njega nestane izpred očiju njihovih. I govorahu jedan drugomu: Ne goraše li srce naše u nas, kad nam govoraše putem i kad nam tumačaše pismo? I ustavši onaj čas vratiše se u Jerusalem, i nadjoše u skupu jedanaestoricu i one, koji bijahu s njimi, koji govorahu: Uskrsnu Gospodin u istinu, i javi se Simonu! I oni kazaše, što bi na putu, i kako ga poznaše kod lomljenja hljeba.

Na uskrsni utorak.

Čitanje Djela Apostolskih 13, 26—33.

U dane one Pavao ustavši i rukom mahnuvši reče: Ljudi braćo, sinovi roda Abrahamova, i koji se medju vami Boga boje! vam se posla rieč ovoga spasenja. Jer oni, što živu u Jerusalemu, i knezovi njihovi ovoga ne poznaše, i rieči proročke, koje se čitaju svake subote, osudivši ga izvršiše. I ne našavši nijedne krivice smrtne na njem, moliše Pilata, da ga ubiju. I kad svršiše sve, što je pisano za njega, skinuše ga s drveta i metnuše u grob. A Bog uskrisi ga iz mrtvih treći dan; i pokaziva se mnogo dana onim, što podjoše s njim iz Galileje u Jerusalem, koji su sad svjedoci njegovi pred narodom. I mi vam javljamo obećanje, koje bi našim otcevom, da je ovo Bog izpunio sinovom našim, uskrisivši Isusa Krista Gospodina našega.

Evangjelje sv. Luke 24, 36—47.

U ono vrijeme stade Isus među učenike svoje i reče im: Mir vam; ja sam, ne plašite se! A oni ustrašeni i poplašeni mišljahu, da vide duha. I reče im: Šta se plašite, i zašto takove misli uzlaze u srca vaša? Vidite ruke moje i noge, ja sam glavom; opipajte i vidite! jer duh tiela i kosti nema, kao što vidite, da ja imam. I ovo rekavši, pokaza im ruke i noge. A dok oni još ne vjerovahu i čudjahu se od radosti, reče: Imate li ovdje što za jelo? A oni mu dadoše komad ribe pečene i meda u satu. I jedavši pred njimi, uze otražke i dađe im. I reče im: Ovo su rieči, koje sam vam govorio, dok sam bio s vami, da se ima sve svršiti, što je pisano u zakonu Mojsijevu i prorocih i psalmih za mene. Tada im otvori um, da razumiju pismo. I reče im: Tako je pisano, i tako je trebalo, da Krist trpi i uskrsne iz mrtvih treći dan; i da se propovieda u ime njegovo pokajanje i oproštenje grihâ po svih narodih.

Na bielu nedjelju iliti prvu po uskrsu.

Čitanje prve poslanice sv. Ivana ap. 5, 4—10.

Ljubazni! Sve, što je rodjeno od Boga, pobjedjuje sviet; i to je pobjeda, koja pobjedjuje sviet, vjera naša. Tko je, koji pobjedjuje sviet, osim onoga, koji vjeruje, da je Isus sin Božji? Ovo je, koji dodje kroz vodu i krv, Isus Krist, ne samo kroz vodu, nego kroz vodu i krv; i duh je, koji svjedoči, da je Krist istina. Jer su trojica, što svjedoče na nebu: otac, rieč i duh sveti; i ova su trojica jedno. I troje je, što svjedoči na ze-

mlji: duh, i voda, i krv; i ovo je troje jedno. Kad primamo svedočanstvo čovječje, svjedočanstvo je Božje veće; jer je ovo svjedočanstvo Božje, koje je veće, što svjedoči za sina svojega. Koji vjeruje u sina Božjega, ima svjedočanstvo Božje u sebi.

Evangelje sv. Ivana 20, 19—31.

U ono vrijeme kad bi u večer onaj dan, prvi po suboti, i vrata bijahu zatvorena, gdje se bjehu učenici njegovi skupili od straha židovskoga, dodje Isus i stade na sredinu i reče im: Mir vam! I ovo rekavši pokaza im ruke i rebra. Onda se učenici obradovaše vidjevši Gospodina. A Isus im reče opet: Mir vam! Kao što otac posla mene, i ja šiljem vas. I ovo rekavši, dahnu i reče im: Primate duha svetoga! Kojim oprostite grieh, oprostit će im se; i kojim zadržite, zadržat će se. A Toma koji se zove blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bješe s njimi, kad dodje Isus. Rekoše mu dakle drugi učenici: Vidjesmo Gospodina. A on im reče: Dok ne vidim na ruku njegovih probodaka od čavala, i ne metnem prsta svojega u mjesto od čavala, i ne metnem ruke svoje u rebra njegova, ne ću vjerovati. I poslije osam dana opet bijahu učenici njegovi unutra, i Toma s njimi. Dodje Isus, kad bijahu vrata zatvorena, i stade na sredinu i reče: Mir vam! Po tom reče Tomi: Metni prst svoj ovamo, i vidi ruke moje, i pruži ruku svoju i metni u rebra moja; i ne budi nevjeran nego vjeran! Toma odgovori i reče mu: Gospodin moj i Bog moj. Reče mu Isus: Pošto me vidje^{Toma!}, vjerovao si; blago onim, koji ne vidješe a vjerovali. A i mnoga druga čudesa

učini Isus pred učenicima svojimi, koja nisu pisana u knjizi ovoj; a ova su pisana, da vjerujete, da Isus jest Krist sin Božji, i da vjerujući život imate u ime njegovo.

Na drugu nedjelju po uskrsu.

Čitanje prve poslanice sv. Petra apostola 2, 21—25.

Ljubazni! Krist trpi za nas, i vam ostavi primjer, da idete za tragom njegovim; koji grieha ne učini, niti se nadje prievara u ustih njegovih; koji ne psova, kad ga psovaše; ne prieti, kad trpi; a predade se onomu, koji ga krivo sudi; koji grieha naše sam podnese na tielu svojem na drvu, da za grieha umremo, za pravdu živemo; čijom se modricom izcieliste. Jer bijaste kao izgubljene ovce; no sad se vratiste k pastiru i biskupu duša svojih.

Evangelje sv. Ivana 10, 11—16.

U ono vrijeme reče Isus farisejem: Ja sam pastir dobri. Dobri pastir dušu svoju daje za ovce svoje. A najamnik, koji nije pastir, kojemu nisu ovce svoje, vidi vuka gdje ide, i ostavlja ovce i bježi; i vuk grabi i raztjerava ovce. A najamnik bježi, jer je najamnik, i ne mari za ovce. Ja sam pastir dobri, i znam svoje, i moje mene znaju, kao što mene zna otac, i ja znam otca; i dušu svoju polažem za ovce. I druge ovce imam, koje nisu iz ovoga ovčinjaka; i one mi valja dovesti, i čuti će glas moj, i bit će jedan ovčinjak i jedan pastir.

Na treću nedjelju po uskršu.

Čitanje prve poslanice sv. Petra apostola 2, 11—19.

Ljubazni! Molim vas kao došljake i strance, da se čuvate od tjelesnih želja, koje vojuju na dušu, a vladajte se dobro medju pogani, da bi za ono, za što vas opadaju kao zločince, vidjevši vaša dobra djela, hvalili Boga u dan pohoda. Budite dakle pokorni svakomu ljudskomu stvoru Boga radi, budi kralju kao najvišem, budi knezovom, kao njegovim poslanikom za osvetu zločincem; jer je tako volja Božja, da čineći dobro ušutkate neznanje bezumnih ljudi; kao slobodni, a ne kao da biste imali slobodu za pokrivač pakosti, nego kao sluge Božje. Sve poštujte, bratstvo ljubite, Boga se bojte, kralja poštujte! Sluge! budite pokorni sa svakim strahom gospodarom ne samo dobrim i blagim nego i zlim; jer je to milost u Kristu Isusu Gospodinu našem.

Evangjelje sv. Ivana 16, 16—22.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim: Malo, i ne ćete me više vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti; jer idem k otcu. Rekoše dakle neki od učenika njegovih medju sobom: Šta je to, što nam kaže: malo, i ne ćete me vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti, i: idem k otcu? Govorahu dakle: Šta je to, što kaže: malo? ne znamo, šta govori. A razumje Isus, da ga hoćahu pitati, pa im reče: Za to pitate medju sobom, što rekoh: malo, i ne ćete me vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti. Zaisto, zaisto vam kažem, da ćete vi plakati i jaukati; a sviet će se radovati. I vi ćete ža-

lostni biti, ali će se vaša žalost okrenuti na radost. Žena kad radja, ima žalost, jer dodje čas njezin; a kad rodi diete, više se ne opominje muke od radosti, što se rodi čovjek na sviet. I vi dakle sada imate do duše žalost, ali ću vas opet vidjeti, i radovat će se srce vaše; i radosti vaše ne će nitko uzeti od vas.

Na četvrtu nedjelju po uskrsu.

Čitanje poslanice sv. Jakova ap. 1, 17—21.

Ljubazni! Svaki dobri poklon i svaki savršeni dar odozgora je, dolazeć od otca svjetlosti, u kojega nema promjenjivanja niti sjena od promjenljivosti. Jer nas dragovoljno porodi riečju istine, da budemo prvina neka od stvorenja njegova. Znaete, braćo moja ljubazna! A neka bude svaki čovjek brz čuti, a spor govoriti, i spor srditi se. Jer srdnja čovječja ne čini pravde Božje. Zato odbacivši svaku nečistoću i suvišak zlobe, s krotkošću primite usadjenu rieč, koja može spasiti duše vaše.

Evangjelje sv. Ivana 16, 5—14.

U ono vrieme reče Isus učenicom svojim: Idem k onomu, koji me posla; i nitko me od vas ne pita: kamo ideš? Nego što vam ovo kazah, žalosti se napuni srce vaše. Ali ja vam istinu kažem: bolje je za vas, da ja idem; jer ako ne otidem, utješitelj ne će doći k vam; ako li otidem, poslat ću ga k vam. I kad on dodje, pokarat će sviet za grieh, i za pravdu, i za sud; za grieh naime, što ne vjerovali u mene; a za

pravdu, što idem k otcu i više me ne ćete vidjeti; a za sud, što je knez ovoga svieta već osudjen. Još vam mnogo imam kazati, ali sad ne možete nositi. A kad dodje on duh istine, učit će vas svu istinu; jer ne će od sebe govoriti, nego što čuje, govorit će, i što će biti u napredak, javit će vam. On će me proslaviti; jer će od mojega uzeti, i javit će vam.

Na petu nedjelju po uskrsu.

Čitanje poslanice sv. Jakova ap. 1, 22—27.

Ljubazni! Budite tvorc i rieči a ne samo slušači, varajući sami sebe. Jer ako tko sluša rieč a ne tvori, on je kao čovjek, koj gleda svoje prirodjeno lice u ogledalu; jer se ogleda pa otide, i odmah zaboravi, kakov bješe. Ali koji se dovije savršenomu zakonu slobode i ostane u njem, i ne bude zaboravni slušač nego tvorac djela, onaj će biti blažen u djelu svojem. A ako koji od vas misli, da je pobožan, a ne zauzdava jezika svojega, nego vara srce svoje, njegova je pobožnost uzalud. Pobožnost čista i nezamrljana pred Bogom i otcem jest ova: obilaziti sirote i udovice u nevolji njihovoj, i držati sebe neporočna od ovoga svieta.

Evangjelje sv. Ivana 16, 23—30.

U ono vrieme reče Isus učenicom svojim: Zaisto, zaisto vam kažem, ako što uzištete od oca u ime moje, dat će vam. Do sada ne iskaste ništa u ime moje. Ištite i primit ćete, da radost vaša bude podpuna. Ovo

vam govorih u pričah; dolazi čas, kad vam više ne ću govoriti u pričah, nego ću vam očito za otca javiti. U onaj ćete dan u ime moje zaiskati; i ne velim vam, da ću ja moliti otca za vas; jer sâm otac ljubi vas, jer vi mene ljubljaste i vjerovaste, da ja od Boga izidjoh.

Na prosne dane.

Čitanje poslanice sv. Jakova ap. 5, 16—20.

Ljubazni! Izpoviedajte jedan drugomu grieha, i molite se Bogu jedan za drugoga, da se spasite; jer postojana molitva pravednikova mnogo može. Ilija bješe čovjek smrtan kao i mi, i pomoli se Bogu, da ne daždi na zemlji, i ne udari dažd za tri godine i šest mjeseci; i opet se pomoli, i nebo dade dažd i zemlja dade rod svoj. Braćo moja! Ako tko od vas zadje od istine, i obrati ga tko, neka zna, da će onaj, koji obrati grešnika s krivoga puta njegova, spasiti dušu njegovu od smrti, i pokriti mnoštvo griehâ.

Evangelje sv. Luke 11, 5—13.

U ono vrieme reče Isus učnikom svojim: Koji od vas da ima prijatelja, i otide mu u polnoći, i reče mu: prijatelju! daj mi tri hljeba u zajam, jer mi dodje prijatelj s puta, i nemam mu šta postaviti; a on iznutra odgovarajući da reče: ne uznemiruj me, već su vrata zatvorena, i djeca su moja sa mnom, ne mogu ustati i dati ti; a on da ne prestane kucati: kažem vam, ako i ne ustane da mu dade zato, što mu je prijatelj, ali za naprasitost njegovu ustat će i dat će

mu, koliko god treba. I ja vam kažem: ištite, i dat će vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvorit će vam se. Jer svaki, koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvora mu se. I koji od vas da u otca zaište hljeba, zar će mu kamen dati? ili ribu, zar će mu mjesto ribe dati zmiyu? Ili ako zaište jaje, zar da mu poda štipavca? Kad dakle vi, zli budući, umijete dobre dare davati djeci svojoj, koliko će više otac vaš nebeski dati duha dobrog onim, koji ištu u njega!

**Na spasovo iliti praznik uzašašća Gospodina našega
Isusa Krista.**

Čitanje Djela Apostolskih 1, 1—11.

Prvu sam ti poviest napisao o svem, o Teofile, što poče Isus činiti i učiti do dana kad se uznese, pošto po duhu svetom zapovjedi apostolom, koje izabra; pred kojimi i poslije muke svoje pokaza sebe živa mnogimi znaci javljajući im se četrdeset dana i govoreći o kraljevstvu Božjem i jedući s njimi, i zapovjedi im, da ne idu iz Jerusalema, nego da čekaju obećanje očino, koje čuste (reče) iz usta mojih. Jer je Ivan krstio istina vodom, a vi ćete se krstiti duhom svetim ne dugo poslije ovih dana. A oni koji se sabraše, pitahu ga govoreći: Gospodine! hoćeš li u ovo vrijeme povratiti kraljevstvo Israelsko? A on im reče: Nije vaše znati vremena ili čase, koje otac odredi u svojoj vlasti; ali ćete primiti silu duha svetoga, kad sidje na vas, i bit ćete mi svjedoci u Jerusalemu i po

svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje. I ovo rekavši, vidješe oni gdje se podiže i odnese ga oblak s očiju njihovih. I kad gledahu za njim gdje ide na nebo, gle dva čovjeka stadoše uz njih u haljinah bieleh, koji i rekoše: Ljudi Galilejci! šta stojite gledajući na nebo? Ovaj Isus, koji se od vas uze na nebo, tako će doći, kao što vidjeste gdje ide na nebo.

Evangjelje sv. Marka 16, 14—20.

U ono vrijeme javi se Isus jedanaestorici, kad bijahu za stolom, i prekori ih za njihovo nevjerje i tvrdosrdnost, što ne vjerovališe onim, koji su ga vidjeli, da je uskrsnuo. I reče im: Idite po svem svijetu i propovjedajte evangjelje svim stvorovom! Koji uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se; a koji ne uzvjeruje, osudit će se. A znaci za onimi, koji uzvjeruju, iti će ovi: u ime će moje vragove izgoniti; novimi će jezici govoriti; zmiije će uzimati; i ako smrtno što popiju, ne će im nahuditi; na bolestnike metat će ruke, i ozdravljat će. I Gospodin Isus, pošto im govori, uze se na nebo i sjedi Bogu s desne. A oni otišavši propoviedaše svagdje, i Gospodin ih podpomaga i rieč potvrdjiva znacima, koji su sliedili.

Na šestu nedjelju po uskrsu.

Čitanje prve poslanice sv. Petra ap. 4, 7—11.

Ljubazni! Budite mudri, i budni u molitvah. A prije svega imajte neprestanu ljubav medju sobom; jer ljubav pokriva mnoštvo griehâ. Budite gostoljubivi

medju sobom bez mrmljanja. Posluživajte jedan drugoga, svaki milošću, koju je primio, kao dobri pristavi različne milosti Božje. Ako tko govori, neka govori kao rieči Božje; ako tko ima službu, neka služi kao po moći, koju daje Bog, da se u svem slavi Bog kroz Isusa Krista Gospodina našega.

Evangelje sv. Ivana 15, 26—27 i 16, 1—4.

U ono vrijeme reče Isus učnikom svojim: Kad dodje utješitelj, kojega ću vam poslati od otca, duh istine, koji od otca izlazi, on će svjedočiti za mene. I vi ćete svjedočiti, jer ste od početka sa mnom. Ovo vam kazah, da se ne sablaznite. Izgonit će vas iz zbornica; pače dolazi čas, kad će svaki, koji vas ubije, misliti da Bogu službu čini. I ovo će vam činiti, jer ne poznaju otca ni mene. Nego ovo vam kazah, kad dodje čas, da se opomenete ovoga, da vam ja kazah.

Na duhove iliti trojake.

Čitanje Djela Apostolskih 2, 1—11.

Kad se navrší petdeset dana, bijahu zajedno svi učenici na istom mjestu. I u jedan put postade huka s neba kao od šumećega silnoga vjetra, i napuni svu kuću, gdje sjedjahu. I pokazашe im se razdieljeni jezici kao oganj, i sjede na svakoga od njih. I napuniše se svi duha svetoga, i stadoše govoriti različnimi jezici, kao što im duh sveti davaše govoriti. A u Jerusalemu stanovahu Židovi ljudi pobožni iz svakoga

naroda, koji je pod nebom. A kad postade ovaj glas, skupi se mnoštvo ljudi, i smete se; jer svaki od njih slušaše gdje oni govore njegovim jezikom. A divljahu se svi i čudjahu se govoreći: Nisu li ovo svi Galilejci, koji govore? Pa kako mi čujemo svaki svoj jezik, u kojem smo se rodili? Parćani, i Medjani, i Elamljani, i stanovnici iz Mesopotamije, Judeje i Kapadocije, Ponta i Asije, iz Frigije i Pamfilije, Misira i krajeva Libijskih kod Cirene, i došljaci Rimljani, i Židovi i požidovljenici, Krećani i Arapi, čujemo ih gdje govore našimi jezici veličine Božje!

Evangjelje sv. Ivana 14, 23—31.

U ono vrieme reče Isus učenicom svojim: Ako tko ljubi mene, držat će rieč moju, i otac moj ljubiti će njega, i k njemu ćemo doći, i u njega ćemo se nastaniti. Koji ne ljubi mene, ne drži rieči mojih; i rieč, koju čuste, nije moja nego otca, koji me posla. Ovo vam kazah, dok sam s vami. A utješitelj duh sveti, kojega će otac poslati u ime moje, on će vas naučiti svemu, i napomenut će vam sve, što god vam rekoh. Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam; ne dajem vam, kao što sviet daje. Neka se ne plaši srce vaše, i neka se ne boji. Čuste, da vam ja kazah: idem, i doći ću k vam; kad biste me ljubili, ta onda biste se radovali, što idem k otcu; jer je otac veći od mene. I sad vam kazah, prije nego se zbilo, da vjerujete, kad se zbude. Već ne ću mnogo govoriti s vami; jer ide knez ovoga svieta; ali u meni nema ništa; nego

da pozna sviet, da ljubim otca, i kao što mi zapovjedi otac, onako činim.

Na duhovski iliti trojački ponedjeljak.

Čitanje Djela Apostolskih 10, 42—48.

U dane one otvorivši Petar usta svoja reče: Ljudi braćo! Gospodin nam zapovjedi propovedati narodu i svjedočiti, da je on odredjeni od Boga sudac živim i mrtvim. Za ovoga svjedoče svi proroci, da imenom njegovim primaju oproštenje griehâ svi, koji vjeruju u njega. Dok još Petar govoraše ove rieči, sidje u jedan put duh sveti na sve, koji slušahu rieč. I vjerni iz obrezanja, koji bjehu došli s Petrom, udiviše se, što se i na pogane izli milost duha svetoga; jer ih slušahu gdje govore jezike i veličaju Boga. Tada odgovori Petar: Zar može tko vodu zabraniti, da se ne krste ovi, koji primiše duha svetoga kao i mi? I zapovjedi, da se krste u ime Gospodina Isusa Krista.

Evangelje sv. Ivana 3, 16—21.

U ono vrieme reče Isus Nikodemu: Tako Bog ljubi sviet, da je sina svojega jednorodjenoga dao, da nijedan, koji vjeruje u nj, ne pogine, nego da ima život vječni. Jer Bog ne posla sina svojega na sviet, da sudi svietu, nego da se sviet spasi kroza nj. Koji vjeruje u nj, ne sudi mu se; a koji ne vjeruje, već je osudjen, jer ne vjeruje u ime jednorodjenoga sina Božjega. A ovo je sud, što svjetlost dodje na sviet, i ljubiše ljudi većma tamu nego li svjetlost; jer nji-

hova djela bijahu zla. Jer svaki, koji zlo radi, mrzi na svjetlost, i ne ide k svjetlosti, da ne budu pokarana djela njegova; a tko čini istinu, ide k svjetlosti, da se objave djela njegova, jer su u Bogu učinjena.

Na duhovski iliti trojački utorak.

Čitanje Djela Apostolskih 8, 14—17.

U dane one, kad čuše apostoli, koji bijahu u Jerusalemu, da Samarija primi rieč Božju, poslaše k njim Petra i Ivana, koji došavši pomoliše se za njih, da prime duha svetoga; jer još ni na jednoga od njih ne bješe došao, nego bijahu samo kršteni u ime Gospodina Isusa. Tada metahu ruke na njih, i primahu duha svetoga.

Evangelje sv. Ivana 10, 1—10.

U ono vrijeme reče Isus farisejem: Zaisto, zaisto vam kažem, tko ne ulazi na vrata u ovčinjak, nego se uzpinje druguda, on je kradljivac i razbojnik. A koji ulazi na vrata, pastir je ovcam. Njemu vratar otvora, i ovce glas njegov slušaju, i svoje ovce zove po imenu, i izgoni ih. I kad svoje ovce iztjera, ide pred njimi, i ovce idu za njim, jer poznaju glas njegov. A za tudjinom ne idu, nego hježe od njega; jer ne poznaju glasa tudjinskoga. Ovu priču kaza im Isus; a oni ne razumješe, što im kaza. Tada im reče Isus opet: Zaisto, zaisto vam kažem: ja sam vrata k ovcam! Svi koliko ih god dodje, kradljivci su i razbojnici, i ne poslušajte ih ovce. Ja sam vrata. Ako tko kroz mene udje,

spasit će se; i ulazit će i izlazit će, i pašu će nalaziti. Kradljivac ne dolazi, nego da ukrade i ubije i pogubi; ja dodjoh, da imaju život, i obilnije imaju.

Na nedjelju presvete trojice.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Rimljanom 11, 33—36.

O dubino bogatstva mudrosti i poznanja Božjega! Kako su nedosežni sudovi njegovi i neiztražljivi putovi njegovi! Jer tko pozna misao Gospodnju? Ili tko mu bi savjetnik? Ili tko mu napried dade što, da mu se vrati? Jer je od njega i kroz njega i u njem sve. Njemu slava u vieke! Amen.

Evangelje sv. Mateja 28, 18—20.

U ono vrieme reče Isus učenicom svojim: Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji. Idite dakle i naučajte sve narode, krsteći ih u ime oca i sina i duha svetoga; učeći ih da drže sve, što sam vam zapoviedao; i evo ja sam s vami u sve dane do svršetka vieka.

Na prvu nedjelju po duhovih.

Čitanje prve poslanice sv. Ivana ap. 4, 8—21.

Ljubazni! Bog je ljubav. Po tom se pokaza ljubav Božja k nam, što Bog sina svojega jedinorodnoga posla na sviet, da živemo kroza nj. U tom je ljubav; ne kao da smo mi ljubili Boga, nego da nas je on prije ljubio i poslao sina svojega kao pomirbu

za grieha naše. Ljubazni! kad je ovako Bog ljubio nas, i mi smo dužni ljubiti jedan drugoga, Boga nitko ne vidje nikad. Ako ljubimo jedan drugoga, Bog u nas ostaje, i ljubav je njegova u nas savršena. Po tom poznajemo, da u njem ostajemo i on u nas, što nam je dao od duha svojega. I mi vidjesmo i svjedočimo, da otac posla sina svojega za spasitelja svietu. Tko god prizna, da je Isus sin Božji, Bog u njem ostaje i on u Bogu. I mi priznasmo i vjerovasmo ljubavi, koju ima Bog k nam. Bog je ljubav, i koji ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje i Bog u njem. U tom je savršena ljubav Božja s nami, da pouzdanje imamo na dan sudni; jer kao što je on, i mi smo na ovom svietu. Straha nema u ljubavi, nego savršena ljubav izgoni strah na polje, jer strah ima muku; a tko se boji, nije savršen u ljubavi. Ljubimo dakle mi Boga, jer je Bog nas prije ljubio. Ako tko reče: ljubim Boga, a mrzi na brata svojega, laža je. Jer koji ne ljubi brata svojega, kojega vidi, kako može ljubiti Boga, kojega ne vidi? I ovu zapovied imamo od Boga, koji ljubi Boga da ljubi i brata svojega.

Evangelje sv. Luke 6, 36—42.

U ono vrieme reče Isus učnikom svojim: Budite milosrdni, kao i otac vaš što je milosrdan. Nemojte suditi i ne ćete biti sudjeni; nemojte osudjivati i ne ćete biti osudjeni; opraštajte, i oprostit će vam se. Davajte, i dat će vam se: mjeru dobru i nabijenu i stresenu i preopunu dat će u naručje vaše; jer kakovom mjerom dajete, onakovom će vam se vratiti.

A kaza im i priču: Može li sliepac sliepca voditi? Ne padnu li obadva u jamu? Nije učenik nad učitelja; a svaki će biti savršen, ako bude kao učitelj njegov. A zašto vidiš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svojem ne osjećaš? Ili kako možeš reći bratu svojem: brate! daj da izvadim trun iz oka tvojega, kad sâm ne vidiš brvna u oku svojem? Licemjere! izvadi najprije brvno iz oka svojega; pa ćeš onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega.

Na tielovo iliti brašančevo.

Čitanje prve poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 11, 20—32.

(Vidi na veliki četvrtak, na strani 60.)

Evangjelje sv. Ivana 6, 56—59.

U ono vrieme reče Isus ljudstvu židovskom: Tielo moje doista je jelo, i krv moja doista je pilo. Koji jede moje tielo i pije moju krv, ostaje u meni i ja u njem. Kao što me posla živi otac, i ja živem radi oca, tako će i on, koji jede mene, živjeti radi mene. Ovo je hljeb, koji sidje s neba, ne kao što vaši otcevi jedoše manū, i pomrieše. Koji jede ovaj hljeb, živjet će u viek.

Na drugu nedjelju po duhovih.

Čitanje prve poslanice sv. Ivana ap. 3, 13—18.

Ljubazni! Nemojte se čuditi, ako sviet na vas mrzi. Mi znamo, da smo preneseni iz smrti u život,

jer ljubimo braću. Koji ne ljubi, ostaje u smrti. Svaki, koji mrzi na brata svojega, krvnik je ljudski; i znate, da ni jedan krvnik ljudski nema vječnoga života u sebi postojana. U tom poznasmo ljubav Božju, što on za nas dušu svoju položi; i mi smo dužni za braću duše polagati. Koji ima imutka ovoga svieta, i vidi brata svojega u nevolji, pa zatvori srce svoje od njega, kako ljubav Božja ostaje u njem? Sinci moji! ne ljubimo riečju ni jezikom, nego djelom i istinom.

Evangjelje sv. Luke 14, 16—24.

U ono vrieme reče Isus farisejem priču ovu: Čovjek neki zgotovi večeru veliku, i pozva mnoge. I kad bi čas večeri, posla slugu svojega kazat uzovnikom, da dodju, jer je već sve gotovo. I počеше se svi zajedno izgovarati. Prvi mu reče: zaselak kupih, i valja mi ići, da ga vidim; molim te, izgovori me. I drugi reče: kupih pet jarama volova i idem, da ih ogledam; molim te, izgovori me. I drugi reče: oženih se, i zato ne mogu doći. I vrativši se sluga kaza ovo gospodaru svojemu. Tada se razsrdi domaćin i reče sluzi svojemu: idi brzo na razkršća i ulice gradske, i dovedi ovamo siromahe, i slabe, i sliepe, i hrome. I reče sluga: gospodaru! učinjeno je, kako si zapovjedio, i još mjesta ima. I reče gospodar sluzi: izidji na putove i medju ograde, te natjeraj neka dodju, da mi se napuni kuća. A kažem vam, da ni jedan od onih zvanih ljudi ne će okusiti večere moje.

Na treću nedjelju po duhovih.

Čitanje prve poslanice sv. Petra apostola 5, 6—11.

Ljubazni! Ponizite se pod silnu ruku Božju, da vas povisi u vrieme pohoda. Svu svoju brigu bacite na nj, jer se on brine za vas. Budite triezni i budni; jer protivnik vaš djavol kao lav ručeci obilazi i traži, koga da proždere; njemu se protivite čvrsti u vjeri, znajući da se takovo stradanje događa vašoj braći po svijetu. A Bog svake milosti, koji nas pozva na vječnu svoju slavu u Kristu Isusu, on će nas, pošto malo postradamo, savršiti, ukriepiti i utemeljiti. Njemu slava i vlast u vieke vjekova. Amen.

Evangjelje sv. Luke 15, 1—10.

U ono vrieme približavahu se k Isusu carinici i grešnici, da ga čuju. I mrmljahu fariseji i književnici govoreći: Ovaj prima grešnike i jede s njimi. I kaza im priču ovu govoreći: Koji čovjek od vas imajući sto ovaca i izgubivši jednu od njih ne ostavi devetdeset i devet u pustinji, i ide za izgubljenom, dok je ne nadje? I našavši digne ju na ramena svoja radujući se; i došavši kući sazove prijatelje i susjede govoreći im: radujte se sa mnom, jer nadjoh svoju ovcu izgublenu. Kažem vam, da će tako biti radost na nebu za jednoga grešnika, koji čini pokoru, većma nego li za devetdeset i devet pravednika, kojim ne treba pokora. Ili koja žena imajući deset drama, ako izgubi jedan dram, ne zapali svieće, i ne pomete kuće, i ne traži dobro, dok ne nadje? I našavši sazove prijateljice i susjede go-

voreći: radujte se sa mnom, jer nadjoh izgubljeni dram. Tako, kažem vam, bit će radost pred anđeli Božjimi za jednoga grešnika, koji čini pokoru.

Na četvrtu nedjelju po duhovih.

Čitanje poslanice sv. Pavla apostola Rimljanom 8, 18—23.

Braćo! Mislim, da stradanja ovoga vremena nisu ništa prema idućoj slavi, koja će se javiti u nas. Jer čekanje stvorenja čeka na objavu sinova Božjih. Jer se taštini pokori stvorenje, ne od svoje volje, nego za volju onomu, koji ga pokori u nadi; jer će se i samo stvorenje oprostiti od robstva razpadljivosti na slobodu slave sinova Božjih. Jer znamo, da sva stvorenja uzdišu i trude se još sada. A ne samo ona, nego i mi, koji imamo prvinu duha, i mi sami u sebi uzdišemo čekajući na posinjenje Božje, na odkup tiela našega u Kristu Isusu Gospodinu našem.

Evangelje sv. Luke 5, 1—11.

U ono vrijeme kad mnoštvo ljudi naleže k Isusu, da slušaju rieč Božju, a on stajaše kod jezera Genesaret-skoga, vidje dvie ladje gdje stoje u kraju jezera, a ribari bijahu izišli, i izpirahu mreže. A uljezavši u jednu ladju, koja bješe Simonova, zamoli ga, da malo odmakne od kraja. I sjedavši učaše narod iz ladje. A kad presta govoriti, reče Simonu: Hajde na dubinu, te bacite mreže svoje na lov! I odgovarajući Simon reče mu: Učitelju! svu noć smo se trudili, i ništa nismo uhvatili; ali po tvojoj rieči bacit ću mrežu. I učinivši

to, uhvatiše veliko mnoštvo riba, i mreža im se prodiraše. I namignuše na drugare, koji bijahu na drugoj ladji, da dodju, i da im pomognu. I dodjoše, i napuniše obje ladje tako da se gotovo potope. Kad to vidje Simon Petar, pripade ka koljenam Isusovim govoreći: Izidji od mene, jer sam čovjek grešnik, Gospodine! Jer bješe ušao strah u njega i u sve, koji bijahu s njim, od lova riba, koji uloviše; a tako i u Jakova i Ivana, sinove Zebedejeve, koji bijahu drugari Simonovi. I reče Isus Simonu: Nemoj se bojati; od sada ćeš ljude loviti! I izvukavši ladje na zemlju, ostaviše sve, i otidoše za njim.

Na petu nedjelju po duhovih.

Čitanje prve poslanice sv. Petra ap. 3, 8—15.

Ljubazni! Budite svi složni, milostivi, bratoljubivi, milosrdni, čedni, ponizni; ne vraćajte zla za zlo, ni ni psovke za psovku; nego nasuprot blagosivljajte, jer ste na to pozvani, da nasliedite blagoslov. Jer koji je rad živjeti i vidjeti dane dobre, neka zadrži jezik svoj od zla, i usta njegova neka ne govore prievare. Neka se uklanja od zla a čini dobro; neka traži mir, i neka ide za njim, jer oči Gospodnje gledaju na pravednike, i uši njegove na molitvu njihovu; a lice Gospodnje na one, koji čine zlo. I tko da vam nahudi, ako uzidete za dobrom? No ako i stradate što god pravde radi, blago vam! A straha njihova ne bojte se, i ne plašite se; nego Gospodina Krista svetite u srcih svojih.

Evangjelje sv. Mateja 5, 20—24.

U ono vrieme reče Isus učnikom svojim: Ako ne bude veća pravednost vaša nego književnika i fariseja, ne ćete ući u kraljevstvo nebesko. Čuli ste, kako je kazano starim: ne ubij; a tko ubije, kriv će biti sudu. Ali ja vam kažem, da će svaki, koji se gnjevi na brata svojega, biti kriv sudu. A koji reče bratu svojem: raka! bit će kriv skupštini; a koji reče: budalo! bit će kriv paklu ognjenomu. Ako dakle prineseš dar svoj k oltaru, i ondje se opomeneš, da brat tvoj ima nešto na te, ostavi ondje dar svoj pred oltarom, i idi prije te se pomiri s bratom svojim, pa onda dodji i prinesi dar svoj.

Na šestu nedjelju po duhovih.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Rimljanom 6, 3—11.

Braćo! Koji smo god kršteni u Kristu Isusu, u smrti smo njegovoj kršteni. Jer smo s njim ukopani krštenjem u smrt, da kao što uskrsnu Krist iz mrtvih slavom otčinom, tako i mi u novom životu da hodimo. Jer ako smo s njim usadjeni u sličnost smrti njegove, bit ćemo i u sličnost uskrsnuća; znajući to, da je stari naš čovjek s njim razpet, kako bi se satrlo tielo grešno, i ne bismo više služili griehu. Jer koji umrie, opravdan je od grieha. A ako umriesmo s Kristom, vjerujemo, da ćemo i živjeti s njim, znajući da Krist uskrsnuvši iz mrtvih više ne umire, smrt više ne će njim obladati. Jer što umrie griehu, umrie jedan put; a što žive, žive Bogu. Tako i vi držite sebe, da ste do duše mrtvi griehu, ali živi Bogu, u Kristu Isusu Gospodinu našem.

Evanđjelje sv. Marka 8, 1—9.

U ono vrijeme kad bijaše mnogo ljudi s Isusom i ne imadijahu šta jesti, dozvavši učenike reče im: Žao mi je naroda; jer već tri dana stoje kod mene, i nemaju ništa jesti. I ako ih odpustim gladne kućam njihovim, oslabit će na putu; jer su neki od njih došli iz daleka. I odgovoriše mu učenici njegovi: Otkuda ćemo uzeti hljeba ovdje u pustinji, da ih nahranimo? I zapita ih: Koliko hljebova imate? Oni kazaše: Sedam. I zapovjedi narodu, da posjedaju po zemlji. I uzevši sedam hljebova, hvalu davši prelomi i dade učenicom svojim, da razdadu; i razdadoše narodu. I imahu malo ribica; i njih blagoslovi, i reče, da razdadu. I jedoše, i nasitiše se, i nakupiše komada, što preteče, sedam košarica. A onih, što jedoše, bijaše oko četiri tisuće; i odpusti ih.

Na sedmu nedjelju po duhovih.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Rimljanom 6, 19—23.

Braćo! Govorim kao čovjek zbog slabosti tiela vašega. Jer kao što dadoste ude svoje u službu nečistoći i bezakonju na bezakonje, tako sad davajte ude svoje u službu pravdi na posvedbu. Jer kad bijaste slugе griehu, prosti bijaste od pravde. Kakov dakle plod imadoste tada od onih stvari, za koje se sad stidite? Jer svršetak im je smrt. A sada oprostivši se od grieha a postavši slugе Bogu, imate plod svoj na posvedbu, a svršetak život vječni. Jer je plaća za grieh smrt; a milost Božja je život vječni u Kristu Isusu Gospodinu našem.

Evangjelje sv. Mateja 7, 15—21.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim: Čuvajte se od lažnih proroka, koji dolaze k vam u odijelu ovčjem, a unutra su vuci grabljivi. Po rodovih njihovih poznat ćete ih. Zar se bere s trnja groždje, ili sa čička smokve? Tako svako drvo dobro rodove dobre radja; a zlo drvo zle rodove radja. Ne može drvo dobro zlih rodova radjati, ni drvo zlo dobrih rodova radjati. Svako drvo, koje ne radja roda dobra, izsjeći će se i u oganj baciti. Dakle po rodovih njihovih poznat ćete ih. Ne će svaki, koji mi govori: gospodine! gospodine! ući u kraljevstvo nebesko, nego koji čini volju oca mojega, koji je na nebesih, on će ući u kraljevstvo nebesko.

Na osmu nedjelju po duhovih.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Rimljanom 8, 12—17.

Braćo! Nismo dužnici tielu, da po tielu živimo. Jer ako živete po tielu, umrijet ćete; ako li duhom djela tjelesna morite, življjet ćete. Jer koje god duh Božji vodi, oni su sinovi Božji. Jer ne primiste duha robstva opet, da se bojite, nego primiste duha posinjenja, u kojem vičemo: Abba (otče)! Jer sâm duh svjedoči duhu našem, da smo sinovi Božji. A ako smo sinovi, jesmo i nasljednici, nasljednici naime Božji a sunasljednici Kristovi.

Evangjelje sv. Luke 16, 1—9.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim: Čovjek neki bijaše bogat, koji imaše upravitelja; i ovaj bi ozloglašen kod njega, da mu prosipa dobra njegovaa. I do-

zvavši ga reče mu: šta ovo čujem za tebe? Daj račun, kako si upravljao; jer više ne možeš biti upravitelj. A upravitelj reče u sebi: šta ću činiti, kad gospodar moj uzima od mene upravljanje? Kopati ne mogu, prosjačiti stidim se. Znam šta ću činiti, da bi me primili u kuće svoje, kad mi se oduzme upravljanje. Dozvavši dakle redom dužnike gospodara svojega, reče prvomu: koliko si dužan gospodaru mojemu? A on reče: sto oka ulja. I reče mu: uzmi zadužnicu svoju, i sjedi brzo te napiši petdeset! Po tom reče drugomu: a ti koliko si dužan? On reče: sto oka pšenice. Reče mu: uzmi pismo svoje, i napiši osamdeset. I pohvali gospodar nepravednoga upravitelja, da mudro učini; jer su sinovi ovoga vieka mudriji od sinova svjetla u svojem naraštaju. I ja vam kažem: načinite sebi prijatelje nepravednim bogatstvom, kad dodjete na kraj, da vas prime u vječne stanove.

Na devetu nedjelju po duhovih.

Čitanje prve poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 10, 6—13.

Braćo! Ne želimo zala, kao što oni želješe. Niti bivajte idolopoklonici, kao neki od njih, kao što je pisano: sjede narod jesti i piti, i ustaše igrati. Niti se ne kurvajmo, kao neki od njih što se kurvaše, i pade ih u jedan dan dvadeset i tri tisuće. Niti ne kušajmo Krista, kao što neki od njih kušaše, i od zmija izgiboše. Niti ne mrmljajte, kao neki od njih što mrmljaše, i izgiboše od krvnika. Ovo se pak sve u slici događaje njim, a napisa se za opomenu nam, na koje posljedak svieta dodje. Koji dakle misli da stoji, neka se čuva, da ne padne. Drugo kušanje neka ne dodje na vas nego

čovječje; a Bog je vjeran, koji vas ne će pustiti, da se izkušate većma nego što možete; nego će načiniti sa kušanjem izlazak, da možete podnieti.

Evangjelje sv. Luke 19, 41—47.

U ono vrijeme kad se približi Isus Jerusalemu, ugleda grad i zaplaka nad njim govoreći: Kad bi i ti znao i to u ovaj tvoj dan, što je za mir tvoj; a sad je sakriveno od očiju tvojih! Jer će doći dani na tebe, i okružiti će te neprijatelji tvoji obkopom, i obkoliti će te; i obuzet će te odasvud; i o zemlju lupit će tobom i sinovi tvojimi, koji su u tebi, i ne će ostaviti u tebi kamena na kamenu; zato što nisi poznao vremena pohoda svojega. I ušavši u hram stade izgoniti one, što prodavahu u njem i kupovahu, govoreći: Pisano je: dom moj dom je molitve; a vi načiniste od njega pećinu razbojničku. I učaše svaki dan u hramu.

Na desetu nedjelju po duhovih.

Čitanje prve poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 12, 2—11.

Braćo! Znete, kad bijaste pogani, da idoste k idolum niemim, kako vas vodjahu. Zato vam dajem na znanje, da nitko, koji govori u duhu Božjem, ne kaže anatema Isusu; i nitko ne može reći: Gospodin Isus, osim u duhu svetom. A različne su milosti, ali je jedan duh. I različne su službe, ali je jedan Gospodin. I različna su djela, ali je jedan Bog, koji čini sve u svem. A svakomu se daje objava duha na korist. Jednomu se kroz duha daje rieč mudrosti; a drugomu rieč znanosti po istom duhu; drugomu vjera u istom duhu;

drugomu milost da izcjeljuje u jednom duhu; drugomu da tvori čudesa, drugomu proročtvo, drugomu da razlikuje duhove, drugomu različni jezici, drugomu da tumači govore. A ovo sve čini jedan te isti duh, koji razdjeljuje svakomu, kako hoće.

Evangelje sv. Luke 18, 9—14.

U ono vrijeme reče Isus nekim, koji se uzdahu u sebe, da su pravednici, i prezirahu druge, priču ovu: Dva čovjeka udjoše u hram, da se mole, jedan farisej a drugi carinik. Farisej stade i moljaše se u sebi ovako: Bože! zahvaljujem ti, što nisam kao ostali ljudi: razbojnici, nepravednici, preljubočinci, ili kao i ovaj carinik. Postim dva puta u tjednu; dajem desetinu od svega, što imam. A carinik iz daleka stajaše, i ne šćaše ni očiju podignuti na nebo, nego bijaše prsi svoje govoreći: Bože! milostiv budi meni grešniku. Kažem vam, da ovaj otide opravdan kući svojoj a ne onaj; jer svaki, koji se podiže, ponizit će se, a koji se ponizuje, podignut će se.

Na jedanaestu nedjelju po duhovih.

Čitanje prve poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 15, 1—10.

Braćo! Napominjem vam evangelje, koje vam propoviedah, koje i primiste, u kojem i stojite, kojim se i spasavate, ako držite, kako vam propoviedah, već ako da uzalud vjerovaste. Jer vam najprije predadoh, što i primih, da Krist umrie za griehne naše po pismu, i da bi ukopan, i da uskrsnu treći dan po pismu, i da se javi Cefi, i po tom jedanaestorici. Po tom ga vidješe

više od pet stotina braće zajedno, od kojih mnogi živu do dan danas, a neki usnuše. Po tom se javi Jakovu, onda svim apostolom; a poslije svih javi se i meni kao nedonoščetu; jer sam ja najmanji medju apostoli, koji nisam dostojan nazvati se apostol, jer progonih crkva Božju. Ali milošću Božjom jesam, što jesam, i milost njegova ne bi u meni uzalud.

Evangjelje sv. Marka 7, 31—37.

U ono vrijeme izišavši Isus iz krajeva Tirskih, dođe kroz Sidon na more Galilejsko medju krajeve Desetogradske. I dovedoše k njemu gluha i niema, i moljahu ga, da metne na nj ruku. I uzevši ga iz naroda na samo, metnu prste svoje u uši njegove, i pljunuvši dohvati se jezika njegova, i pogledavši na nebo uzdahnu i reče mu: Efeta, to jest: otvori se! I odmah mu se otvoriše uši, i razdrieši se sveza jezika njegova, i govoraše dobro. I zapovjedi im, da nikomu ne kazuju. Ali što im on zabranjivaše, oni još većma razglašivahu i većma se divljahu govoreći: Sve dobro učini; i gluhe učini da čuju, i nieme da govore.

Na dvanaestu nedjelju po duhovih.

Čitanje druge poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 3, 4—9.

Braćo! Pouzdanje takovo imamo kroz Krista u Boga, ne da smo vrstni misliti što od sebe, kao iz sebe, nego je naša vrstnoća od Boga, koji nas i učini vrstne da budemo sluge novomu zavjetu, ne po slovu nego po duhu; jer slovo ubija, a đuh oživljuje. Ako li služba smrti, koja je slovima izrezana u kamenju, bi

u slavi , tako da sinovi Israelovi ne mogoše pogledati na lice Mojsijevo od slave lica njegova, koja prestaje, kamo li ne će mnogo većma služba duha biti u slavi? Jer ako je služba osude slava , mnogo većma izobiluje služba pravde u slavi.

Evangjelje sv. Luke 10, 23—37.

U ono vrieme reče Isus učnikom svojim: Blago očima, koje vide, što vi vidite. Jer vam kažem, da mnogi proroci i kraljevi htjedoše vidjeti, što vi vidite, i ne vidješe; i čuti, što vi čujete, i ne čuše. I gle neki zakonoznanac ustade, da ga kuša, te reče: Učitelju, šta ću činiti, da dobijem život vječni? A on mu reče: U zakonu što je pisano? Kako čitaš? On odgovarajući reče: Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svom pameti svojom; i bližnjega svojega kao samoga sebe. I reče mu: Pravo si odgovorio; to čini pa ćeš živjeti. A on hotjevši, da se opravda, reče Isusu: A tko je bližnji moj? A Isus uze govoriti: Čovjek neki silažaše s Jerusalema u Jeriho, i dodje medju razboj-nike, koji ga svukoše i izraniše, pa otidoše, ostavivši ga pola mrtva. A dogodi se te onim putem silažaše svećenik neki; i vidjevši ga, prodje. A tako i levita, kad dodje na mjesto te ga pogleda, prodje. A Samaritanac neki putujući dodje do njega, i vidjevši ga, sažali mu se. I pristupivši zavi mu rane i zali uljem i vinom; i posadivši ga na kljuse svoje, dovede u gostionicu, i pobrinu se za nj. I sutradan izvadi dva dinara i dade krčmaru i reče: Brini se za nj, i što više potrošiš, ja

ću ti platiti, kad se vratim. Šta misliš, koji je od one trojice bio bližnji onomu, koji dodje medju razbojnik? A on reče: Koji mu učini milosrdje. I reče mu Isus: Idi, i ti čini tako.

Na trinaestu nedjelju po duhovih.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Galaćanom 3, 16—22.

Braćo! Abrahamu rečena biše obećanja i sjemenu njegovu. Ne veli: sjemenam, kao za mnoga, nego kao za jedno: I sjemenu tvojemu, koje je Krist. Ovo pak velim: zavjeta od Boga potvrđjena ne ukida zakon, koji je postao poslije četiri stotine i trideset godina, tako da bi obećanje bilo uništeno; jer ako je po zakonu nasljedstvo, već nije po obećanju; a Abrahamu po obećanju darova Bog. Što dakle zakon? Radi prestupaka postavi se, dok dodje sjeme, kojemu se obeća, uredjen po angjelih rukom posrednikovom; ali posrednik nije jednoga, a Bog je jedan. Zakon da je dakle proti obećanjim Božjim? Nimalo. Jer da je dan zakon, koji bi mogao oživiti, doista bi bila od zakona pravda. Ali pismo zatvori sve pod grieh, da se obećanje kroz vjeru Isusa Krista dade onim, koji vjeruju.

Evangjelje sv. Luke 17, 11—19.

U ono vrieme kad idjaše Isus u Jerusalem, prolazaše posred Samarije i Galileje. I kad ulazaše u neko selo, sretoše ga deset gubavih ljudi, koji staše iz daleka. I podigoše glas govoreći: Isuse učitelju, pomiluj nas! I kad ih vidje, reče: Idite, pokažite se svećenicom. I dogodi se, kad idjahu, očistiše se. A jedan od

njih vidjevši, da je očišćen, povrati se hvaleći Boga iza glasa, i pade ničice pred noge njegove, i zahvali mu; i to bješe Samaritanac. A Isus odgovarajući reče: Zar se ne očistiše desetorica? A devetorica gdje su? Ne nadje se, koji bi se vratio i dao slavu Bogu, nego ovaj tudjin. I reče mu: Ustani, idi; vjera tvoja ti pomože!

Na četrnaestu nedjelju po duhovih.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Galaćanom 5, 16—24.

Braćo! Po duhu hodite, pa ne ćete želja tjelesnih izvršivati. Jer tielo želi proti duhu, a duh proti tielu; jer se ovo protivi jedno drugomu, da ne činite ono, što hoćete. Ako li vas duh vodi, niste pod zakonom. A očita su djela tjelesna, koja su kurvarstvo, nečistoća, bezsramnost, bludnost, idolopoklonstvo, čaranja, neprijateljstva, svadje, takmenja, srdnje, razpre, nesloge, krivovjerstva, zavisti, ubijstva, pijanstva, žderanja i ostala ovakova, za koja vam napried kazujem, kao što kazah napried, da oni, koji takova čine, kraljevstva Božjega ne će zadobiti. A rod je od duha ljubav, radost, mir, trpljivost, blagost, dobrota, dugotrpnost, krotkost, vjera, čednost, uzdržanje, čistoća; proti tomu nije zakon. A koji su Kristovi, razpeše tielo svoje s opaćinama i željama.

Evangjelje sv. Mateja 6, 24—33.

U ono vrieme reče Isus učenicom svojim: Nitko ne može dva gospodara služiti; jer ili će na jednoga mrziti a drugoga ljubiti, ili će jednomu voljeti a za drugoga ne mariti. Ne možete Bogu služiti i mamoni. Zato vam kažem: ne brinite se za život svoj, šta ćete jesti,

ni za tielo svoje, u što ćete se obući. Nije li život pretežniji od hrane, i tielo od odijela? Pogledajte na ptice nebeske, kako ne siju, niti žanju, ni sabiru u žitnice; pa ih otac vaš nebeski hrani. Niste li vi mnogo pretežniji od njih? A tko od vas brinući se može primaknuti rastu svojem lakat jedan? I za odijelo što se brinete? Pogledajte na ljiljane u polju, kako rastu; ne trude se, niti predu; a kažem vam, da se ni Salomon u svoj slavi svojoj ne obuče kao jedan od njih. A kad travu po polju, koja danas jest a sutra se u peć baca, Bog tako odieva, a kamo li vas, malovjerni! Ne brinite se dakle govoreći: šta ćemo jesti, ili šta ćemo piti, ili čim ćemo se odjenuti? Jer sve ovo pogani ištu. Jer zna otac vaš, da vam treba sve ovo. Išтите dakle najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu; i ovo će vam se sve dodati.

Na petnaestu nedjelju po duhovih.

*Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Galaćanom 5, 25—26
i 6, 1—10.*

Braćo! Ako po duhu živimo, po duhu i hodimo. Ne budimo željni tašte slave, razdražujući jedan drugoga, zavideći jedan drugomu. Braćo! ako i upadne čovjek u kakov grieh, vi, budući duhovni, podučavajte takvoga duhom krotkosti, čuvajući sebe, da i ti ne budeš kušan. Nosite breme jedan drugoga, i tako ćete izpuniti zakon Kristov. Jer ako tko misli, da je što, a nije ništa, samoga sebe vara. A svaki neka izpituje svoj rad, i tako će samo u sebi imati slavu a ne u drugom; jer će svaki svoje breme nositi. A koji se uči rieči

(Božjoj), neka udjeljuje od svakoga dobra onomu, koji ga uči. Nemojte se varati! Bog se ne da izsmjehavati. Jer šta čovjek posije, ono će i požnjeti. Jer koji sije u tielu svojem, od tiela će i žeti pogibiju; a koji sije u duhu, od duha će žeti život vječni. A dobro čineći ne umorimo se; jer ćemo u svoje vrijeme žeti, ako se ne umorimo. Dakle dok imamo vremena, činimo dobro svim, a osobito domaćim vjernikom.

Evangjelje sv. Luke 7, 11—16.

U ono vrijeme idjaše Isus u grad, koji se zove Naim, i s njim idjahu učenici njegovi i mnoštvo naroda. A kad se približavaše k vratam gradskim, gle, iznošahu mrtvaca, jedinca sina matere njegove, i ona bješe udovica; i naroda iz grada mnogo idjaše s njom. I vidjevši ju Gospodin sažali mu se za njom, i reče joj: Ne plači! I pristupi i prihvati za mrtvački lies (a nosioci stadoše). I reče: Mladiću, tebi govorim, ustani! I sjede mrtvac i stade govoriti. I dade ga materi njegovoj. A strah obuze sve, i hvaljahu Boga govoreći: Velik prorok ustade medju nami, i Bog pohodi narod svoj.

Na šestnaestu nedjelju po duhovih.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Efešanom 3, 13—21.

Braćo! Molim, da ne oslabite zbog nevolja mojih za vas, što je slava vaša. S toga preklanjam koljena svoja pred ocem Gospodina našega Isusa Krista, po kojem se svako otčinstvo na nebesih i na zemlji imenuje, da vam dade po bogatstvu slave svoje silom utvrditi se po duhu njegovu za nutrašnjega čovjeka, da

Krist stanuje vjerom u srcih vaših i vi u ljubavi budete ukorienjeni i utemeljeni, kako biste mogli razumjeti sa svimi svetimi, koja je širina i dužina i visina i dubina, i poznati pretežniju od razuma ljubav Kristovu, da se napunite svake punine Božje. A onomu, koji može još izobilnije sve činiti nego što ištemo ili razumijemo, po sili, koja radi u nas, njemu slava u crkvi i u Kristu Isusu u sve naraštaje u viek vieka! Amen.

Evangelje sv. Luke 14, 1—11.

U ono vrieme kad dodje Isus u subotu u kuću jednoga kneza farisejskoga da jede hljeb, motrahu i oni na njega. I gle, bješe pred njim nekakov čovjek, na kojem bješe vodena bolest. I odgovarajući Isus reče zakonoznancem i farisejem govoreći: Je li slobodno u subotu izcjeljivati? A oni zašutješe. On pak dohvativši ga se, izcieli ga i odpusti. I odgovarajući reče im: Koji od vas ne bi svojega magarca ili vola, da mu padne u zdenac, odmah izvadio u dan subotni? I ne mogoše mu odgovoriti na to. A uzovnikom kaza priču, kad opazi kako izbirahu začelja, i reče im: Kad te tko pozove na svadbu, ne sjedaj u začelje, da ne bude medju uzovnici tko poštovaniji od tebe, i da ne bi došao onaj, koji je pozvao tebe i njega, i rekao ti: podaj mjesto ovomu! i onda bi sa stidom morao sjesti na posljednje mjesto; nego kad te tko pozove, došavši sjedni na posljednje mjesto, da ti reče, kad dodje onaj, koji te pozva: prijatelju, pomakni se više! tada će ti biti čast pred onimi, koji sjede s tobom za stolom. Jer svaki koji se podiže, ponizit će se, a koji se ponizuje, podignut će se.

Na sedamnaestu nedjelju po duhovih.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Efešanom 4, 1—6.

Braćo! Molim vas ja sužanj u Gospodinu, da hodite dostojno prema zvanju, u koje ste pozvani, sa svom poniznošću i krotkošću, s trpljivošću, trpeći jedan drugoga u ljubavi, starajući se držati jedinstvo duha u svezi mira. Jedno tielo i jedan duh, kao što ste i pozvani u jednoj nadi zvanja vašega. Jedan Gospodin, jedna vjera, jedno krštenje, jedan Bog i otac svih, koji je nad svimi, i kroz sve, i u svih nas; koji je blagosloven u vieke vieka. Amen.

Evanđjelje sv. Mateja 22, 34—46.

U ono vrijeme pristupiše k Isusu fariseji, i upita ga jedan od njih zakonoznanac, kušajući ga: Učitelju, koja je zapovied najveća u zakonu? Reče mu Isus: Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim i svom dušom svojom i svom misli svojom. Ovo je prva i najveća zapovied. A druga je ovoj jednaka: Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe. O ove dvie zapoviedi visi sav zakon i proroci. A kad se sabraše fariseji, upita ih Isus govoreći: Šta mislite za Krista, čiji je sin? Rekoše mu: Davidov. Reče im: Kako dakle David njega u duhu naziva Gospodinom govoreći: Reče Gospodin Gospodinu mojemu: sjedni meni s desne, dok položim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojim? Kad dakle David naziva njega Gospodinom, kako mu je sin? I nitko mu ne mogaše odgovoriti rieči, niti smijaše tko od toga dana da ga zapita više.

Na osamnaestu nedjelju po duhovih.

Čitanje prve poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 1, 4—8.

Braćo! Zahvaljujem Bogu svomemu svagda za vas, što vam je dana milost Božja u Kristu Isusu, te se u svem obogatiste kroza nj u svakoj rieči i u svakom znanju; kao što se svjedočanstvo Kristovo utvrdi u vas; tako da nemate nedostatka ni u jednoj milosti, očekujući objavu Gospodina našega Isusa Krista, koji će vas i utvrditi do posljedka, da budete bez krivnje na dan dolazka Gospodina našega Isusa Krista.

Evangjelje sv. Mateja 9, 1—8.

U ono vrieme ušavši Isus u ladjicu priedje i dodje u svoj grad. I gle, donesoše mu uzeta (gutom udarena), koji ležaše na odru. I vidjevši Isus vjeru njihovu reče uzetomu: Uzдай se, sinko, opraštaju ti se griesi tvoji! I gle, neki od književnika rekoše u sebi: Ovaj huli^{ne} Boga. I videći Isus pomisli njihove reče: Zašto zlo mislite u srcih svojih? Šta je lakše reći: opraštaju ti se griesi tvoji; ili kazati: ustani i hodi? Ali da znate, da sin čovječji ima vlast na zemlji opraštati griehe; — tada reče uzetomu: Ustani, uzmi odar svoj i idi u kuću svoju! I ustade i otide u kuću svoju. A ljudi videći bojaše se i hvališe Boga, koji je dao vlast takovu ljudem.

Na devetnaestu nedjelju po duhovih.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Efešanom 4, 23—28.

Braćo! Obnovite se duhom uma svojega, i obucite se u novoga čovjeka, koji je po Bogu stvoren u pravdi

i u svetosti istinitoj. Zato odbacivši laž, gororite istinu svaki sa bližnjim svojim; jer smo udi jedan drugomu. Gnjevite se, a nemojte griješiti; sunce neka ne zadje nad gnjevom vašim! Nemojte mjesta davati djavolu! Koji je krao, više neka ne krade, nego neka se većma trudi rukama svojima čineći dobro, da ima što davati potrebnomu.

Evangjelje sv. Mateja 22, 1—14.

U ono vrieme reče Isus glavarom svećeničkim i farisejem u pričah govoreći: Kraljevstvo je nebesko kao čovjek kralj, koji načini svadbu sinu svojemu. I posla sluge svoje zvat uzovnike na svadbu, i ne htješe doći. Opet posla druge sluge govoreći: kažite uzovnikom: evo sam objed svoj ugotovio, junci moji i hranjenici poklani su, i sve je gotovo; dodjite na svadbu! A oni ne marivši otidoše ovaj u polje svoje, a ovaj k trgovini svojoj. A ostali uhvatiše sluge njegove, i izruživši ih ubiše. Kad li to ču kralj, razgnjevi se, i poslavši vojsku svoju, pogubi krvnike one, i grad njihov upali. Tada reče slugam svojim: Svadba je do duše gotova, ali uzovnici ne biše dostojni. Idite dakle na razkršća i koje god nadjete, dozovite ih na svadbu. I izišavši sluge njegove na putove, sabraše sve, koje nadjoše, zle i dobre; i napuni se svadba gostiju. Ušavši pak kralj da vidi goste, ugleda ondje čovjeka neobučena u svadbeno ruho. I reče mu: prijatelju! kako si došao amo nemajući ruha svadbenoga? A on zamuknu. Tada reče kralj slugam: svežite mu ruke i noge, pa ga bacite u tamu najkrajnju; ondje će biti

plač i škrgut zúbâ. Jer su mnogi zvani, ali je malo izabranih.

Na dvadesetu nedjelju po duhovih.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Efešanom 5, 15—21.

Braćo! Gledajte, kako ćete oprezno hoditi; ne kao nemudri nego kao mudri, i odkupite vrijeme, jer su dani zli. S toga nemojte biti nerazumni, nego razumite, što je volja Božja. I nemojte se opijati vinom, u kojem je bludnost, nego se izpunjavajte duhom svetim, govoreći medju sobom u psalmih i pjesmah i popievkah duhovnih, pjevajući i pripievajući u srcih svojih Gospodinu, zahvaljujući svagda za sve u ime Gospodina našega Isusa Krista Bogu i otcu. Poslušni budite medju sobom u strahu Kristovu!

Evangjelje sv. Ivana 4, 46—53.

U ono vrijeme bješe neki kraljev čovjek, čiji sin bolovaše u Kafarnaumu. Ovaj čuvši da Isus dodje iz Judeje u Galileju, dodje k njemu, i moljaše ga, da sidje, i da mu izieli sina; jer bijaše na smrti. Reče mu dakle Isus: Ako ne vidite znâkâ i čudêsâ, ne vjerujete. Reče mu kraljev čovjek: Gospodine! sidji, dok nije umro sin moj. Reče mu Isus: Idi, sin tvoj žive! I vjerova čovjek rieči, koju mu reče Isus; i podje. A kad on već silažaše, sretoše ga sluge i javiše mu govoreći, da sin njegov žive. Pitaše dakle za uru, u koju mu lakše bi. I rekoše mu: Jučer o sedmoj uri pusti ga groznica. Tada razumje otac, da bijaše ona

ura, u koju mu reče Isus: sin tvoj žive; i vjerova on i sva kuća njegova.

Na dvadeset prvu nedjelju po duhovih.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Efešanom 6, 10—17.

Braćo! Jačajte u Gospodinu i u sili jačine njegove. Obucite se u oružje Božje, da se uzmognete održati proti zasjedam djavolskim; jer nam se nije boriti s tielom i krvlju, nego s poglavari i vlastmi, sa svjetskim upravitelji ove tame, s duhovi pakosti izpod neba. S toga uzmite oružje Božje, da se uzmognete protiviti u zli dan, i u svem savršeni održati se. Stanite dakle opasavši ^{Bože} ~~bedra~~ svoja istinom, i obukavši se u oklop pravde, i obuvši noge u pripravu za evangjelje mira; prije svega uzmite štit vjere, o koji ćete moći pogasiti sve ognjene striele nečastivoga, i kacigu spasenja uzmite, i mač duhovni, (koji je rieč Božja).

Evangjelje sv. Mateja 18, 23—35.

U ono vrieme reče Isus učenikom svojim ovu priču: Kraljevstvo je nebesko kao čovjek kralj, koji namisli, da se proračuni sa slugami svojimi. I kad se poče računiti, dovedoše mu jednoga dužnika od deset tisuća talenata. A buduće da nemaše čim platiti, zapovjedi gospodar njegov, da ga prodadu, i ženu njegovu i djecu, i sve što ima; i da mu se plati. No sluga taj pade ničice i moljaše ga govoreći: imaj sa mnom uztrpljenje, i sve ću ti vratiti. A gospodaru se sažali za tim slugom, pusti ga, i dug mu oprost. Kad

li izidje sluga taj, nadje jednoga od svojih drugara, koji mu bješe dužan sto dinara; i uhvativši davljaše ga govoreći: plati, što si dužan! I padavši ničice drugar njegov moljaše ga govoreći: uztrpljenje imaj sa mnom, i sve ću ti platiti! A on ne htje, nego ode, i baci ga u tamnicu, dok ne plati duga. Vidjevši pako drugari njegovi, što se dogodi, žao im bi vrlo; i otišavši kazaše gospodaru svojemu sve, što se dogodi. Tada ga dozva gospodar njegov, i reče mu: zli slugo! sav dug oprostih tebi, jer si me molio; nije li trebalo, da se i ti smiluješ na drugara svojega, kao i ja na tebe što se smilovah? I razgnjevi se gospodar njegov, i predade ga mučiteljem, dok ne plati sav dug. Tako će i otac moj nebeski učiniti vam, ako ne oprostite svaki bratu svojemu od srdaca svojih.

Na dvadeset drugu nedjelju po duhovih.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Filipljanom 1, 6—11.

Braćo! Uzdamo se u Gospodina Isusa, da će onaj, koji je počeo u vas dobro djelo, dovršiti ga do dana Krista Isusa; kao što je pravo, da ja ovo mislim za sve vas, jer vas imam u srcu, i u okovih mojih i u obrani i potvrdi evanđelja, sve vas kao drugare radosti moje; jer Bog mi je svjedok, kako čeznem za svimi vami ljubavlju Isusa Krista. I za to se molim, da ljubav vaša više i više izobiluje u znanju i u svakom razumu, da kušate, šta je bolje, da budete čisti i bez priekora na dan Kristov, napunjeni roda pravde po Isusu Kristu, na slavu i hvalu Božju.

Evangelje sv. Mateja 22, 15—21.

U ono vrijeme otidoše fariseji i načiniše vieću, kako bi uhvatili Isusa u rieči. I poslaše k njemu učenike svoje s Herodovci govoreći: Učitelju! znamo, da si istinit, i putu Božjemu doista učiš, i ne mariš ni za koga; jer ne gledaš tko je tko; kaži nam dakle, šta ti misliš: je li slobodno porez dati cesaru ili nije? A razumjevši Isus lukavstvo njihovo, reče: Što me kušate, licemjeri? Pokažite mi novac porezni! A oni mu dadoše dinar. I reče im Isus: Čiji je obraz ovaj i nadpis? Rekoše mu: Cesarev. Tada im reče: Podajte dakle cesarevo cesaru, i Božje Bogu!

Na dvadeset treću nedjelju po duhovih*.

*Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Filipljanom 3, 17—21
i 4, 1—3.*

Braćo! Ugledajte se na mene, i gledajte na one, koji tako hode, kao što imate nas za ugled. Jer mnogi hode, za koje vam često govorih (a sad i plaćuć govorim), kao neprijatelji križa Kristova, ko-

* Ako crkvena godina ima samo dvadeset i tri nedjelje po duhovih, tada se izpusti ovo čitanje i evangelje, pa se uzme čitanje i evangelje posljednje nedjelje, koja ide umah za ovom. Ako li po duhovih ima više od 24 nedjelje, one se popune nedjeljama, koje izostaše po bogoavljenju. Evo ovako: Kad ima 25 nedjelja, onda se čitanje i evangelje za 24. nedjelju uzme od nedjelje šeste po bogoavljenju. Ako pak crkvena godina ima 26 nedjelja po duhovih, tada se za 24. nedjelju uzme čitanje i evangelje od 5. nedjelje po bogojav-

jim je svršetak propast, kojim je Bog trbuh, i slava u sramoti njihovoj, koji zemaljski misle. A naše je vladanje na nebesih, odkuda i spasitelja očekujemo. Gospodina našega Isusa Krista, koji će preobraziti naše poniženo tielo, da bude jednako tielu slave njegove, po sili, kojom si i može sve pokoriti. Zato, braćo moja ljubazna i poželjena, radosti moja i kruno moja! tako stojte u Gospodinu, ljubazni! Evodiju molim i Sintihu prosim, da jedno misle u Gospodinu. A molim i tebe, družo pravi, pomaži njim, koje se u evanđelju trudiše sa mnom, i sa Klementom i s ostalimi pomagači mojimi, kojim su imena u knjizi života.

Evangelje sv. Mateja 9, 18—26.

U ono vrijeme kad govoraše Isus narodu, gle, knez nekakov dodje i klanjaše mu se govoreći: Gospodine! kći moja sada umrie; nego dodji, metni ruku svoju na nju, i oživljet će. I ustavši Isus podje za njim i učenici njegovi. I gle žena, koja je dvanaest godina

ljenju, a za 25. nedjelju čitanje i evangelje od 6. nedjelje po bogojavljenju. Ako li godina ima 27 nedjelja po duhovih, onda se za 24. nedjelju uzme 4. nedjelja po bogojavljenju, za 25. nedjelju nedjelja 5. po bogojavljenju, a za 26. nedjelju nedjelja 6. po bogojavljenju. Napokon ako ima po duhovih 28 nedjelja, tada se za 24. uzme treća po bogojavljenju, za 25. nedjelju četvrta po bogojavljenju, za 26. peta po bogojavljenju, a za 27. šesta po bogojavljenju. Nedjelja pako, koja je ovdje dvadeset četvrta, mora biti vazda posljednja.

bolovala od tečenja krvi, pristupi sastrag, i dohvati mu se skuta od haljine njegove ; jer govoraše u sebi : samo ako se dotaknem haljine njegove, ozdravit ću. A Isus obazrevši se i vidjevši ju reče : Uzдай se, kćeri, vjera tvoja pomogla ti je. I ozdravi žena od toga časa. I došavši Isus u dom knežev i vidjevši svirače i ljude zbunjene, reče : Odstupite ! jer djevojka nije umrla, nego spava. I podsmievahu mu se. I kad iztjeraše ljude, udje, i uhvati ju za ruku. I usta djevojka. I otide glas ovaj po svoj zemlji onoj.

Na dvadeset četvrtu iliti posljednju nedjelju po duhovih.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Kološanom 1, 9—14.

Braćo ! Ne prestajemo za vas moliti se i iskati, da se izpunite poznanjem volje Božje u svakoj mudrosti i razumu duhovnom ; da hodite pristojno Bogu u svem ugadjajući, u svakom dobrom djelu plodni, i rastući u poznanju Božjem ; da svakom snagom jačate po sili slave njegove u svakoj trpljivosti i dugotrpnosti s radošću ; i da zahvaljujete Bogu otcu, koji nas vrstne učini, da budemo dielnici nasljedstva svetaca u svjetlosti ; koji nas izbavi od vlasti tamne i premjesti u kraljevstvo sina ljubavi svoje, u kojem imamo odkup krvlju njegovom, oproštenje grihâ.

Evangelje sv. Mateja 24, 15—35.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim : Kad ugledate mrzost opustošenja, o kojoj govori Daniel

prorok, gdje stoji na mjestu svetom, — koji čita neka razumije! — tada koji budu u Judeji, neka bježe u gore; i koji bude na krovu, neka ne silazi uzet što iz kuće svoje; i koji bude u polju, neka se ne vrati natrag, da uzme haljinu svoju. A teško trudnim (nosećim) i dojilicam u one dane! A molite se, da ne bude bjeg vaš u zimu ili u subotu. Jer će biti nevolja velika, kakova nije bila od postanka svieta do sada, niti će biti. I da se oni dani ne skrate, ne bi se izbavilo ni jedno tielo; ali izabranih radi skratit će se dani oni. Tada ako vam tko reče: evo ovdje je Krist ili ondje! ne vjerujte. Jer će ustati lažni kristi i lažni proroci, i pokazat će znake velike i čudesa, tako da bi prevarili, ako bi bilo moguće, i izabrane. Eto vam kazah napried! Ako vam dakle reku: evo ga u pustinji, nemojte izlaziti; evo ga u sobah, nemojte vjerovati! Jer kao što munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, tako će biti i dolazak sina čovječjega. Gdjegod bude strvina, onamo će se i orlovi kupiti. A odmah će po nevolji dana onih sunce pomrčati, i mjesec ne će dati svjetlosti svoje, i zvijezde će s neba pasti, i sile će se nebeske pokrenuti. I tada će se pokazati znak sina čovječjega na nebu; i tada će proplakati sva plemena na zemlji, i ugledat će sina čovječjega gdje ide na oblacih nebeskih sa silom velikom i slavom. I pošlat će angjele svoje sa trubom, s glasom velikim; i sabrat će izabrane njegove od četiri vjetra, od kraja do kraja nebesa. A od smokve naučite se priči: kad se već njezine grane pomlade i ulistaju, znate, da je blizu ljeto. Tako i vi kad vidite sve ovo, znajte da

je blizu kod vrátâ. Zaista vam kaŕem: ovaj naraštaj ne će proći, da se ovo sve ne zbude! Nebo i zemlja proći će, ali rieći moje ne će proći.

Na posvetilo crkveno.

Čitanje knjige Odkrivenja sv. Ivana apostola 21, 2—5.

U dane one vidjeh sveti grad, novi Jerusalem, gdje silazi s neba od Boga, pripravljen kao nevjesta ukrašena mužu svojemu. I čuh glas velik s prijestola gdje govori: Evo šatora Boŕjega medju ljudmi! i stanovat će s njimi; i oni će biti narod njegov, i sâm Bog bit će s njimi Bog njihov. I Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovih, i smrti ne će biti više, ni plaća, ni vike, ni bola ne će biti više; jer prvo prodje. I reče onaj što sjedjaše na prijestolu: Evo novo tvorim sve!

Evangelje sv. Luke 19, 1—10.

U ono vrieme ušavši Isus u Jeriho, prolazaše kroza nj. I gle, čovjek po imenu Zahej, koji bješe starješina carinički, i bješe bogat, iskaše da vidi Isusa, tko je; i ne mogaše od naroda, jer bješe malena rasta. I potračavši napried, pope se na divlju smokvu, da ga vidi; jer mu je onuda trebalo proći. I kad dodje Isus na ono mjesto, pogledavši gore vidje ga, i reče mu: Zaheju! sidji brzo, jer mi danas valja ostati u tvojoj kući. I sidje brzo, i primi ga radujući se. I svi kad vidješe, mrmljahu govoreći: kod

grešnoga se čovjeka svrati. A Zahej stade i reče Gospodinu: Evo pola imanja svojega dajem siromahom, i ako sam koga u čem prevario, vraćam onoliko četvoro. Reče mu Isus: Danas dodje spasenje kući ovoj; jer je i on sin Abrahamov; jer je sin čovječji došao iskat i spasit, što je izgubljeno.

II.

Čitanja i evangjelja za dane svetačke.

Na dan sv. Andrije apostola.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Rimljanom

10, 10—18.

Braćo! Srcem se vjeruje za pravdu, a ustima se priznaje za spasenje. Jer kaže pismo: Koji god vjeruje u njega, ne će se postidjeti. Jer nema razlike među Židovom i Grkom; jer je jedan te isti Gospodin svim, bogat za sve, koji ga prizivlju. Jer svaki koji god prizove ime Gospodnje, spasit će se. Kako će pako prizvati, u koga ne vjerovaše? Ili kako će onomu vjerovati, koga ne čuše? A kako će čuti bez propovjednika? Pa kako će propoviedati, ako ne budu poslani? kao što je pisano: Kako su krasne noge onih, koji navieštaju mir, koji navieštaju dobro! Ali svi ne slušaju evangjelja; jer Isaija kaže: Gospodine! tko vjerova slušanju našem? Dakle vjera biva od slušanja, a slušanje od propoviedanja rieči Kristove. Nego velim: zar ne čuše? Ta po svoj zemlji izidje glas njihov, i tja do krajeva zemaljskih rieči njihove.

Evangelje sv. Mateja 4, 18—22.

U ono vrijeme idući Isus pokraj mora Galilejskoga vidje dva brata, Simona, koji se zove Petar, i Andriju brata njegova, gdje među mreže u more; jer bijahu ribari. I reče im: Idite za mnom, i učinit ću vas ribari ljudskimi! A oni taj čas ostavivši mreže otidoše za njim. I otišavši odatle, vidje druga dva brata, Jakova Zebedejeva i Ivana brata njegova, u ladji sa Zebedejem ocem njihovim, gdje krpaju mreže svoje; i pozva ih. A oni ostavivši taj čas mreže i oca, otidoše za njim.

Na dan sv. Franciska Xavierskoga.

Čitanje poslanice sv. Pavla apostola Rimljanom 10, 10—18.

(Kao na dan sv. Andrije, na strani 117.)

Evangelje sv. Marka 16, 15—18.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim: Idite po svem svijetu i propoviedajte evangelje svim stvorovom! Koji uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se; a koji ne uzvjeruje, osudit će se. A znaci za onimi, koji uzvjeruju, iti će ovi: u ime će moje vragove izgoniti; novimi će jezici govoriti; zmije će uzimati; i ako smrtno što popiju, ne će im nahuditi; na bolestnike metat će ruke, i ozdravljat će.

Na dan sv. Barbare djevice i mučenice.

Čitanje knjige mudrosti (u knjizi Crkvenici 51, 1—12).

Slavit ću te, gospodaru kralju, i hvalit ću te, Bože, spasitelju moj! Slavit ću ime tvoje; jer pomagáč i branič bi moj; i izbavi tielo moje od pogibije, od zamke jezika zlobna, i od usta lažljivih; i bi mi pomoćnik na protivnike. I oslobodi me po velikoj milosrdnosti imena tvojega od rikáčá, koji gotovi bijahu proždreti me; iz ruku onih, koji iskahu dušu moju; i iz něvóljá, koje me obkoliše; iz tjeskobe plamenite, koja me okruži, da usred ognja ne izgorih; iz dubine zjala paklenoga, i od jezika nečista, i od rieči lažne, i od kralja krivična, i od jezika nepravedna. Zato slavi do smrti dušo moja Gospodina, jer se život moj već približi dolje do pakla. Obkoliše me odasvud, a ne bijaše pomagáča; ogledah se za pomoć ljudsku, a ne bijaše je. Opomenuh se tada milosrdja tvojega, Gospodine! i djela tvojega, koje je od vieka; jer izbavljaš one, koji se uzdaju u te, Gospodine, i oslobadjaš ih iz ruku poganskih, Gospodine Bože naš!

Evangjelje sv. Mateja 25, 1—13.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim priču ovu: Kraljevstvo je nebesko kao deset djevice, koje uzevši žižke svoje izidjoše na susret ženiku i nevjesti. A pet od njih bijahu mudre a pet lude. I lude uzevši žižke svoje ne uzeše sa sobom ulja. A mudre uzeše ulje u sudovih svojih sa žižci. A buduć da ženik odocni,

zadriemaše sve i pospaše. U polnoći pak stade vika: eto ženika gdje ide, izlazite mu na susret. Tada ustaše sve djevice one, i ukrašiše žižke svoje. A lude rekoše mudrim: dajte nam od ulja svojega; jer naši žižci hoće da se ugase. Odgovoriše mudre govoreći: da ne bi nedostalo nam i vam, bolje je idite k trgovcem, i kupite si. A kad otidoše kupit, dodje ženik; i gotove udjoše s njim na svadbu, i zatvoriše se vrata. Poslije pak dodjoše i one druge djevice govoreći: gospodaru, gospodaru! otvori nam. A on odgovarajući reče im: zaisto vam kažem, ne poznajem vas! Stražite dakle, jer ne znate dana ni časa.

Na dan sv. Nikole biskupa.

Citanje poslanice sv. Pavla ap. Hebrejem 13, 7—17.

Braćo! Opominjite se poglavara svojih, koji vam kazivaše rieč Božju; gledajte na svršetak njihova ponašanja, ugledajte se na vjeru njihovu. Isus Krist jučer i danas, onaj isti i u vieke. U nauke različne i tudje nemojte pristajati; jer je najbolje milošću utvrdjivati srce a ne jelima, koja ne koristiše onim, koji življeše u njih. Imamo oltar, s kojega oni ne smiju jesti, koji služe šatoru; jer od kojih životinjâ krv unosi poglavar svećenički u svetinju za grieh, onih se tjelesa spaljuju izvan okola. Zato i Isus, da posveti narod krvlju svojom, izvan vrátâ trpi. Izidimo dakle k njemu izvan okola, noseći sramotu njegovu; jer ovdje nemamo grada, koji će ostati, nego tražimo onaj,

koji će doći. Kroz njega dakle prinosimo svagda Bogu žrtvu hvale, to jest, plod ūsânâ, koje priznaju ime njegovo. A dobro činiti i udjeljivati ne zaboravljajte; jer se takovimi žrtvami ugadja Bogu. Slušajte poglavare svoje, i pokoravajte im se; jer su oni budni za duše vaše kao koji će dati račun.

Evangelje sv. Mateja 25, 14—23.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim ovu priču: Čovjek polazeći na put dozva sluge svoje i predaše im blago svoje. I jednomu dade pet talenata, a drugomu dva, a trećemu jedan, svakomu prema njegovoj moći, i otide odmah. A onaj što primi pet talenata, otide te radi s njimi, i dobi još pet. Tako i onaj, što primi dva, dobi i on još dva. A koji primi jedan, otide te ga zakopa u zemlju, i sakri novac gospodara svojega. Po dugom pak vremenu dodje gospodar tih sluga, i računi se s njimi. I pristupivši onaj koji je primio pet talenata, donese još pet talenata govoreći: gospodaru! predao si mi pet talenata, evo još sam pet dobio s njimi. Reče mu gospodar njegov: dobro, slugo dobri i vjerni! buduć da si mi bio u malom vjeran, nad mnogim ću te postaviti; udji u veselje gospodara svojega! A pristupivši i onaj, koji je primio dva talenta, reče: gospodaru! predao si mi dva talenta; evo još sam dva dobio. Reče mu gospodar njegov: dobro, slugo dobri i vjerni! buduć da si mi bio u malom vjeran, nad mnogim ću te postaviti; udji u veselje gospodara svojega!

Na praznik bezgrešnoga začetka b. djevice Marije.

Čitanje knjige mudrosti (u Pričah 8, 22—35).

Gospodin me je imao u početku putova svojih, prije nego je i što učinio od početka. Od vieka postavljena sam, od starine, prije nego je postala zemlja. Jošte ne bijaše bezdana, a ja sam se već začela; jošte ne bjehu provalili izvori vódá; jošte ne postojahu gore velike težine; prije humova ja sam se rodila. Još ne bješe načinio zemlje ni pòtóká ni stòžerâ krugu zemaljskomu. Kad je pripravljaio nebesa, bijah ondje; kad je po stanovitom zakonu obkoljavao krug oko bezdana; kad je utvrdjivao zrak gore i mjerio izvore vodam; kad je postavljao moru medju njegovu i zakon postavljao vodam, da ne prestupaju medja svojih; kad je odmjeravao temelje zemlji: s njim bijah sve slažući, i razveseljavah se svaki dan igrajući se pred njim svako vrieme, igrajući se na krugu zemaljskom, i milina mi biti sa sinovi ljudskimi. Sada dakle, sinci, poslušajte me: blago onim, koji se drže putova mojih! Slušajte nastavu, i budite mudri, i nemojte je odbaciti! Blago čovjeku, koji me sluša, i koji straži pred vrati mojimi svaki dan, i čuva pragove vrata mojih! Tko me nadje, naći će život, i crpsti će spasenje od Gospodina.

Evangelje sv. Luke 1, 26—28.

U ono vrieme posla Bog angjela Gabriela u grad Galilejski po imenu Nazaret k djevici zaručenoj mužu po imenu Josipu iz doma Davidova; i djevici bješe

ime Marija. I ušavši k njoj angjel reče: Zdravo, milosti puna, Gospodin s tobom, blagoslovena ti medju ženami!

Na dan sv. Lucije djevice i mučenice.

*Čitanje druge poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 10, 17—18
i 11, 1—2.*

Braćo! koji se diči, u Gospodinu neka se diči; jer onaj nije valjan, koji se sâm hvali, nego kojega Gospodin hvali. O da biste malo podnosili bezumlje moje! Dà podnosite me! Jer revnujem za vas Božjom revnosti; jer vas zaručih jednomu mužu, da djevicu čistu izvedem pred Krista.

Evangelje sv. Mateja 13, 44—52.

U ono vrieme reče Isus učnikom svojim ovu priču: Kraljevstvo je nebesko kao blago sakriveno u polju, koje našavši čovjek sakri, i od radosti za to otide, i sve što ima prodade, i kupi polje ono. Još je kraljevstvo nebesko kao čovjek trgovac, koji traži dobra bisera. Pa kad nadje jedno dragocjeno zrno bisera, otide i prodade sve što ima, i kupi ga. Još je kraljevstvo nebesko kao mreža, koja se baci u more i zagradi od svake ruke ribe; koja kad se napuni, izvukoše ju, i na kraj sjedavši izabraše dobre u sudove, a zle baciše na polje. Tako će biti na svršetku vieka. Izići će angjeli, i odlučit će zle izsred pravednih, i bacit će ih u peć ognjenu; ondje će biti plač i škrgut zúbâ. Razumjeste li sve ovo? Rekoše mu: Da! Reče im:

Zato je svaki književnik, koji se naučio kraljevstvu nebeskomu, kao domaćin koji iznosi od blaga svojega novo i staro.

Na dan sv. Tome apostola.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Efešanom 2, 19—22.

Braćo! Niste više gosti i došljaci, nego ste građani sa svetimi i domaći Bogu, nazidani na temelju äpostólâ i prörôkâ, gdje je glavni kamen od ugla sâm Krist Isus, na kojem sva zgrada sastavljena raste u hram sveti u Gospodinu, na kojem se i vi sazidavate u stan Božji u duhu.

Evangelje sv. Ivana 20, 24—29.

U ono vrijeme Toma koji se zove blizanae, jedan od dvanaestorice, ne bješe s njimi, kad dodje Isus. Rekoše mu dakle drugi učenci: Vidjesmo Gospodina. A on im reče: Dok ne vidim na ruku njegovih probodka od čavala, i ne metnem prsta svojega u mjesto od čavala, i ne metnem ruke svoje u rebra njegova, ne ću vjerovati. I poslije osam dana opet bijahu učenci njegovi unutra, i Toma s njimi. Dodje Isus, kad bijahu vrata zatvorena, i stade na sredinu i reče: Mir vam! Po tom reče Tomi: Metni prst svoj ovamo, i vidi ruke moje, i pruži ruku svoju i metni u rebra moja; i ne budi nevjeran nego vjeran! Toma odgovori i reče mu: Gospodin moj i Bog moj. Reče mu Isus: Pošto me vidje, Toma! vjerovao si; blago onim, koji ne vidješe a vjerovaše.

Na dan sv. Ivana apostola i evanđeliste.

Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 15, 1—6).

Koji se boji Boga, čini dobro; i koji se drži pravde, dobit će ju. I doći će mu na susret kao častna majka, i primit će ga kao žena od djevičanstva. Hranit će ga hljebom života i razuma, i pojit će ga vodom mudrosti spasenja, i učvrstit će se u njem i ne će se previjati, i podržavat će ga i ne će se osramotiti, i uzvisit će ga kod bližnjih njegovih, i usred crkve otvorit će usta njegova, i napunit će ga duha mudrosti i razuma, i zaodjenut će ga odielom slave, milinom i radošću obasut će ga, i ime vječno dat će mu za nasljedstvo Gospodin Bog naš.

Evanđelje sv. Ivana 21, 19—24.

U ono vrijeme reče Isus Petru: Idi za mnom! Petar obazrevši se vidje gdje za njim ide onaj učenik, kojega Isus ljubljaše, koji i na večeri leže na prsi njegove, i reče: Gospodine! tko je taj, koji će te izdati? Ovoga dakle vidjevši Petar reče Isusu: Gospodine! a šta će ovaj? Reče mu Isus: Ovako hoću on da ostane, dok ne dodjem. Što je tebi do toga? Ti idi za mnom! Izidje dakle ova riječ među braću, da onaj učenik ne će umrieti. I ne reče mu Isus: ne će umrieti, nego: ovako hoću on da ostane, što je tebi do toga? Ovo je onaj učenik, koji svjedoči za ovo, i napisa ovo; i znamo, da je istinito svjedočanstvo njegovo.

Na dan nevine dječice.

Čitanje knjige Otkrivenja sv. Ivana apostola 14, 1—5.

U dane one vidjeh, i gle, janje stajaše na gori Sionu, i s njim sto četrdeset četiri tisuće, koji imahu ime njegovo i ime otca njegova napisano na čelih svojih. I čuh glas s neba kao glas voda mnogih i kao glas groma velikoga, i glas, koji čuh, bijaše kao od gudáća, koji gude u gusle svoje. I pjevahu kao pjesmu novu pred priestolom i pred četiri životinje i pred starijšinama; i nitko ne mogaše pjevati pjesme osim onih sto četrdeset četiri tisuće, koji su odkupljeni sa zemlje. Ovo su, koji se ne opoganiše sa ženami, jer su dievci. Ovi idu za janjetom, kamo god ono podje. Ovi su kupljeni od ljudi prvenci Bogu i janjetu, i u ustih njihovih ne nadje se laž; jer su bez mane pred priestolom Božjim.

Evangjelje sv. Mateja 2, 13—18.

U ono vrieme angjel Gospodnji javi se Josipu u snu i kaza mu: Ustani, i uzmi dječaka i mater njegovu, pa bježi u Misir, i budi ondje, dok ti ne kažem. Jer će Herod tražiti dječaka, da ga pogubi. I on ustavši uze dječaka i mater njegovu noću, i otide u Misir. I bi ondje do smrti Herodove, da se izvrši, što je Gospodin rekao preko proroka, koji govori: Iz Misira dozvah sina svojega. Tada Herod kad vidje, da su ga mudarci prevarili, razgnjevi se vrlo, i posla te ubiše sve dječake, koji bijahu u Betlehemu i u svih krajevih njegovih od dvie godine i niže, po vremenu, koje

je doznao od mudaraca. Tada se zbi, što je kazao Jeremija prorok govoreći: Glas u Rami ču se, plač i jaukanje mnogo; Rahel plače za sinovi svojimi, i ne će da se utješi, jer ih nema.

Na praznik preslavnoga imena Isusova.

(Slavi se na drugu nedjelju po bogojavljenju uz podpuno oproštenje.)

Čitanje Djela Apostolskih 4, 8—12.

U dane one Petar napunivši se duha svetoga reče: Knezovi narodni i starješine čujte! Ako nas danas sude za dobro djelo, koje učinismo bolestnu čovjeku, te on ozdravi, neka bude na znanje svim vam i svemu narodu Israelskomu: u ime Gospodina našega Isusa Krista Nazarejina, kojega vi razpeste, kojega Bog uskrisi iz mrtvih, po njem ovaj stoji pred vami zdrav. Ovo je kamen, koji vi zidari odbaciste a postade glava od ugla. I nema ni u jednom drugom spasenja; jer nema drugoga imena pod nebom danoga ljudem, kojim bi se mi mogli spasiti.

Evangelje sv. Luke 2, 21.

U ono vrijeme kad se navrší osam dana, da obrežu dječaka, nadjenuše mu ime Isus, kao što je rekao angel, prije nego se u utrobi začé.

Na dan sv. Pavla prvoga pustinjaka.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Filipljanom 3, 7—12.

Braćo! Što mi bješe dobitak, ono držah za štetu Krista radi. Da, sve držim za štetu prema uzvišenomu

poznanju Isusa Krista Gospodina mojega, kojega radi sve ostavih, i držim za trice, da Krista dobijem, i da se nadjem u njem nemajući svoje pravde, koja je od zakona, nego koja je od vjere Krista Isusa, pravdu, koja je od Boga u vjeri; da poznam njega i silu uskrsnuća njegova i zajednicu muka njegovih, nalik na smrt njegovu. Ne kao da već dobih ili se već savrših; nego gledam, ne bih li kako dostigao, radi šta me i dostiže Krist Isus.

Evangelje sv. Mateja 11, 25—30.

U ono vrijeme odgovorivši Isus reče: Hvalim te otče, Gospodine neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i razumnih a objavio malenim. Da, otče, jer tako bi povoljno tebi. Sve je meni predao otac moj; i nitko ne zna sina do otac; niti otca tko zna do sin, i komu sin hoće objaviti. Hodite k meni svi, koji ste umorni i oterećeni, i ja ću vas odmoriti! Uzmite jaram moj na sebe, i naučite se od mene; jer sam krotak i ponizan srcem; i naći ćete pokoj dušam svojim. Jer je jaram moj sladak i breme moje lako.

Na dan sv. Mavra opata.

Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 45, 1—6).

Mio bijaše Bogu i ljudem; spomen je njegov u blagoslovu. Slavu mu dade kao svetcem, i uzveliča ga za strah neprijateljem, i rieči njegovom utazi nakaze. Proslavi ga pred kraljevi, i dade mu zapoviedi za narod svoj, i pokaza mu slavu svoju. Zbog vjere

njegove i blagosti posveti ga, i odabra ga od svega ljudstva. Jer ču njega i glas njegov, i dovede ga u oblak. I preda mu na očigled zapoviedi i zakon života i nastave.

Evangelje sv. Mateja 19, 27—29.

U ono vrijeme reče Petar Isusu: Eto mi smo ostavili sve, i pošli smo za tobom; šta će dakle biti nam? A Isus reče im: Zaisto vam kažem, da ćete vi, koji ste pošli za mnom, u preporodu, kad bude sin čovječji sjedio na prijestolu slave svoje, sjedit ćete i vi na dvanaest prijestola i suditi nad dvanaest koljena Israelovih. I svaki koji ostavi kuću ili braću ili sestre ili otca ili mater ili sinove ili polja zbog imena mojega, primit će sto puta onoliko, i dobit će život vječni.

Na dan sv. Antonija opata.

Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 45, 1—6).

(Kao na dan sv. Mavra opata, na strani 128.)

Evangelje sv. Luke 12, 35—40.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim: Neka budu ^{brzi} beđra vaša opasana i svieće zapaljene u ruku vaših, i vi kao ljudi, koji čekaju gospodara svojega, kad će se vratiti sa svadbe; da mu odmah otvore, kako dodje i kucne. Blago slugam onim, koje nadje budne gospodar, kad dodje; zaisto vam kažem, da će se zapregnuti, i posadit će ih, i pristupivši služiti će im. I ako dodje o drugoj straži ili dodje o trećoj straži, i nadje ih tako, blago slugam onim! A ovo znajte:

kad bi znao domaćin, u koji će čas doći kradljivac, stražio bi da kako, i ne bi dao podkopati kuće svoje. I vi budite gotovi; jer u koji čas ne mislite, doći će sin čovječji.

Na dan ss. mučenika Fabijana i Sebastijana.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Hebrejem 11, 33—39.

Braćo! Svetci vjerom pobiediše kraljevstva, učiniše pravdu, dobiše obećanja, zatvoriše usta lavom, ugasiše silu ognjenu, utekoše od oštrica mača, ojačaše od nemoći, postaše jaki u ratu, raztjeraše vojske tudje; žene primiše iz uskrsnuća mrtve svoje. A jedni biše na muke udareni, ne primivši izbavljenja, da dobiju bolje uskrsnuće. Drugi pako ruganje i boj podnesoše, pa još i okove i tamnice, kamenovani biše, piljeni biše, izkušani biše, od mača pomrieše, idoše u kožusih, u kožah kozjih, živiše u siromaštvu, u tjeskobi, u nevolji; kojih ne bijaše dostojan sviet; po pustinjah se potucaše, po gorah i pećinah, i po rupah zemaljskih. I ovi svi su po svjedočanstvu vjere valjani u Kristu Isusu Gospodinu našem.

Evangjelje sv. Luke 6, 17—23.

U ono vrieme sišavši s gore Isus stade na mjestu ravnu, i gomila učenika njegovih i mnoštvo naroda iz sve Judeje i iz Jerusalema i iz primorja Tirsokoga i Sidonskoga, koji dodjoše, da ga slušaju i da se izcjeljuju od bolesti svojih; i koje mučahu duhovi nečisti, izcjeljivahu se. I sav narod tražaše, da ga se dotakne; jer iz njega

izlažaše sila, i izcjeljivaše sve. I on podignuvši oči na učenike svoje, reče: Blago vam siromahom; jer je vaše kraljevstvo nebesko. Blago vam, koji ste sad gladni; jer ćete se nasititi. Blago vam, koji sad plaćete; jer ćete se smijati. Blago vam, kad na vas ljudi omrznu, i kad vas razstave i osramote, i razglase ime vaše kao zlo zbog sina čovječjega; veselite se u onaj dan i radujte se! jer gle, plaća je vaša velika na nebu.

Na dan obraćenja sv. Pavla apostola.

Čitanje Djela Apostolskih 9, 1—22.

U dane one Savao još dišući prietnjami i smrću na učenike Gospodnje pristupi k poglavaru svećeničkomu, i izmoli u njega poslanice u Damasak na zbornice, ako nadje muževâ i ženâ od ovoga puta, da ih svezane dovede u Jerusalem. I kad bješe na putu i dodje blizu Damaska, u jedan put obasja ga svjetlost s neba. I padnuvši na zemlju ču glas, gdje mu govori: Savle, Savle! zašto me progoniš? On reče: Tko si, Gospodine! A ovaj: Ja sam Isus, kojega ti progoniš; teško je tebi proti bodilu praćati se. A on drkćući i diveći se reče: Gospodine! šta hoćeš, da činim? I Gospodin mu reče: Ustani i udji u grad, pa će ti se ondje kazati, što ti treba činiti. A ljudi koji idjahu s njim, stajahu u čudu, čujahu do duše glas, ali nikoga ne vidjahu. A Savao usta sa zemlje, i otvorenim očima ništa ne vidjaše. Uzevši ga pako za ruku, uvedoše u Damasak. I bješe ondje tri dana slipe, i ne jede, niti pi. A u Damasku bješe jedan učenik po

imenu Ananija, i reče mu Gospodin u vidjenju: Ananija! A on reče: Evo me, Gospodine! I Gospodin mu reče: Ustani i idi u ulicu, koja se zove prava, i traži u domu Judinom Savla po imenu Taršanina; jer gle, on se moli. [I vidje (Savao) čovjeka po imenu Ananiju, gdje udje i metnu ruke na nj, da progleda.] A Ananija odgovori: Gospodine! čuh od mnogih za toga čovjeka, koliko zla počini svetim tvojim u Jerusalemu. I ovdje ima vlast od poglavara svećeničkih, da veže sve, koji prizivaju ime tvoje. A Gospodin mu reče: Idi, jer mi je on sud izbrani, da iznese ime moje pred pogane i kraljeve i sinove Israelove; jer ja ću mu pokazati, koliko mu valja trpjeti za ime moje. I podje Ananija, i udje u kuću, i metnuvši ruke na nj reče: Savle brate! Gospodin Isus, koji ti se javi na putu, kojim si išao, posla me, da progledaš i da se napuniš duha svetoga. I odmah odpade od očiju njegovih kao krljušt, i progleda, i ustavši krsti se. I pošto pojede, okriepi se. A bi nekoliko dana s učenicima, koji bijahu u Damasku. I odmah po zbornicah propoviedaše Isusa, da je on sin Božji. A svi koji slušahu, divljahu se i govorahu: Nije li ovo onaj, što progonjaše u Jerusalemu one, koji prizivahu ime ovo, i ovamo zato dodje, da ih povezane vodi glavarom svećeničkim? A Savao se većma siljaše i zabunjivaše Židove, koji obitavahu u Damasku, dokazujući, da je ovo Krist.

Evangjelje sv. Mateja 19, 27—29.

(Kao na dan sv. Mavra, na strani 129.)

Na svjećnicu iliti praznik očišćavanja b. d. Marije.

Čitanje Malahije proroka 3, 1—4.

Ovo veli Gospodin Bog: Evo, ja pošiljem angjela svojega, i pripravit će put preda mnom. I u jedan put će doći u hram svoj vladalac, kojega vi tražite, i angjel zavjetni, kojega vi želite. Evo, dolazi, veli Gospodin nad vojskama. Ali tko će moći izmisliti dan dolazka njegova, i tko će se održati, kad ga pogleda? Jer je on kao taleći oganj i kao trava bjeljarska; i sjesti će kao onaj koji tali i čisti srebro, i očistit će sinove Levijeve, i pretopit će ih kao zlato i srebro, i oni će Gospodinu prinositi prinose u pravdi. I ugodan će biti Gospodinu prinos Judin i Jerusalemski kao u staro vrijeme i kao predjašnjih godina, veli Gospodin svemogući.

Evangjelje sv. Luke 2, 22—32.

U ono vrijeme kad se izvršise dani očišćavanju Marijinu po zakonu Mojsijevu, donieše Isusa u Jerusalemu, da ga prikažu Gospodinu, kao što je napisano u zakonu Gospodnjem: sve mužko, što otvori matericu, neka se posveti Gospodinu; i da prinesu prilog, kao što je rečeno u zakonu Gospodnjem, dvie grlice ili dva golubića. I gle, bijaše u Jerusalemu čovjek po imenu Simeon, i čovjek taj bješe pravedan i pobožan, koji čekaše utjehu Israelovu, i duh sveti bijaše u njem. I njemu bješe duh sveti kazao, da ne će vidjeti smrti, dok ne vidi Krista Gospodnjega. I dodje po duhu u hram; i kad donesoše roditelji dječaka Isusa, da učine za njega po običaju zakona, on ga uze na ruke svoje,

i hvali Boga i reče: Sad odpuštaš s mirom slugu svojega, Gospodine, po rieči svojoj; jer vidješe oči moje spasenje tvoje, koje si priugotovio pred licem svih naroda, svjetlo, da razsvietli pogane, i slavu naroda svojega Israelskoga.

Na dan sv. Valentina svećenika i mučenika.

Čitanje knjige Mudrosti 10, 10—14.

Pravednika dovede Gospodin na prave putove, i pokaza mu kraljevstvo Božje, i dade mu poznanje svetih stvari, usreći ga kod radnje, i nadopuni poslove njegove. Na pomoć mu bi proti prievari vāralicā, i učini ga poštovana. Čuva ga od neprijateljā, i od zāsjednikā brani ga, i pobjedu mu dade u težkoj borbi, da bi znao, kako je od svih stvari silnija mudrost. Ova ne ostavi prodanoga pravednika, nego ga oslobodi od grēšnikā, i sidje s njim u jamu, i u okovih ga ne ostavi, dok mu ne donese šibiku kraljevsku i silu proti onim, koji ga tlačīše, i pokaza, da su laže, koji ga zamrljaše, i dade mu slavu vječnu Gospodin Bog naš.

Evangjelje sv. Mateja 10, 34—42.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim: Nemojte misliti, da sam došao donieti mir na zemlju; nisam došao donieti mir nego mač. Jer sam došao razstavīt čovjeka od otca njegova, i kćer od matere njezine, i snahu od svekrve njezine; i neprijatelji čovjeku domari njegovi. Koji ljubi otca ili mater većma nego mene, nije mene dostojan; i koji ljubi sina ili kćer većma nego mene, nije mene dostojan. I koji ne uzme križa

svojega i ne podje za mnom, nije mene dostojan. Koji nadje dušu svoju, izgubit će ju; i koji izgubi dušu svoju mene radi, naći će ju. Koji vas prima, mene prima; a koji prima mene, prima onoga, koji me je poslao. Koji prima proroka u ime proročko, primit će plaću proročku; i koji prima pravednika u ime pravedničko, primit će plaću pravedničku. I koji god napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom studene vode u ime učeničko, zaisto vam kažem, ne će mu propasti plaća.

Na dan sv. Matije apostola.

Čitanje Djela Apostolskih 1, 15—26.

U one dane ustavši Petar izmedju braće reče (a bijaše naroda zajedno oko sto dvadeset): Ljudi braćo! trebalo je, da se izvrši ono pismo, što proreče duh sveti ustima Davidovim za Judu, koji bješe vodj onim, koji uhvatiše Isusa, koji se brojaše s nami, i bješe primio diel ove službe. On dakle steče njivu od plaće nepravedne; i objesivši se puče po sriedi, i izasu se sva utroba njegova. I postade znano svim, koji stanuju u Jerusalemu, tako da se ona njiva prozva jezikom njihovim hakeldama, koje znači njiva krvna. Jer je pisano u knjizi psalama: neka bude stan njihov pust, i neka ne bude nikoga, koji bi stanovao u njem, i: biskupstvo njegovo neka primi drugi. Treba dakle od ovih ljudi, koji su bili s nami za sve vrieme, kako medju nas udje i izidje Gospodin Isus, počevši od krštenja Ivanova do dana, kad se uze od nas, da bude s nami svjedok njegova uskrsnuća jedan od ovih. I postaviše dvojicu, Josipa koji se zove Barsaba prezime-

nom Just , i Matiju. I pomolivši se rekoše: Ti Gospodine! koji poznaješ srca svih , pokaži jednoga od ove dvojice, koga si izabrao, da primi mjesto ove službe i apostolstva , iz kojega izpade Juda , da ide na mjesto svoje. I baciše kocke za njih, i pade kocka na Matiju, i primiše ga medju jedanaest apostola.

Evangjelje sv. Mateja 11, 25—30.

(Kao na dan sv. Pavla prvoga pustinjaka, na strani 128.)

Na dan sv. Gregorija pape, priznavaoca i učitelja crkvenoga.

Čitanje druge poslanice sv. Pavla ap. Timoteju 4, 1—8.

Ljubazni! Zaklinjem te pred Bogom i Isusom Kristom, koji će suditi živim i mrtvim, dolazkom njegovim i kraljevstvom njegovim: propoviedaj rieč, nastoj u dobro vrieme i u nevrieme, karaj, moli, prieti sa svom trpljivošću i naukom; jer će doći vrieme, kad zdrave nauke ne će slušati, nego će si po svojih željah nakupiti učitelje, koji škaklje uši, i odvratit će sluh od istine, a k basnam će se okrenuti. A ti budi budan, podnosi sve nevolje, čini djelo evangjeliste, vrši službu svoju, budi triezan! Jer ja se već žrtvujem, i vrieme razsulu mojemu nastaje. Dobru se borbu borih, trku svrših, vjeru održah; u ostalom meni je pripravljen vienac pravde, koji će mi dati Gospodin u onaj dan, pravedni sudac; ali ne samo meni, nego i onim, koji ljube dolazak njegov.

Evangelje sv. Mateja 5, 13—19.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim: Vi ste sol zemlji; ako li sol obljutavi, čim će se soliti? Ona već nije ni za što, osim da se baci na polje i da ju ljudi pogaze. Vi ste svjetlo svietu. Ne može se sakriti grad, koji stoji na gori. Niti se užije svieća i meće pod sud nego na svećnjak, da svietli svim, koji su u kući. Tako neka se svietli svjetlo vaše pred ljudmi, da vide vaša dobra djela i slave otca vašega, koji je na nebesih. Nemojte misliti, da sam došao dokinut zakon ili proroke. Nisam ih došao dokinut nego izpunit. Jer vam zaista kažem: dok ne mine nebo i zemlja, ne će nestati ni jedne jote ili jedne črknje iz zakona, dok se sve ne izvrši. Koji dakle prekrši jednu od ovih najmanjih zapoviedi, i nauči tako ljude, najmanji će se zvati u kraljevstvu nebeskom; a koji izvrši i nauči, taj će se velik nazvati u kraljevstvu nebeskom.

Na dan sv. Josipa zaručnika b. d. Mariji.

Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 45, 1—6).

(Kao na dan sv. Mavra opata, na strani 128.)

Evangelje sv. Mateja 1, 18—21.

Kad je Marija mati Isusova bila zaručena Josipu, prije nego se sastaše, nadje se, da je zatrudnjela (zanosila) od duha svetoga. A Josip muž njezin, budući pravedan, i ne hoteci je sramotiti, namisli ju tajno pustiti. No kad on tako pomisli, gle, angjel mu se Gospodnji javi

u snu, govoreći: Josipe sine Davidov! nemoj se bojati uzeti Mariju ženu svoju; jer ono što se u njoj začelo, od duha je svetoga; pa će roditi sina, i nadjeni mu ime Isus, jer će on izbaviti narod svoj od grieha njihovih.

Na dan sv. Benedikta opata.

Čitanje i evanđelje

kao na dan sv. Mavra opata, na strani 128.

Na praznik navieštenja b. d. Marije.

Čitanje Isaije proroka 7, 10—15.

U dane one reče Gospodin Ahazu govoreći: Išti si znak od Gospodina Boga svojega odzdola iz dubine ili odzgora s visine. I reče Ahaz: Ne ću iskati, i ne ću kušati Gospodina. Tada reče: Slušajte dakle, dome Davidov! Malo li vam je, što dosadjujete ljudem, nego dosadjujete i Bogu mojemu? Zato će vam sâm Gospodin dati znak: eto djevica će zatrudnjeti (zanositi), i rodit će sina, i nadjenut će mu se ime Emmanuel. Maslo i med jesti će, da bude znao odbaciti zlo a izabrati dobro.

Evanđelje sv. Luke 1, 26—38.

U ono vrieme posla Bog angjela Gabriela u grad Galilejski po imenu Nazaret k djevici zaručenoj mužu po imenu Josipu iz doma Davidova; i djevici bješe ime Marija. I ušavši angjel k njoj, reče: Zdravo, milosti puna, Gospodin s tobom, blagoslovena ti medju

ženami! A ona čuvši ovo, poplaši se od rieči njegove i pomisli, kakov bi ovo bio pozdrav. I reče joj angjel: Ne boj se, Marijo! jer si našla milost u Boga. Evo zatrudnjet ćeš, i rodit ćeš sina, i nadjeni mu ime Isus. On će biti velik, i nazvat će se sin najvišega, i dat će mu Gospodin Bog prijestol Davida oca njegovoga, i kraljevat će u domu Jakovljevu u viek, i kraljevstvu njegovu ne će biti kraja. A Marija reče angjelu: Kako će to biti, kad ja ne znam muža? I odgovarajući angjel reče joj: Duh sveti doći će na tebe, i sila najvišega osjenit će te; zato će se i ono sveto, što ćeš ti roditi, nazvati sin Božji. I eto Elisabeta rođakinja tvoja, i ona zatrudnje sinom u starosti svojoj, i ovo je šesti mjesec njoj zi, koju zovu nerodkinjom; jer u Boga nije nijedna stvar nemoguća. A Marija reče: Evo služkinje Gospodnje, neka mi bude po rieči tvojoj!

Na dan sedam žalosti b. d. Marije.

Čitanje knjige Juditine 13, 22—25.

Blagoslovi te Gospodin u sili svojoj, jer po tebi uništi neprijatelje naše. Blagoslovena si ti, kćeri! od Gospodina Boga najvišega većma nego li sve žene na zemlji. Blagosloven neka bude Gospodin, koji stvori nebo i zemlju; jer je danas tako uzvisio ime tvoje, da se ne će maknuti slava tvoja iz usta ljudem, koji se budu opominjali sile Gospodnje u vieke, za koje nisi požalila života svojega zbog tjeskobe i nevolje roda svojega, nego si odvrtila propast pred Bogom našim.

Evangjelje sv. Ivana 19, 25—27.

U ono vrijeme stajahu kod križa Isusova mati njegova, i sestra matere njegove Marija Kleofina, i Marija Magdalena. Kad vidje dakle Isus mater i učenika, kojega ljubljaše, gdje stoje, reče materi svojoj: Ženo, eto ti sina! Po tom reče učeniku: Eto ti majke! I od onoga časa uze ju učenik k sebi.

Na dan sv. Gjurgja vojnika mučenika.

*Čitanje druge poslanice sv. Pavla ap. Timoteju 2, 8—10
i 3, 10—12.*

Ljubazni! Opominji se, da Gospodin Isus Krist uskrsnu iz mrtvih, od sjemena Davidova, po evangjelju mojem, u kojem se mučim do okova kao zločinac; ali se rieč Božja ne veže; zato podnosim sve izabranih radi, da i oni dobiju spasenje u Kristu Isusu sa slavom nebeskom. A ti si se ugledao na moju nauku, naputak, namjeru, vjeru, dugotrpnost, ljubav, trpljivost, progonstva, stradanja, kakova mi se dogodiše u Antiohiji, Ikoniju i Listrah, kakova progonstva podnesoh, i iz svih me izbavi Gospodin. I svi, koji pobožno hoće da živu u Kristu Isusu, progonstvo će trpljeti.

Evangjelje sv. Ivana 15, 1—7.

U ono vrijeme reče Isus učenikom svojim: Ja sam pravi čokot (trs), i otac je moj vinogradar. Svaku lozu na meni, koja ne radja roda, odsjeci će ju; i svaku, koja radja rod, očistit će ju, da više roda rodi. Vi ste već očišćeni riečju, koju vam govorih. Ostanite u meni,

i ja ću u vas. Kao što loza ne može roda roditi sama od sebe, ako ne ostane na čokotu, tako i vi, ako u meni ne ostanete. Ja sam čokot, vi loze; koji ostane u meni, i ja u njem, on radja mnogi rod, jer bez mene ne možete ništa činiti. Tko u meni ne ostane, izbacit će se na polje kao loza, i osušit će se, i skupit će ju i u oganj baciti, i gorjet će. Ako ostanete u meni, i rieči moje u vas ostanu, što god hoćete ištite, i bit će vam.

Na dan sv. Marka evangjeliste.

Čitanje Ezekiela proroka 1, 10—14.

Lice bijaše u četiri životinje: lice čovječje i lice lavovo s desne strane u sve četiri, a s lijeve strane lice volovsko u sve četiri, i lice orlovo svrh toga u sve četiri. Lica njihova i krila njihova bijahu razdieljena odzgora; u svake se dva krila sastavljahu jedno s drugim, a dva pokrivahu im tiela. I svaka od njih idjaše pravo naprema se; kamo ih duh tjeraše, onamo idjahu, i ne okretahu se idući. I lice životinjam: pogled njihov kao živoga uglevlja i kao pogled sviécâ. Izmedju životinja vidjaše se gdje prolazi svjetlost ognjena i gdje iz ognja izlazi munja. I životinje idjahu i vraćahu se kao sievajuća munja.

Evangjelje sv. Luke 10, 1—9.

U ono vrieme imenova Gospodin i drugih sedamdeset dva, i posla ih po dva i dva pred licem svojim u svaki grad i mjesto, kamo hoćaše sâm doći. I go-

voraše im: Žetva je do duše velika, ali poslenika malo. Molite se dakle gospodaru od žetve, da pošlje poslenike u žetvu svoju. Idite! eto ja vas šaljem kao jaganjce medju vukove. Nemojte nositi kese ni torbe ni obuće, i nikoga ne pozdravljajte na putu. U koju god kuću udjete, najprije govorite: Mir ovoj kući! I ako bude ondje sin mira, počivat će na njem mir vaš; ako li ne bude, vratit će se k vam. A u onoj kući ostanite, pa jedite i pijte, što u njih ima; jer je poslenik dostojan plaće svoje. Nemojte prelaziti iz kuće u kuću. I u koji god grad dodjete i prime vas, jedite, što se donese pred vas. I izejeljujte bolestnike, koji su u njem, i govorite im: približi se k vam kraljevstvo Božje.

Na dan ss. apostola Filipa i Jakova.

Čitanje knjige Mudrosti 5, 1—5.

Stojat će pravednici u velikoj postojanosti proti onim, koji ih uznemirivaše, i odnesoše plodove truda njihova. Videći zbunit će se od groznoga straha, i divit će se nevidjenomu, nenadanomu spasenju, i govorit će u sebi skrušeno i od tjeskobe će duševne uzdisati: Ovo su oni, kojim se mi jednoć podsmjehivasmo i podrugivasmo. Mi budale držasmo život njihov za ludost, i svršetak njihov za sramotu; eto kako su uvršteni medju sinove Božje, i diel je njihov medju svetci.

Evangjelje sv. Ivana 14, 1—13.

U ono vrieme reče Isus učenicom svojim: Neka se ne žalosti srce vaše! Vjerujete u Boga, i u mene

vjerujte! U kući otca mojega mnogi su stanovi. A da nije tako, kazao bih vam; jer idem pripraviti vam mjesto. I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet ću doći, i uzet ću vas k sebi, da i vi budete, gdje sam ja. I kamo ja idem znate, i put znate. Reče mu Toma: Gospodine! ne znamo kamo ideš; i kako možemo put znati? Reče mu Isus: Ja sam put i istina i život. Nitko ne dodje k otcu, do kroz mene. Kad biste mene znali, onda biste znali i otca mojega; i od sada ćete ga znati, i vidjeste ga. Reče mu Filip: Gospodine! pokaži nam otca, i dosta nam je. Reče mu Isus: Toliko sam vrijeme s vami, pa me ne poznaste? Filipe! koji vidi mene, vidi i otca. Kako ti govoriš: pokaži nam otca? Zar ne vjerujete, da sam ja u otcu, i da je otac u meni? Rieči, koje vam ja govorim, ne govorim od sebe. Nego otac, koji ostaje u meni, on tvori djela. Zar ne vjerujete, da sam ja u otcu, i da je otac u meni? Barem zbog djela onih vjerujte. Zaisto, zaisto vam kažem, koji vjeruje u mene, djela koja ja tvorim, i on će tvoriti, i veća će od ovih tvoriti; jer ja idem k otcu! I šta god zaištete u otca u ime moje, ono ću učiniti.

Na dan našašća sv. križa.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Filipljanom 2, 5—11.

(Kao na cvjetnu nedjelju kod sv. mise, na strani 36.)

Evangelje sv. Ivana 3, 1—15.

U ono vrijeme bijaše čovjek među fariseji po imenu Nikodem, knez židovski. Ovaj dodje k Isusu noću,

i reče mu: Rabbi! znamo, da si učitelj od Boga došao; jer nitko ne može znaka ovih činiti, koje ti činiš, ako nije Bog s njim. Odgovori Isus i reče mu: Zaisto, zaisto ti kažem: ako se tko na novo ne rodi, ne može vidjeti kraljevstva Božjega. Reče njemu Nikodem: Kako se može čovjek roditi, kad je star? Zar može po drugi put ući u utrobu matere svoje i opet se roditi? Odgovori Isus: Zaisto, zaisto ti kažem, ako se tko ne preporodi vodom i duhom svetim, ne može ući u kraljevstvo nebesko. Što je rođeno od tiela, tielo je; a što je rođeno od duha, duh je. Ne čudi se, što ti rekoh: valja vam se na novo roditi! Duh diše, gdje hoće; i glas njegov čuješ, ali ne znaš, odkuda dolazi ili kamo ide; tako je svaki, koji je rođen od duha. Odgovori Nikodem i reče mu: Kako može to biti? Odgovori Isus i reče mu: Ti si učitelj u Israelu, pa to ne znaš? Zaisto, zaisto ti kažem, što znamo govorimo, i što vidjesmo svjedočimo, pa svjedočanstva našega ne primate. Kad vam kazah zemaljsko, pa ne vjerujete, kako ćete vjerovati, ako vam kažem nebesko? I nitko ne uzlazi na nebo, osim koji sidje s neba, sin čovječji, koji je na nebu. I kao što Mojsij podiže zmiju u pustinji, tako treba sin čovječji da se podigne, da ni jedan, koji u nj vjeruje, ne pogine, nego da ima život vječni.

Na dan sv. Florijana mučenika.

Čitanje prve poslanice sv. Petra apostola 1, 3—7.

Blagosloven Bog i otac Gospodina našega Isusa Krista, koji nas po velikoj milosrdnosti svojoj preporodi

za nadu živu uskrsnućem Isusa Krista iz mrtvih, za nasljedstvo nepropadljivo i neokaljano i neuvelo, sačuvano na nebesih za vas, koje sila Božja vjerom čuva za spasenje, pripravljeno da se javi u posljednje vrijeme; u koje ćete se radovati, premda ste sad, ako treba, žalostni u različnih napastih, da se kušanje vaše vjere mnogo vrednije od zlata (koje se kuša ognjem) nadje na hvalu i slavu i čast, kad se javi Isus Krist Gospodin naš.

Evangelje sv. Ivana 15, 5—11.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim: Ja sam čokot, vi loze; koji ostane u meni, i ja u njem, on radja mnogi rod; jer bez mene ne možete ništa činiti. Tko u meni ne ostane, izbacit će se na polje kao loza i osušit će se, i skupit će ju i u oganj baciti, i gorjet će. Ako ostanete u meni i rieči moje u vas ostanu, što god hoćete ištite, i bit će vam. Tim se proslavljuje otac moj, da rod veoma mnogi rodite, i budete moji učenici. Kao što mene ljubi otac, tako i ja vas ljubih. Ostanite u ljubavi mojoj! Ako zapoviedi moje uzdržite, ostat ćete u ljubavi mojoj, kao što i ja održah zapoviedi oca svojega, i ostajem u ljubavi njegovoj. Ovo vam kazah, da bude radost moja u vas, i radost vaša da se izpuni.

Na dan sv. Domnija biskupa i mučenika.

Čitanje knjige Mudrosti 5, 1—5.

(Kao na dan ss. apostola Filipa i Jakova, na strani 142.)

Evangjelje sv. Luke 10, 1—9.

(Kao na dan sv. Marka evangjeliste, na strani 141).

Na dan sv. Isidora ratara priznavaoca.

Čitanje poslanice sv. Jakova apostola 5, 7—18.

Braćo! Strpljivi budite do dolazka Gospodnjega. Gle, ratar čeka plemenitoga roda iz zemlje, strpljivo podnoseći, dok ne primi dažd rani i pozni. Strpljivi dakle budite i vi, i utvrdite srca svoja, jer se dolazak Gospodnji približi. Gle, blažene nazivamo one, koji pretrplješe! Trpljenje Jobovo čuste, i posljedak Gospodnji vidjeste; jer je Gospodin milosrdan i milostiv. Izpoviedajte dakle jedan drugomu grieha svoje, i molite se jedan za drugoga, da se spasete; jer neprestana molitva pravednoga može mnogo. Ilija bješe čovjek smrtan kao i mi, i molitvom se pomoli, da ne daždi na zemlju, i ne udari dažd za tri godine i šest mjeseci. I opet se pomoli, i nebo dade dažd, i zemlja dade rod svoj.

Evangjelje sv. Ivana 15, 1—7.

(Kao na dan sv. Gjurgja vojnika mučenika, na strani 140).

Na dan sv. mučenika Ivana Nepomučkoga.

Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 21, 26—31).

Budala gleda na prozor u kuću, a čovjek naobražen stoji na polju. Ludost je, kad tko prisluškuje kod vrata; a razuman drži to za sramotu. Usta bezumnička pripoviedaju lude stvari; a rieči razumnih ljudi mjere se na mjerilih. Ludjaci imaju srce svoje u ustih; a mudarci imaju usta svoja u srcu. Kad bezbožan čovjek kune djavola, kune sam svoju dušu. Klevetnik pogani dušu svoju, i u svem je omražen; i koji u njega stanuje, omražen je; šutljiv i razborit čovjek bude štovan.

Evangelje sv. Mateja 11, 2—10.

(Kao na drugu nedjelju dolazka Gospodnjega, na strani 2.)

Na dan sv. Ferdinanda kralja priznavaoca.

Čitanje prve poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 4, 9—14.

Braćo! Gledalište postadosmo svietu i angjelom i ljudem. Mi smo ludi Krista radi, a vi ste mudri u Kristu; mi slabi, a vi jaki; vi ugledni, a mi prezirani. Do ovoga časa i gladujemo, i žedjamo, i golotinju i muke trpimo, i potucamo se. I trudimo se radeći svojimi rukami; kunu nas, a mi blagosivljamo; progone nas, a mi trpimo; hule na nas, a mi molimo; postasmo kao smetlište ovoga svieta, izmet svim tja do sada. Ne pišem ovo, da vas posramim; nego vas opominjem kao svoju ljubaznu djecu u Kristu Isusu Gospodinu našem.

Evangelje sv. Luke 12, 32—34.

U ono vrieme reče Isus učenicom svojim: Nemojte se bojati, malo stado! jer bi volja vašega otca, da vam da kraljevstvo. Prodajte što imate, i dajte milostinju. Načinite si torbe, koje ne će ovetšati (zastarati), blago, kojega ne će nikada nestati, na nebesih, kamo se kradljivac ne prikučuje, niti moljac jede. Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše.

Na dan sv. Kvirina biskupa mučenika.*Čitanje poslanice sv. Jakova apostola 1, 12—18.*

Ljubazni! Blago čovjeku, koji pretrpi napast! jer kad bude izkušán; primit će vienac života, koji Bog obreče onim, koji ga ljube. Ni jedan kad se kuša, neka ne govori, da ga Bog kuša; jer se Bog ne može izkušati k zlu, a ni on ne kuša nikoga. Nego svakoga kuša njegova želja, koja ga vuče i mami; tada zatrudnjevši želja radja grieh; a grieh učinjen radja smrt. Nemojte se dakle varati, braćo moja ljubazna! Svaki dobri poklon i svaki savršeni dar odozgora je, dolazeć od otca svjetlosti, u kojega nema promjenjivanja niti sjena od promjenljivosti. Jer nas dragovoljno porodi riečju istine, da budemo prvina neka od stvorenja njegova.

Evangelje sv. Luke 14, 26—33.

U ono vrieme reče Isus ljudem: Ako tko dodje k meni a ne mrzi na otca svojega i na mater i na ženu i na djecu i na braću i na sestre i na samu dušu

svoju, ne može biti moj učenik. I tko ne nosi križa svojega i za mnom ne ide, ne može biti moj učenik. Jer koji od vas kad hoće da zida kulu, ne sjede najprije i ne proračuni potrebitih trošaka, ima li da dovrši, da ne bi, kad postavi temelj i ne uzmože dovršiti, svi koji gledaju, stali mu se rugati govoreći: ovaj čovjek počeo zidati, i ne može dovršiti? Ili koji kralj kad podje da se zarati s drugim kraljem, ne sjede najprije i ne promisli, može li s deset tisuća sresti onoga, koji ide na njega sa dvadeset tisuća? Ako li ne može, a on pošlje poslanike, dok je onaj još daleko, i moli, da se pomire. Tako dakle svaki od vas, koji se ne odreće svega, što ima, ne može biti moj učenik.

Na dan sv. Barnabe apostola.

Čitanje Djela Apostolskih 11, 21—26 i 13, 1—3.

U dane one mnogo ih vjerovalaše u Antiohiji i obratiše se ka Gospodinu. A dodje rieč o tom do ušiju crkve, koja bješe u Jerusalemu; i poslaše Barnabu do Antiohije. Koji došavši i vidjevši milost Božju, obradova se, i moljaše sve, da po odluci srca ostanu u Gospodinu; jer bješe čovjek dobar i pun duha svetoga i vjere. I obrati se mnogi narod ka Gospodinu. Barnaba pak izidje u Tars, da traži Savla; i kad ga nadje, dovede ga u Antiohiju. I oni se cielu godinu baviše ondje u crkvi, i učiše mnogi narod, tako da se najprije u Antiohiji učenici nazvaše kršćani. A u crkvi, koja bješe u Antiohiji, bijahu neki proroci i učitelji, medju kojima Barnaba, i Simon prozvan Nigar, i Lucij

Cirenac, i Manahen odgajeni s Herodom četverovlastnikom, i Savao. A kad oni služahu Gospodinu i pošćahu, reče im duh sveti: Odvojte mi Barnabu i Savla na djelo, na koje ih pozvah. Tada postivši i pomolivši se, metnuše ruke na njih i otpustiše ih.

Evangjelje sv. Mateja 10, 16—22.

U ono vrieme reče Isus učnikom svojim: Eto ja vas šaljem kao ovce medju vukove. Budite dakle mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi. A čuvajte se od ljudi; jer će vas predavati sudovom, i po zbornicah svojih bičovat će vas. I pred upravitelje i kraljeve vodit će vas mene radi za svjedočanstvo njim i poganom. A kad vas predadu, nemojte smišljati, kako ćete ili šta ćete govoriti; jer će vam se dati u onaj čas, šta ćete kazati. Jer niste vi, koji govorite, nego je duh otca vašega, koji govori u vas. A predat će brat brata na smrt, i otac sina; i ustat će djeca na roditelje, i smrću će ih usmrтити. I svi će mrziti na vas imena mojega radi; ali koji uztraje do kraja, on će biti spasen.

Na dan sv. Antonija Paduanskoga.

Čitanje prve poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 4, 9—14.

(Kao gore na dan sv. Ferdinanda, na strani 147).

Evangjelje sv. Luke 12, 35—40.

(Kao na dan sv. Antonija opata, na strani 129).

Na dan ss. mučenika Vida, Modesta i Krescencije.

Čitanje knjige Mudrosti 3, 1—8.

Duše pravedničke u ruci su Božjoj, i ne će ih se dotaći muka smrtna. Očima ludjačkim čini se da umrieše, i svršetak njihov drža se za nevolju i njihov razstanak s nami za zator; a oni su u miru. I ako su muke trpjeli pred ljudmi, nada je njihova puna bezsmrtnosti. U malom mučeni, u mnogom bit će im dobro; jer ih Bog kuša, i nadje ih, da su ga dostojni. Kao zlato u peći kuša ih, i kao žrtvu paljenicu primi ih, i u vrijeme obzirat će se na njih. Sjati će se pravednici, i kao iskre u trščaku vrcat će se. Sudit će narodom i gospodovat će nad puci, i kraljevat će Gospodin njihov u vieke.

Evangjelje sv. Luke 10, 16—20.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim: Tko vas sluša, mene sluša, i tko vas prezire, mene prezire; a tko mene prezire, prezire onoga, koji je mene poslao. Vратиše se pak sedamdeset dvojica s radošću govoreći: Gospodine! i vrazi nam se pokoravaju u ime tvoje. I reče im: Vidjeh sotonu gdje spada s neba kao munja. Eto vam dadoh vlast, da stajete na zmije i štipavce i na svaku silu neprijateljevu, i ništa vam ne će nahuditi. Ali se tomu ne radujte, što vam se duhovi pokoravaju, nego se radujte, što su vaša imena napisana na nebesih.

Na dan rođenja sv. Ivana Krstitelja.

Čitanje Isaije proroka 49, 1—7.

Poslušajte ostrva, i pazite narodi daljni! Gospodin me pozva od utrobe, od utrobe matere moje opomenu se imena mojega. I učini usta moja da su kao oštar mač, u sjenu ruke svoje sakri me, i učini me izabranom strielom, i u tulu svojem sakri me. I reče mi: Ti si moj sluga, Israele! jer ću se tobom proslaviti. I sada govori Gospodin, koji me je sazdao od utrobe za slugu svojega: Evo učinih te svjetlošću narodom, da budeš spasenje moje do kraja zemaljskoga. Kraljevi će vidjeti i knezovi će ustati, i poklonit će se radi Gospodina i svetca Israelova, koji te je izabrao.

Evangjelje sv. Luke 1, 57—68.

Elisabeti dodje vrijeme da rodi, i rodi sina. I čuše susjedi i rodjaci njezini, da je Gospodin pokazao veliku milosrdnost svoju na njoj, i radovahu se s njom. I bi u osmi dan, dodjoše obrezat dječaka, i hoćahu mu nadjenuti ime otca njegova, Zaharija. I odgovarajući mati njegova reče: Nikako, nego neka mu bude ime Ivan. I rekoše joj: Nikoga nema u rodbini tvojoj, da mu je tako ime. I namigavahu otcu njegovu, kako bi on htio da mu nadjenu ime. I zaiskavši daščicu, napisala govoreći: Ivan mu je ime. I začudiše se svi. I odmah mu se otvoriše usta i jezik njegov, i govoraše hvaleći Boga. I udje strah u sve susjede njihove, i po svih gorah Judejskih razglasi se sav ovaj događaj. I svi koji čuše, metnuše u srce svoje govoreći: Šta

misliš, što će biti ovaj dječak? Jer ruka Gospodnja bješe s njim. I Zaharija otac njegov napuni se duha svetoga i proreče govoreći: Blagosloven Gospodin Bog Israelov, što pohodi i odkupi narod svoj!

Na dan sv. Ladislava kralja priznavaoca.

Čitanje knjige Mudrosti 10, 10—14.

(Kao na dan sv. Valentina, na strani 134).

Evangelje sv. Luke 12, 35—40.

(Kao na dan sv. Antonija opata, na strani 129).

Na praznik ss. apostola Petra i Pavla.

Čitanje Djela Apostolskih 12, 1—11.

U dane one podiže Herod kralj ruke, da muči neke od crkve. A pogubi mačem Jakova brata Ivanova. Vidjevši pako, da je to po volji Židovom, nastavi da uhvati i Petra. A bijahu dani priesnih hljebova. Kojega kad uhvati baci u tamnicu, i predade ga četvorici četvrtnika vojničkih da ga čuvaju, i mišljaše ga po pashi izvesti pred narod. I tako Petra čuvahu u tamnici; a crkva moljaše se za njega Bogu bez prestanka. A kad hoćaše Herod da ga izvede, onu noć spavaše Petar medju dvojicom vojnika, okovan u dvoje verige; i stražari pred vrati čuvahu tamnicu. I gle, anđjel Gospodnji pristupi, i svjetlost se zasja po sobi, i kucnuvši Petra u rebra, probudi ga govoreći: Ustani brže! I spadoše mu verige s ruku. A anđjel mu reče: Opaši se, i obuj opanke svoje. I učini tako. I reče

mu: Obuci haljinu svoju, pa hajde za mnom! I izišavši idjaše za njim, i ne znadijaše, da je to istina, što angjel činjaše, nego mišljaše, da vidi vidjenje. A kad prodjoše prvu i drugu stražu, dodjoše k vratam gvozdanim, koja vode u grad. Ona im se sama otvoriše; i izišavši prodjoše jednu ulicu, i odmah odstupi angjel od njega. I kad dodje Petar k sebi reče: Sad zaisto znam, da Bog posla angjela svojega, te me izbavi iz ruke Herodove i od svega čekanja naroda židovskoga.

Evanđelje sv. Mateja 16, 13—19.

U ono vrieme dodje Isus u okoline Cesareje Filipove, i pitaše učenike svoje govoreći: Za koga drže ljudi sina čovječjega? A oni rekoše: Jedni za Ivana Krstitelja, a drugi za Iliju, opet drugi za Jeremiju ili za kojega od prorôkâ. Reče im Isus: A vi šta velite, tko sam ja? Odgovarajući Simon Petar reče: Ti si Krist, sin Boga živoga. A odgovarajući Isus reče mu: Blago tebi, Simone sine Jonin! jer tielo i krv nisu tebi to objavili, nego otac moj, koji je na nebesih. A ja tebi kažem: ti si Petar, i na toj stieni sazidat ću crkvu svoju, i vrata paklena ne će je nadvladati. I tebi ću dati ključeve od kraljevstva nebeskoga. Pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebesih; i što god razdriešiš na zemlji, bit će razdriešeno i na nebesih.

Na dan pohoda b. d. Marije.

Čitanje knjige mudrosti (u Pjesmi nad pjesmami 2, 8—14).

Evo ga, ide skačući preko gora, poskakujući preko humova. Dragi je moj kao srna ili kao jelenče; evo ga, stoji iza zida našega, gleda kroz prozor, viri kroz rešetku. Evo, dragi moj govori mi: ustaj, žuri se, prijateljice moja, golubice moja, ljepotice moja, i hodi. Jer zima već prodje, dažd minu i otide; cvieće se vidi u zemlji našoj, vrieme rezidbi dodje, glas grličin čuje se u zemlji našoj; smokva je pustila zametke svoje, vinogradi ucvali mirišu. Ustaj, prijateljice moja, ljepotice moja, i hodi! Golubice moja u razsjelinah kamenih, u duplju zidnom, pokaži mi lice svoje, neka zvoni glas tvoj u ušiju mojih! jer je glas tvoj sladak i lice tvoje krasno.

Evangelje sv. Luke 1, 39—47.

U ono vrieme ustavši Marija otide žurno u gore, u grad Judin. I udje u kuću Zaharijinu, i pozdravi Elisabetu. I bi, kad Elisabeta ču pozdrav Marijin, zaigra diete u utrobi njezinoj, i napuni se Elisabeta duha svetoga; i povika glasno i reče: Blagoslovena ti medju ženami, i blagosloven plod utrobe tvoje! I odkud meni ovo, da dodje mati Gospodina mojega k meni? Jer gle, kad dodje glas pozdrava tvojega u uši moje, zaigra diete radostno u utrobi mojoj. I blago tebi, što si vjerovala; jer će se izvršiti, što ti kaza Gospodin. I reče Marija: Veliča

duša moja Gospodina, i obradova se duh moj u Bogu spasenju mojem!

Na dan ss. slovienskih apostola Cirila i Metodija.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Hebrejem 7, 23—27.

Braćo! Mnogi biše svećenici, jer im smrt ne dade da ostanu; a Isus, buduć da ostaje u viek, ima vječno svećenstvo; zato i može u viek spasiti one, koji kroza nj dolaze k Bogu, kad svagda živi, da se može moliti za nas. Jer takov nam trebaše poglavar svećenički: svet, nevin, čist, odvojen od grješnikâ, i koji je viši od nebesa, kojemu nije potrebno svaki dan, kao svećenikom, najprije za svoje grieh e žrtve prinositi a potom za narodne; jer ovo učini jednom sebe prinoseći Isus Krist Gospodin naš.

Evangjelje sv. Mateja 24, 42—47.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim: Stražite, jer ne znate, u koji će čas doći Gospodin vaš. Ali ovo znajte: kad bi znao domaćin, u koje će vrijeme doći kradljivac, stražio bi, i ne bi dao podkopati kuće svoje. Zato i vi budite gotovi; jer u koji čas ne mislite, doći će sin čovječji. Tko je taj vjerni i mudri sluga, kojega je postavio gospodar njegov nad svojim domari, da im daje hranu na obrok? Blago tomu sluzi, kojega došavši gospodar njegov nadje, da izvršuje tako. Zaisto vam kažem: postaviti će ga nad svim imanjem svojim.

Na dan sv. Brcka biskupa priznavaoca.

Čitanje i evanđelje

kao na dan sv. Nikole biskupa, na strani 120.

Na dan ss. mučenika Hermagore i Fortunata.

Čitanje knjige Mudrosti 3, 1—8.

(Kao na dan ss. mučenika Vida, Modesta i Krescencije,
na strani 151.)

Evanđelje sv. Luke 21, 9—19.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim: Kad
čujete ratove i bune, nemojte se plašiti; to treba
najprije da bude, ali još nije odmah svršetak.
Tada im kazivaše: Ustat će narod na narod i kra-
ljevstvo na kraljevstvo; i potresi bit će veliki po mje-
stih, i bit će pomori i gladi i strahote s neba i znaci
veliki. Ali prije svega ovoga metat će na vas ruke
svoje, i gonit će vas predavajući u zbornice i tamnice,
i vodeći vas pred kraljeve i upravitelje radi imena
mojega. A to će vam se dogoditi za svjedočanstvo.
Metnite dakle u srca svoja, da se prije ne domišljate,
kako ćete odgovarati. Jer ću vam ja dati usta i mu-
drost, kojoj se ne će moći protiviti ni odgovoriti svi
protivnici vaši. A predavat će vas roditelji i braća
i rodjaci i prijatelji, i ubit će neke od vas. I svi će
zamrziti na vas radi mojega imena; ali dlaka s glave
vaše ne će poginuti. U trpljivosti svojoj imat ćete
duše svoje.

Na dan sv. Margarite djevice i mučenice.

Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 51, 1—12).

(Kao na dan sv. Barbare djevice i mučenice, na strani 119.)

Evangjelje sv. Mateja 13, 44—52.

(Kao na dan sv. Lucije djevice i mučenice, na strani 123.)

Na dan razstanka apostolskoga.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Rimljanom 10, 10—19.

(Kao na dan sv. Andrije apostola, na strani 117.)

Evangjelje sv. Mateja 10, 16—22.

(Kao na dan sv. Barnabe apostola, na strani 150.)

Na dan skapularske majke Božje.

Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 24, 23—31).

Ja kao čokot (trs) rodih sladki miris; i cvieće moje plod je slavan i častan. Ja sam majka liepe ljubavi i straha i poznanja i svete nade. U meni je sva milost života i istine, u meni sva nada života i kreposti. Dodjite amo k meni svi, koji me želite, i nasitite se rodova mojih! Jer je duh moj sladji od meda, i nasljedstvo moje sladje od medenoga sata. Spomen moj u vieke viekova. Koji me jedu, jošte će gladovati; i koji me piju, jošte će žedjati. Koji me sluša, ne će se sramotiti; i koji rade u meni, ne će griješiti. Koji me razjašnjaju, imat će život vječni.

Evangelje sv. Luke 11, 27—28.

U ono vrijeme kad govoraše Isus narodu, podiže glas jedna žena iz naroda, i reče mu: Blago utrobi, koja te je nosila, i sisam, koje si sisao! A on reče: Jače blago onim, koji slušaju rječ Božju te ju drže!

Na dan sv. Ilije proroka.

Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 48, 1—10).

Usta Ilija prorok kao oganj, i rječ njegova goraše kao zublja (luč). On dovede na njih glad, i nestade onih, koji ga dražiše zavišću svojom; jer ne mogoše trpljeti zapviedi Gospodnjih. Rječju Gospodnjom zatvori nebo, i tã puta baci s neba oganj. Tako se proslavi Ilija čudsi svojimi! I tko se može tako hvaliti kao ti? Koji si iznio mrtvaca izpod zemlje iz sudbine smrtno rječju Gospodina Boga. Koji si oborio kraljeve u propast, i satio si lako silu njihovu, i slavne sa siela njihova. Koji si čuo na Sini sud, i na Horebu sudove osvetie. Koji si pomazao kraljeve za pokoru, i proroke si učinio nasljednike sebi. Koji si uzet u vihru ognjemom, u kolih s konji ognjenimi. Koji si upisan, da u sudno vrijeme ublažiš srdnju Gospodnju, srce otčino smiriš sa sinom, i povратиš plemena Jakovljeva.

Evangelje sv. Mateja 17, 1—9.

(Kao na pačistu nedjelju, na strani 29.)

Na dan sv. Marije Magdalene.

*Čitanje knjige mudrosti (u Pjesmi nad pjesmami 3, 2—5
i 8, 6—7.)*

Ustat ću pa idem po gradu, po trgovih i po ulicah tražit ću onoga, koga ljubi duša moja; tražih ga ali ga ne nadjoh. Nadjoše me stražari, koji čuvaju grad. Vidjeste li onoga, koga ljubi duša moja? Malih zaminuh, i nadjoh onoga, koga ljubi duša moja. Uхватih ga, i ne ću ga pustiti, dokle ga ne odveden u kuću matere svoje i u ložnicu roditeljke svoje. Zaklinjem vas, kćeri Jerusalemske, srnami i jeleni pojskimi, ne budite, ne budite ljubaznice, dok joj ne bude volja. Metni me kao pečat na srce svoje, kao pečat na mišicu svoju! jer je ljubav jaka kao smrt; ljubavna sumnja tvrda kao pakao, žari su njezini žari ognjeni i plameniti. Mnoge vode ne mogu ugasiti ljubavi, niti je potoci potopiti. Da čovjek da sve imanje čama svojega za ljubav, ništom bi ga držao.

Evangelje sv. Luke 7, 36—50.

U ono vrijeme moljaše jedan od fariseja Isusa, da bi objedovao s njim; i ušavši u kuću farisejevu sjede za stol. I gle, žena koja bješe u gradu grešnica, doznajući da je Isus za stolom u kući farisejevoj, donese sklenicu masti, i stavši sastrag kod nogu njegovih, stade suzami prati noge njegove, i kosom od svoje glave otiraše, i cjelivaše noge njegove, i mazaše mašću. A kad vidje farisej, koji ga je dozvao, reče u sebi govoreći: Da je on prorok, znao bi da kako, tko i ka-

kova je žena, koja ga se dotiče; jer je grešnica. I odgovarajući Isus reče mu: Simone! imam ti nešto kazati. A on reče: Učitelju! kaži. Dvojica bijahu dužni jednomu lihvaru. Jedan bješe dužan pet stotina dinara a drugi petdeset. A kad oni ne imadoše, da mu vrate, pokloni obojici. Koji ga dakle većma ljubi? Odgovarajući Simon reče: Mislím onaj, kojemu više pokloni. A on mu reče: Pravo si sudio. I okrenuvši se k ženi reče Simonu: Vidiš li ovu ženu? Udjoh u kuću tvoju, ni vode mi na noge nisi dao; a ona suzami obli mi noge, i kosom od glave svoje otr. Cjeliva mi nisi dao; a ona odkako udjoh, ne presta cjelivati mi noge. Uljem nisi pomazao glave moje; a ona mašču pomaza mi noge. Zato kažem ti: opraštaju joj se griesi mnogi, jer je ljubila mnogo; a komu se manje oprašta, manje ljubi. A njoj reče: Opraštaju ti se griesi! I stadoše u sebi govoriti oni, koji sjedjahu s njim za stolom: Tko je ovaj, što i griehe oprašta? A ženi reče: Vjera tvoja pomože ti! Idi u miru!

Na dan sv. Jakova apostola.

Čitanje prve poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 4, 9—15.

Braćo! Mislím, da Bog nas apostole najstražnije postavi kao one, koji su na smrt osudjeni; jer postasmo gledalište svietu i angelom i ljudem. Mi smo ljudi Krista radi, a vi ste mudri u Kristu; mi slabi, a vi jaki; vi ugledni, a mi prezirani. Do ovoga časa i gladujemo, i žedjamo, i golotinju i muke trpimo, i potucamo se. I trudimo se radeći svojimi rukami; kunu

nas , a mi blagosivljamo ; progone nas , a mi trpimo ; hule na nas , a mi molimo ; postasmo kao smetlište ovoga svijeta , izmet svim tja do sada . Ne pišem ovo , da vas posramim ; nego vas opominjem kao svoju ljubaznu djecu . Jer ako imate i deset tisuća učitelja u Kristu , ali nemate mnogo otaca . Jer vas ja u Kristu Isusu rodih evanđeljem .

Evanđelje sv. Mateja 20, 20—23.

U ono vrijeme pristupi k Isusu mati sinova Zebedevih sa svojim sinovi klanjajući mu se i moleći ga za nešto . A on joj reče : Šta hoćeš ? Reče mu : Kaži , da sjedu ova dva moja sina , jedan s desne tebi , a jedan s lijeve u kraljevstvu tvojem . A Isus odgovarajući reče : Ne znate , šta ištete . Možete li piti čašu , koju ću ja piti ? Rekoše mu : Možemo . Reče im : Čašu ćete do duše moju piti ; ali da sjedete s desne meni ili s lijeve , nisam vlastan dati vam nego onim , kojim je ugotovio otac moj .

Na dan sv. Ane matere b. d. Mariji.

Čitanje knjige mudrosti (u Pričah 31, 10—31).

Ženu vrstnu tko će naći ? Vriedi koliko stvari iz daleka , iz krajnjih krajeva . Pouzdava se u nju srce muža njezina , i dobitka ne će nedostajati . Čini mu dobro , a ne zlo , sve dane vieka svojega . Traži vune i lana , i radi po volji rukama svojim . Ona je kao ladja trgovačka , iz daleka donosi hljeb svoj . Ustaje dok je još noć , i daje dobitak domarom svojim , i hranu služkinjam svojim . Misli o njivi , i kupi ju ; od rada ruku svojih sadi vinograd . Opasuje snagom boke svoje , i

kriepi mišice svoje. Kuša i vidi, kako joj je dobra radnja; ne gasi joj se noću žižak. Rukama svojima maša se težkih stvari, i prsti njezini drže vreteno. Ruku svoju otvora siromahu, i pruža ruke ubogomu. Ne boji se studeni od sniega za kuću svoju; jer je sva čeljad njezina obučena u dvoje haljine. Pokrivače si gradi, bielo platno i skerlet joj je odielo. Čuven je muž njezin na vratih, kad sjedi sa starješinama zemaljskimi. Košulje gradi i prodaje, i pojase daje Hananejcu. Krepost joj je i milina odielo, i smijati će se u posljednje dane. Usta svoja otvora mudrosti, i nauka blaga joj je na jeziku. Pazi na vladanje kuće svoje, i hljeba u lienosti ne jede. Sinovi njezini podižu se, te ju blagosivljaju; muž njezin, i on ju hvali. Mnoge su kćeri skupile bogatstvo; ti ih nadvišuješ sve. Prievarna je ljubkost i tašta je ljepota; žena, koja se boji Gospodina, ona zaslužuje pohvalu. Podajte joj od ploda ruku njezinih; i neka ju hvale na vratih djela njezina.

Evangjelje sv. Mateja 13, 44—52.

(Kao na dan sv. Lucije djevice i mučenice, na strani 123).

Na dan sv. Marte djevice, sestre sv. Magdaleni.

*Čitanje druge poslanice sv. Pavla apostola Korinćanom
10, 17—18 i 11, 1—2.*

(Kao na dan sv. Lucije djevice i mučenice, na strani 123).

Evangjelje sv. Luke 10, 38—42.

(Kao dolje na Veliku Gospu, na strani 167).

Na dan bl. Augustina biskupa Zagrebačkoga priznavaoca.

Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 44, 16—27 i 45, 3—20).

Eto velikoga svećenika, koji u dane svoje bi po volji Bogu, i nadje se pravedan, i u vrieme srdnje bi pomiritelj. Ne nadje se nitko kao on, koji bi držao zapoviedi Višnjega. Zato mu se zakle, da će rasti u narodu svojem. Blagoslov svih naroda dade mu Gospodin, i zavjet svoj potvrdi na glavu njegovu. Pripozna ga blagoslovi svojimi; sačuva mu milosrdnost svoju, i nadje milost pred očima Gospodnjima. Proslavi ga pred kraljevi, i dade mu vienac slavni; sklopi s njim zavjet vječni, i dade mu veliko svećeničtvo, i usreći ga slavom; da bude obavljao službu svećeničku, i davao hvalu imenu njegovu, i prinosio mu kâd dostojan na ugodni miris.

Evangjelje sv. Mateja 25, 14—23.

(Kao na dan sv. Nikole, na strani 121.)

Na dan sv. Dominika priznavaoca.

Čitanje druge poslanice sv. Pavla ap. Timoteju 4, 1—8.

(Kao na dan sv. Gregorija pape, na strani 136).

Evangjelje sv. Luke 12, 35—40.

(Kao na dan sv. Antonija opata, na strani 129).

Na dan snježne b. d. Marije.

Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 24, 14—16).

Od početka i prije vjekova stvorih se, i ne ću prestati u sve vieke; i u svetom stanu pred njim slu-

žih. I tako se na Sionu učvrstih, i u svetom gradu takodjer počivah, i u Jerusalemu bi vlast moja. I ukorienih se u narodu štovanu, i u dielu Boga mojega, koji je nasljedstvo njegovo; i u punini svetaca postojbina je moja.

Evangjelje sv. Luke 11, 27—28.

(Kao na dan b. d. Marije skapularske, na strani 159).

Na dan ss. mučenika Ksista i drugárâ njegovih.

Čitanje knjige Mudrosti 5, 16—20.

Pravednici pak življjet će u vieke, i u Gospodina je plaća njihova, i skrb za njih u najvišega. Zato primit će kraljevstvo prekrasno, i krunu preliepu iz ruku Gospodnjih; jer će ih desnicom svojom zaklanjati, i mišicom će ih svetom svojom braniti. Uzet će oružje revnost njegova, i naoružat će stvorove, da se osvete neprijateljem. Obuci će za oklop pravdu, i metnut će za kacigu pravedan sud. Uzet će za nepredobitan štit pravednost.

Evangjelje sv. Luke 6, 17—23.

(Kao na dan ss. mučenika Fabijana i Sebastijana, na strani 130).

Na dan preobraženja Gospodina našega Isusa Krista.

Čitanje druge poslanice sv. Petra apostola 1, 16—19.

Ljubazni! Ne pokazasmo vam sile i nazočnosti Gospodina našega Isusa Krista po pripoviedkah mudro izmišljenih, nego smo sami vidjeli slavu njegovu. Jer on primi od Boga otca čast i slavu, kad mu sa veličanstvene slave pripade ovakov glas: Ovo je sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji; njega slušajte! I ovaj

glas mi čusmo gdje sidje s neba, kad bijasmo s njim na svetoj gori. I imamo pouzdaniju, proročku rieč; i dobro činite, što pazite na nju kao na svjetlo, koje svietli u tamnom mjestu, dokle dan ne osvane, i danica se ne rodi u srcih vaših.

Evangjelje sv. Mateja 17, 1—9.

(Kao na pačistu nedjelju, na strani 29).

Na dan sv. Lavrencija mučenika.

Čitanje druge poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 9, 6—10.

Braćo! Koji malo sije, malo će i žeti; a koji obilato sije, obilato će i žeti. Svaki (neka da), kako je nakanio u srcu svojem, a ne sa žalošću ili od nevolje; jer Bog ljubi vesela darovnika. A Bog može učiniti, da je medju vami izobilna svaka milost; da u svem svagda svako dovoljstvo imajući izobilujete za svako dobro djelo, kao što je pisano: Prosu, dāde siromahom; pravda njegova ostaje u viek vieka. A koji daje sjeme sijaču, dat će i hljeb za jelo, i umnožit će sjeme vaše, i povećat će rast žita pravde vaše.

Evangjelje sv. Ivana 12, 24—26.

U ono vrieme reče Isus učnikom svojim: Zaisto, zaisto vam kažem: ako zrno pšenično padnuvši na zemlju ne umre, onda samo ostane; ako li umre, mnogo roda rodi. Koji ljubi dušu svoju, izgubit će ju; a koji mrzi na dušu svoju na ovom svietu, sačuvat će ju za život vječni. Tko meni služi, za mnom nek ide, i gdje

sam ja, ondje će biti i sluga moj. Ako tko meni služi, poštovat će ga otac moj.

Na dan sv. Klare djevice.

*Čitanje druge poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 10, 17—18
i 11, 1—2.*

(Kao na dan sv. Lucije, na strani 123).

Evangelje sv. Mateja 24, 1—13.

(Kao na dan sv. Barbare djevice i mučenice, na strani 119).

Na Veliku Gospu iliti na praznik u nebo uzeća b. d. Marije.

Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 24, 11—20).

U svem tražih pokoj, a boravit ću u nasljedstvu Gospodnjem. Tada zapovjedi, i kaza mi stvoritelj svih stvari; i onaj, koji me stvori, počinu u šatoru mojem, i kaza mi: U Jakovu stanuj, i u Israelu imaj diel, i medju izabranici mojimi puštaj korienje. Od početka i prije viekova stvorih se, i ne ću prestati u sve vieke; i u svetom stanu pred njim služih. I tako se na Sionu učvrstih, i u svetom gradu takodjer počivah, i u Jerusalemu bi vlast moja. I ukorienih se u narodu štovanu, i u dielu Boga mojega, koji je nasljedstvo njegovo; i u punini svetaca postojbina je moja. Kao cedar na Libanu podigoh se, i kao cipres na gori Sionu; kao palma u Kadesu podigoh se, i kao nasad rúžâ u Jerihu; kao liepa maslina u polju, kao makljen podigoh se kraj vode u ulicah. Kao sladka korica i dišući balsam mirisah, kao izabrana smirna mirisah ugodno.

Evangelje sv. Luke 10, 38—42.

U ono vrieme udje Isus u jedno selo, a žena neka, po imenu Marta, primi ga u kuću svoju. I u nje bješe

sestra, po imenu Marija, koja i sjede kod nogu Gospodnjih i slušaše rieč njegovu. A Marta nastojaše, kako će ga liepo podvoriti, i pristupivši reče: Gospodine! zar ti ne mariš, što me sestra moja ostavi samu da služim? reci joj dakle, da mi pomože. I odgovarajući reče joj Gospodin: Marta, Marta! brineš se i trudiš za veoma mnogo. A samo je jedno potrebno. Marija je najbolji diel izabrala, koji se ne će uzeti od nje.

Na dan sv. Roka priznavaoca.

Čitanje knjige Mudrosti 10, 10—14.

(Kao na dan sv. Valentina, na strani 134).

Evangjelje sv. Luke 12, 35—40.

(Kao na dan sv. Antonija opata, na strani 129).

Na dan sv. Jelene carice udovice.

Čitanje i evangjelje

kao na dan sv. Ane matere b. d. Mariji, na strani 162.

Na praznik sv. Stjepana prvoga ugarskoga kralja.

Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 31, 8—11).

Blago čovjeku, koji se nadje bez mane, i koji ne ode za zlatom, i ne uzda se u novac i blago. Tko je taj, i slaviti ćemo ga? jer učini divne stvari u životu svojem. Koji je u tom izkušán, i ostao savršen, onomu će biti slava vječna; on može zgriješiti, a ne zgriěši; učiniti zlo, a ne učini; zato su utvrđjena dobra njegova u Gospodinu, i milostinje njegove pripoviedat će sva občina svetaca.

Evangelje sv. Luke 19, 12—26.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim priču ovu: Čovjek neki od dobra roda otide u daljnu zemlju, da primi sebi kraljevstvo, i da se vrati. Dozavavši pak deset svojih sluga, dade im deset mina, i reče im: trgujte, dok se vratim. A građani njegovi mržahu na njega, i poslaše za njim poslanike govoreći: ne ćemo da on kraljuje nad nami. I dogodi se, da se vrati, pošto primi kraljevstvo, i reče da dozovu one slugu, kojim dade novac, da vidi, koliko je koji dobio. Tada dodje prvi govoreći: gospodaru! mina tvoja donese deset mina. I reče mu: dobro, dobri slugo! kad si u malom bio vjerran, imat ćeš vlast nad deset gradova. I dodje drugi govoreći: gospodaru! mina tvoja donese pet mina. I onomu reče: i ti budi nad pet gradova. A drugi opet dodje govoreći: gospodaru! evo tvoja mina, koju sam čuvao u ubrusu (rubcu); jer sam se bojao tebe, jer si čovjek tvrd: uzimaš, što nisi ostavio, i žanješ, što nisi sijao. Reče mu: iz tvojih ću ti usta suditi, zli slugo! Znao si, da sam ja tvrd čovjek uzimajući što nisam ostavio, i žanjući što nisam sijao; pa zašto nisi dao mojega novca trgovcem, da ga ja došavši primim da kako s dobitkom? I reče onim, koji stajahu ondje: uzmite od njega minu, i podajte onomu, koji ima deset mina. I rekoše mu: gospodaru! ima deset mina. A kažem vam: da će se svakomu, koji ima, dati i izobilovat će; a od onoga, koji nema, uzet će se od njega i ono, što ima.

Na dan sv Bartolomeja apostola.

Čitanje prve poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 12, 27—31.

Braćo! Vi ste tielo Kristovo, i udi od uda. I jedne istina postavi Bog u crkvi prvo apostole, drugo proroke, treće učitelje, po tom (udielu nekim) sile, onda darove izcjeljivanja, pomaganja, upravljanja, različne jezike, tumačenje rieči. Zar su svi apostoli? zar su svi proroci? zar su svi učitelji? zar imaju svi sile? zar imaju svi dar izcjeljivanja? zar svi govore jezike? zar svi tumače? Starajte se pak za darove bolje.

Evangjelje sv. Luke 6, 12—19.

U ono vrieme izidje Isus na goru molit se; i provede svu noć na molitvi Božjoj. I kad bi dan, dozva učenike svoje, i izabra iz njih dvanaesticu, koje i apostolima nazva: Simona, kojega nazva Petrom, i Andriju brata njegovu, Jakova i Ivana, Filipa i Bartolomeja, Mateja i Tomu, Jakova Alfejeva i Simona prozvanoga Zelotu, i Judu Jakovljeva, i Judu Iskariot-skoga, koji bi izdajnik. I sišavši s njimi, stade na mjestu ravnu, i gomila učenika njegovih i mnoštvo naroda iz sve Judeje i iz Jerusalema i iz primorja Tirskega i Sidonskega, koji dodjoše, da ga slušaju i da se izcjeljuju od bolesti svojih; i koje mučahu duhovi nečisti, izcjeljivahu se. I sav narod tražaše, da ga se dotakne; jer iz njega izlažaše sila, i izcjeljivaše sve.

Na dan sv. Augustina biskupa i učitelja crkvenoga.

Čitanje i evanđelje

kao na dan sv. Gregorija pape i učitelja crkvenoga,
na strani 136 i 137.

Na dan glavosjeka sv. Ivana Krstitelja..

Čitanje Jeremije proroka 1, 17—19.

U dane one dodje mi rieč Gospodnja govoreći: Ti opaši boke svoje, i ustani, i govori im sve, što ti ja zapoviedam. Ne boj ih se, jer učinit ću, da ih se ne budeš bojao. Jer evo ja te postavljam danas kao tvrd grad i kao stup gvozden i kao zid mjeden proti svoj zemlji, proti kraljevom Judinim i knezovom njegovim, proti svećenikom i narodu zemaljskomu. I ratovat će na te, ali te ne će nadvladati; jer sam ja s tobom, veli Gospodin, da te izbavljam.

Evanđelje sv. Marka 6, 17—29.

U ono vrieme posla Herod te uhvati Ivana, i svezavši baci ga u tamnicu radi Herodijade žene Filipa brata svojega, jer se oženi njom. Jer Ivan govoraše Herodu: Ne smiješ imati žene brata svojega. A Herodijada radijaše mu o glavi, i hoćашe ga ubiti, ali ne mogaše; jer se Herod bojaše Ivana, znajući ga da je čovjek pravedan i svet; i čuvaše ga, i mnogo koješta činjaše, kako mu on reče, i rado ga slušaše. I dogodi se dan zgodan, kad Herod na dan rodjenja svojega davaše večeru knezovom i vojvodam i starješinam Galilejskim. I ušavši kći Herodijadina i igravši i ugodivši

Herodu i gostom njegovim, reče kralj djevojci: Iđi u mene što god hoćeš, i dat ću ti. I zakle joj se: Što god zaišteš u mene, dat ću ti, bilo i pola kraljevstva mojega. Ona izišavši reče materi svojoj: Šta ću iskati? A ona reče: Glavu Ivana Krstitelja. I odmah ušavši brzo ka kralju zaiska govoreći: Hoću da mi odmah daš na krugu glavu Ivana Krstitelja. I razžalosti se kralj; ali radi kletve i radi gostiju svojih ne htjede je ožalostiti, nego poslavši strielca zapovjedi, da se donese glava njegova na krugu. I odsieče mu glavu u tamnici, i donese glavu njegovu na krugu, i dade ju djevojci, a djevojka dade materi svojoj. I čuvši to učenici njegovi dodjoše i uzeše tijelo njegovo, i metnuše ga u grob.

Na nedjelju ss. ângjêlâ čuvárâ.

Čitanje knjige Izlazka 23, 20—23.

Ovo veli Gospodin Bog: Evo ja šaljem angjela svojega, da ide pred tobom, i da te čuva na putu, i da te odvede na mjesto, koje sam priprazio. Pazi na nj i slušaj glas njegov, i ne misli da ga smiješ prezreti; jer kad zgriešiš, ne će oprostiti, i moje je ime u njem. Ako li uzaslušaš glas njegov i uztvoriš sve, što kažem, neprijatelj bit ću tvojim neprijateljem, i udarat ću, koji tebe udaraju, i moj će angjel ići pred tobom.

Evangelje sv. Mateja 18, 1—10.

U ono vrijeme pristupiše učenici k Isusu govoreći: Tko li je najveći u kraljevstvu nebeskom? I do-

zvavši Isus diete postavi ga medju njih, i reče: Zaisto vam kažem: ako se ne obratite i ne budete kao djeca, ne ćete ući u kraljevstvo nebesko. Koji se god dakle ponizi kao diete ovo, onaj je najveći u kraljevstvu nebeskom. I koji primi takovo diete u ime moje, mene prima. A koji sablazni jednoga od ovih malih, koji vjeruju u me, bolje bi mu bilo, da se objesi kamen vodenični o vratu njegovu, i da potone u dubinu morskiju. Teško svietu od sãblãzni! Jer je potrebno, da dodju sablazni, ali teško onomu čovjeku, kroz kojega dolazi sablazan. Ako li te ruka tvoja ili noga tvoja sablažnjava, odsieci ju i baci od sebe; bolje ti je ući u život kljastu ili hromu, nego li s dvie ruke i dvie noge da te bace u oganj vječni. I ako te oko tvoje sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe; bolje ti je s jednim okom ući u život, nego s dva oka da te bace u pakao ognjeni. Gledajte, da [ne prezrete jednoga od ovih malih; jer vam kažem, da angjeli njihovi na nebesih uvijek gledaju lice otca mojega, koji je na nebesih.

Na Malu Gospu iliti praznik rođenja b. djevice Marije.

Čitanje knjige mudrosti (u Pričah 8, 22—35).

(Kao na praznik bezgrešnoga začetka b. djevice Marije, na strani 122.)

Evangjelje sv. Mateja 1, 1—16.

Knjiga rođenja Isusa Krista sina Davidova, sina Abrahamova. Abraham rodi Isaka; a Isak rodi Jakova; a Jakov rodi Judu i braću njegovu; a Juda rodi Fa-

resa i Zarama s Tamarom; a Fares rodi Esrona; a Esron rodi Arama; a Aram rodi Aminadaba; a Aminadab rodi Naasona; a Naason rodi Salmona; a Salmon rodi Booza s Rahabom; a Booz rodi Obeda s Rutom; a Obed rodi Jeseja; a Jesej rodi Davida kralja. A David kralj rodi Salomona s Urijinicom; a Salomon rodi Roboama; a Roboam rodi Abiju; a Abija rodi Asu; a Asa rodi Josafata; a Josafat rodi Jorama; a Joram rodi Oziju; a Ozija rodi Joatama; a Joatam rodi Ahaza; a Ahaz rodi Ezekiju; a Ezekija rodi Manasija; a Manasij rodi Amona; a Amon rodi Josiju; a Josija rodi Jehoniju i braću njegovu u seobi Babilonskoj. I po seobi Babilonskoj Jehonija rodi Salatiela; a Salatiel rodi Zorobabela; a Zorobabel rodi Abiuda; a Abiud rodi Eliacima; a Eliacim rodi Azora; a Azor rodi Sadoka; a Sadok rodi Ahima; a Ahim rodi Eliuda; a Eliud rodi Eleazara; a Eleazar rodi Matana; a Matan rodi Jakova; a Jakov rodi Josipa muža Marije, od koje se rodi Isus prozvani Krist.

Na dan preslavnoga imena b. d. Marije.

Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 24, 23—31).

(Kao na dan b. d. Marije skapularske, na strani 158.)

Evangelje sv. Luke 1, 26—38.

(Kao na praznik navještenja b. d. Marije, na strani 138.)

Na dan uzvišenja sv. križa.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Filipljanom 2, 5—11.

(Kao na cvjetnu nedjelju kod sv. mise, na strani 36.)

Evangjelje sv. Ivana 12, 31—36.

U ono vrijeme reče Isus narodu židovskom: Sad je sud svijetu, sad će biti knez ovoga svijeta bačen na polje. I ja kad budem podignut od zemlje, sve ću privući k sebi. A ovo govoraše, da pokaže, kakovom će smrću umrieti. Odgovori mu narod: Mi čusmo iz zakona, da Krist ostaje u vjek; a kako ti govoriš, da se valja sinu čovječjemu podignuti? Tko je taj sin čovječji? Reče im dakle Isus: Još je malo vremena svjetlo u vas. Hodite, dok imate svjetlo, da vas tama ne obuzme; jer tko hodi po tami, ne zna kamo ide. Dok imate svjetlo, vjerujte u svjetlo, da budete sinovi svjetla.

Na dan sv. Mateja apostola i evangjeliste.

Čitanje Ezekiela proroka 1, 10—14.

(Kao na dan sv. Marka evangjeliste, na strani 141.)

Evangjelje sv. Mateja 9, 9—13.

U ono vrijeme vidje Isus čovjeka gdje sjedi na carini, po imenu Mateja. I reče mu: Idi za mnom. I ustavši otide za njim. I bi, kad sjedjaše za stolom u kući, gle, mnogi carinici i grešnici došavši sjedjahu s Isusom i učenici njegovimi za stolom. I vidjevši to fariseji govorahu učnikom njegovim: Zašto s carinici i grešnici jede učitelj vaš? A Isus čuvši to reče: Ne trebaju zdravi liečnika nego bolestni. Nego idite i naučite se, šta znači: milosrdnost hoću a ne žrtvu; jer nisam došao zvat pravednike nego grešnike.

Na dan ss. mučenika Kuzme i Damjana.*Čitanje knjige Mudrosti 5, 16—20.*

(Kao na dan sv. Ksista i drugara, na strani 165.)

Evangelje sv. Luke 6, 17—23.

(Kao na dan ss. Fabijana i Sebastijana, na strani 130.)

Na dan sv. Mihaela arhangjela.*Čitanje knjige Odkrivenja sv. Ivana apostola 1, 1—5.*

U dane one obznani Bog, šta će skoro biti, slavši po angjelu svojem sluzi svojem Ivanu, koji svjedočanstvo dade rieči Božjoj i svjedočanstvo Isusu Kristu, šta god vidje. Blago onomu, koji čita i sluša rieči proročtva ovoga, i drži ono, što je u njem napisano; jer je vrijeme blizu. Ivan sedmim crkvam, koje su u Asiji. Milost vam i mir od onoga, koji jest i koji bješe i koji će doći; i od sedam duhova, koji su pred priestolom njegovim; i od Isusa Krista, koji je svjedok vjerni, prvenac iz mrtvih, i knez nad kraljevi zemaljskimi, koji nas ljubi, i opru nas od grieha naših krvlju svojom.

Evangelje sv. Mateja 18, 1—10.

(Kao na nedjelju ss. angjela čuvara, na strani 172.)

Na dan sv. čisla b. d. Marije.*Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 24, 14—16).*

(Kao na dan snježne b. d. Marije, na strani 164.)

Evangelje sv. Luke 11, 27—28.

(Kao na dan b. d. Marije skapularske, na strani 159.)

Na dan sv. Franciska Serafskoga.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Galaćanom 6, 14—18.

Braćo! A ja ne ću nikako čim drugim da se hvalim osim križem Gospodina našega Isusa Krista, kroz kojega se meni razape sviet, i ja svietu. Jer u Kristu Isusu niti što pomaže obrezanje niti neobrezanje nego novo stvorenje. I koji god budu živjeli po ovom pravilu, mir njim i milosrdnost, i Israelu Božjemu. U ostalom neka mi nitko ne dosadjuje; jer ja znake od rana Gospodina Isusa na tielu svojem nosim. Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim, braćo. Amen.

Evangelje sv. Mateja 11, 25—30.

(Kao na dan sv. Pavla prvoga pustinjaka na strani 128.)

Na dan sv. Maksimilijana biskupa mučenika.

Čitanje i evangelje

kao na dan sv. Kvirina biskupa mučenika, na strani 148.

Na dan sv. Teresije djevice.

*Čitanje druge poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 10, 17—18
i 11, 1—2.*

(Kao na dan sv. Lucije, na strani 123.)

Evangelje sv. Mateja 25, 1—13.

(Kao na dan sv. Barbare djevice i mučenice, na str. 119.)

Na dan sv. Luke evangeliste.

Čitanje druge poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 8, 16—24.

Braćo! Hvala Bogu, koji je dao ovakovo staranje za vas u srce Titovo; jer je istina primio opomenu,

ali kako je bio brižljiviji, od svoje volje otide k vam. Poslasm'o s njim i brata, čija je pohvala u evan-gjelju po svih crkvah. A ne samo to, nego je i od-redjen od crkava za drugara putovanju našem u ovu milost, u kojoj mi služimo na slavu Gospodnju i po odlučenoj našoj volji, čuvajući se toga, da nas tko ne pokudi u ovoj punini, u kojoj mi služimo; jer promiš-ljamo za dobro ne samo pred Bogom nego i pred ljudmi. A poslasm'o s njimi i brata svojega, kojega mnogo puta poznasm'o u mnogih stvarih da je ustalac, a sad mnogo veći zbog mnogoga uzdanja u vas. Bilo za Tita, koji je drug moj i pomagač medju vami, bilo za braću našu, poslanike crkvene, slavu Kristovu; po-kažite dakle na njih dokaz svoje ljubavi i naše hvale o vas pred crkvami.

Evangelje sv. Luke 10, 1—9.

(Kao na dan sv. Marka, na strani 141.)

Na dan sv. Vendelina opata.

Čitanje i evangelje

kao na dan sv. Mavra opata, na str. 128. i 129.

Na dan sv. Demetrija mučenika.

Čitanje i evangelje

kao na dan sv. Valentina svećenika i mučenika, na str. 134.

(U djakovačkoj biskupiji čita se *evangelje sv. Luke 14, 26—33*

kao na dan sv. Kvirina, na strani 148.)

Na dan ss. apostola Simona i Jude Tadeja.

Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Efešanom 4, 7—13.

Braćo! Svakomu se od nas daje milost po mjeri dara Kristova. Zato veli: uzišavši na visinu zarobi robstvo, daje dare ljudem. A što uzadje, što je drugo, nego da prvo i sidje u dolnje strane zemaljske? Koji sidje, to je onaj, koji i uzadje više svih nebesa, da izpuni sve. I on je dao jedne apostole, a jedne proroke, druge pak evangjeliste, a druge pastire i učitelje, da se sveti savršu za djelo službe, za sazidavanje tiela Kristova; dok dostignemo svi u jedinstvo vjere i poznanja sina Božjega, u čovjeka savršena, u mjeru pune dobi Kristove.

Evangjelje sv. Ivana 15, 17—25.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim: Ovo vam zapoviedam, da ljubite jedan drugoga. Ako sviet na vas mrzi, znajte, da je na mene mrzio prije nego na vas. Kad biste bili od svieta, onda bi sviet svoje ljubio; a kako niste od svieta, nego vas ja od svieta izabrah, zato mrzi na vas sviet. Opominjite se rieči moje, koju vam rekoh: nije sluga veći od gospodara svojega. Ako mene goniše i vas će goniti; ako moju rieč održaše, i vašu će održati. Ali sve će vam ovo činiti za ime moje; jer ne poznaju onoga, koji me posla. Da nisam bio došao i govorio im, ne bi grieha imali; a sad nemaju izgovora za grieh svoj. Koji mrzi na mene, i na otca mojega mrzi. Da nisam bio djela tvorio medju njimi, kojih nitko drugi ne tvori, ne bi grieha imali;

a sad i vidješe, i zamrziše i na mene i na otca mogega. Ali da se zbude rieč napisana u zakonu njihovu: zamrziše na mene ni za što.

Na praznik svih svetih.

Čitanje knjige Odkrivenja sv. Ivana ap. 7, 2—12.

U dane one, gle, ja Ivan vidjeh drugoga angjela gdje uzlazi od istoka sunčanoga, koji imaše pečat Boga živoga; i povika glasom velikim četirima angjelima, kojim bješe dano škoditi zemlji i moru, govoreći: Nemojte škoditi zemlji ni moru ni drvetam, dok ne zapečatimo sluge Boga našega na čelih njihovih. I čuh broj zapečaćenih: sto četrdeset četiri tisuće zapečaćenih od svih pleménâ sinova Israelovih. Od plemena Judina dvanaest tisuća zapečaćenih; od plemena Rubenova dvanaest tisuća zapečaćenih; od plemena Gadova dvanaest tisuća zapečaćenih; od plemena Aserova dvanaest tisuća zapečaćenih; od plemena Neftaljeva dvanaest tisuća zapečaćenih; od plemena Manasijeva dvanaest tisuća zapečaćenih; od plemena Simeonova dvanaest tisuća zapečaćenih; od plemena Levijeva dvanaest tisuća zapečaćenih; od plemena Isaharova dvanaest tisuća zapečaćenih; od plemena Zabulonova dvanaest tisuća zapečaćenih; od plemena Josipova dvanaest tisuća zapečaćenih; od plemena Benjaminova dvanaest tisuća zapečaćenih. Po tom vidjeh četvu veliku, koje nitko ne može izbrojiti, od svih nárôdâ i pleménâ i jèzíkâ, gdje stoje pred priestolom i pred jagnjetom, obučeni u haljine biele, i palme u rukah njihovih; i vikahu glasom velikim govoreći: Spasenje Bogu na-

šemu, koji sjedi na prijestolu, i jagnjetu. I svi angjeli stajahu oko prijestola i oko starješina i oko četiri životinje, i padoše na lice pred prijestolom, i pokloniše se Bogu, govoreći: Amen! Blagoslov i slava i mudrost i hvala i čast i sila i jačina Bogu našem u vieke vieka. Amen.

Evangjelje sv. Mateja 5, 1—12.

U ono vrijeme vidjevši Isus narod, uzidje na goru, i kad sjede, pristupiše k njemu učenici njegovi. I otvorivši usta svoja učaše ih govoreći: Blago siromašnima duhom; jer je njihovo kraljevstvo nebesko. Blago krotkim; jer će oni imati zemlju. Blago onim, koji se žaloste; jer će se oni utješiti. Blago onim, koji gladuju i žedjaju pravde; jer će se oni nasititi. Blago milosrdnim; jer će oni milosrdnost postići. Blago onim, koji su čistoga srca; jer će oni Boga vidjeti. Blago miroljubivim; jer će se sinovi Božji nazvati. Blago onim, koji progonstvo trpe radi pravde; jer je njihovo kraljevstvo nebesko. Blago vam, kad vas budu proklinjali i proganjali i govorili na vas sve zlo lažući zbog mene. Veselite se i radujte se; jer je plaća vaša velika na nebesih.

Na dan dušni iliti spomen svih preminulih vjernih.

Čitanje prve poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 15, 51—57.

Braćo! Evo vam kazujem tajnu: svi ćemo istina uskrsnuti, ali se ne ćemo svi promieniti. U jedan put, u trenutku oka, na zvuk posljednje trube (zbit će se);

jer će zatrubiti truba, i mrtvi će uskrsnuti nerazpadljivi, i mi ćemo se promieniti. Jer ovo razpadljivo treba da se obuče u nerazpadljivost, i ovo smrtno da se obuče u bezsmrtnost. A kad se ovo razpadljivo obuče u bezsmrtnost, onda će se zbiti ona rieč, koja je napisana: pobjeda proždrie smrt. Gdje je, smrti, pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj? A žalac je smrti grieh, sila pak griehu zakon. A Bogu hvala, koji nam daje pobjedu kroz Gospodina našega Isusa Krista.

Evanjelje sv. Ivana 5, 25—29.

U ono vrieme reče Isus narodu židovskomu: Zaisto, zaisto vam kažem: ide čas, i već je nastao, kad će mrtvi čuti glas sina Božjega, i koji uzčuju, živjet će. Jer kao što otac ima život u sebi, tako daje i sinu, da ima život u sebi; i daje mu vlast, da čini sud, jer je sin čovječji. Nemojte se čuditi ovomu; jer ide čas, u koji će svi, koji su u grobovih, čuti glas sina čovječjega. I izići će, koji su činili dobro, na uskrsnuće života, a koji su činili zlo, na uskrsnuće suda.

Na dan sv. Emerika priznavaoca.

Čitanje knjige Mudrosti 4, 7—17.

Pravednik, ako ga i zateče rana smrt, bit će ipak u počinku. Jer se starost častna ne računa po dugovječnosti i po broju godina; nego um u čovjeka valja koliko sieda kosa, i neporočan život koliko život starački. Ugodivši Bogu, bi mu ljubimac; i buduć da je

živio među grešnici, bi prenesen. Otet bi, da zloća ne promieni razuma njegova, i da varka ne prevari duše njegove. Jer čar taštine potamnjuje dobro, i prevrtljiva želja izvraća bezazlen um. Izvivši viek rano, navrši mnogo gòdinâ; jer mila bješe Bogu duša njegova; zato se popašti, da ga izvede izsred opàčinâ; a narodi, koji vidješe, ne razumješe to, i k srcu ne primiše, da je Bog milostiv i milosrdan napram svetim svojim, i da pazi izabrane svoje. I mrtav pravednik osudjuje žive bezbožnike, i mladost rano dokončana dug život nepravednikov. Vide istina svršetak mudarčev, ali ne razumiju, što Bog s njim namisli, i zašto ga Gospodin primi u obrambu.

Evangelje sv. Luke 12, 35—40.

(Kao na dan sv. Antonija opata, na strani 129.)

Na dan sv. Leonarda opata priznavaoca.

Citanje i evangelje

kao na dan sv. Ferdinanda, na strani 147.

Na dan sv. Martina biskupa priznavaoca.

Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 44, 16—27 i 45, 3—20).

(Kao na dan bl. Augustina Zagreb., na strani 164.)

Evangelje sv. Luke 11, 33—36.

U ono vrieme reče Isus učnikom svojim: Nitko ne meće upaljene svieće na sakriveno mjesto, niti pod sud, nego na sviećnjak, da vide svjetlost, koji ulaze. Svieća je tielu tvojemu oko tvoje. Ako oko tvoje bude

prosto, sve će tielo tvoje biti svietlo; ako li bude zlo-
bno, i tielo će tvoje biti tamno. Gledaj dakle, da
svjetlo, koje je u tebi, ne bude tama. Ako je dakle
sve tielo tvoje svietlo, da nema ništa tamna, sve će
biti svietlo, i obasjavat će te kao svjetlost munje.

Na dan sv. Elisabete udovice.

Čitanje i evangjelje

kao na dan sv. Ane matere b. d. Mariji, na strani 162.

Na dan sv. Klementa pape i mučenika.

*Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Filipljanom 3, 17—21
i 4, 1—3.*

(Kao na dvadeset treću nedjelju po duhovih, na strani 111.)

Evangjelje sv. Mateja 24, 42—47.

(Kao na dan sv. Cirila i Metodija, na strani 156.)

Na dan sv. Katarine djevice i mučenice.

Čitanje i evangjelje

kao na dan sv. Barbare djevice i mučenice, na strani 119.

III.

Obćenita čitanja i evangjelja za dane svetačke, koji nemaju svojih čitanja i evangjelja.

Na dan b. d. Marije.

Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 24, 14—16).

(Kao na dan snježne b. d. Marije, na strani 164).

Evangjelje sv. Luke 11, 27—28.

(Kao na dan b. d. Marije skapularske, na strani 159.)

Na dan sv. mučenika koji bješe biskup.

I. Čitanje i evangjelje

kao na dan sv. Kvirina, na strani 148.

II. Čitanje druge poslanice sv. Pavla apostola Korinćanom 1, 3—7.

Braćo! Blagosloven Bog i otac Gospodina našega Isusa Krista, otac milosrdnosti i Bog svake utjehe, koji nas utješava u svakoj nevolji našoj, da bismo i mi mogli utješiti one, koji su u svakoj tjeskobi, opomenom, kojom nas same Bog opominje. Jer kako su stradanja Kristova obilata na nas, tako je

i utjeha naša obilata kroz Krista. Bili pako mi u nevolji, za vašu je opomenu i spasenje, ili se mi utješavali, za vašu je utjehu, ili se mi opominjali, za vašu je opomenu i spasenje, koje tvori trpljivost tih istih stradanja, koja i mi trpimo; da nadanje naše bude tvrdo za vas, znajući, kao što ste zajedničari u stradanjih, da ćete tako biti i u utjesi, u Kristu Isusu Gospodinu našem.

Evangjelje sv. Mateja 16, 24—27.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim: Ako hoće tko za mnom ići, neka se odreče sebe, i uzme križ svoj i ide za mnom. Jer tko hoće dušu svoju da sačuva, izgubit će ju; a tko izgubi dušu svoju radi mene, naći će ju. Jer što koristi čovjeku, ako sav svijet dobije a duši svojoj nahudi? Ili kakovu će zamjenu dati čovjek za dušu svoju? Jer će doći sin čovječji u slavi oca svojega s anđjeli svojimi, i tada će vratiti svakomu po djelih njegovih.

Na dan sv. mučenika koji ne bješe biskup.

I. Čitanje i evangjelje

kao na dan sv. Valentina, na strani 134.

II. Čitanje druge poslanice sv. Pavla apostola Timoteju
2, 8—10 i 3, 10—12.

(Kao na dan sv. Gjurjga vojnika mučenika, na strani 140.)

Evangjelje sv. Mateja 10, 34—42.

(Kao na dan sv. Valentina, na strani 134.)

III. Čitanje poslanice sv. Jakova apostola 1, 2—12.

Ljubazni! Svaku radost imajte, kad padate u različne napasti, znajući da kušanje vjere vaše tvori trpljivost, a trpljivost djelo dovršuje, da budete savršeni i cieli bez i kakova nedostatka. Ako li komu od vas nedostaje mudrosti, neka ište u Boga, koji daje svakomu obilato a ne kori; i dat će mu se. Ali neka ište s vjerom, ne sumnjajuć ništa; jer koji sumnja, on je kao morski val, koji vjetar diže i razmeće. Neka dakle ne misli takov čovjek, da će primiti što od Boga. Čovjek sa dva srca nepostojan je u svih putovih svojih. A poniženi brat neka se hvali uzvišenjem svojim, a bogati poniženjem svojim; jer će proći kao cviet travni; jer sunce izadje s vrućinom, i osuši travu, i cviet njezin odpade, i krasota lica njezina pogibe; tako će i bogati na putovih svojih uvenuti. Blago čovjeku, koji pretrpi napast; jer kad bude izkušán, primit će vienac života, koji Bog obreče onim, koji ga ljube.

Evangjelje sv. Mateja 10, 34—42.

(Kao na dan sv. Valentina, na strani 134.)

IV. Čitanje prve poslanice sv. Petra ap. 4, 13—19.

Ljubazni! Radujte se, što stradate s Kristom, da biste, kad se javi slava njegová, imali radost i veselje. Ako vas kore za ime Kristovo, blago vam! jer čast, slava i sila Božja i duh njegov počiva na vas. A nitko od vas neka ne strada kao ubojica ili kradljivac ili

zlorek ili kao onaj, koji se mieša u tuđe poslove. A ako li kao kršćanin, neka se ne stidi; pače neka slavi Boga u to ime. Jer je vrijeme, da se počne sud od kuće Božje. Ako li najprije od nas počne, kakov će biti svršetak onim, koji ne vjeruju Božjemu evan-gjelju? I kad se pravednik jedva spasi, gdje će se bezbožnik i grešnik javiti? Zato i oni, koji stradaju po volji Božjoj, neka vjernomu stvoritelju preporučē duše svoje dobrimi djeli.

Evangelje sv. Ivana 12, 24—26.

(Kao na dan sv. Lavrencija mučenika, na strani 166.)

Na dan sv. mučenika u vrijeme uskršno.

Čitanje knjige Mudrosti 5, 1—5.

(Kao na dan ss. apostola Filipa i Jakova, na strani 142.)

Evangelje sv. Ivana 15, 1—7.

(Kao na dan sv. Gjurgja mučenika, na strani 140.)

Na dan više ss. mučenika u vrijeme uskršno.

I. Čitanje i evangelje

kao na dan sv. Florijana, na strani 144. i 145.

II. Čitanje knjige Odkrivenja sv. Ivana apostola 19, 1—9.

U dane one, po tom čuh ja Ivan kao glas četa mnogih na nebu gdje govore: Alleluja! Spasenje je i slava i sila Bogu našem; jer su istiniti i pravedni sudovi njegovi, što je osudio kurvu veliku, koja po-

kvari zemlju kurvarstvom svojim, i osvetio krv sluga svojih od ruku njezinih. I opet rekoše: Alleluja! I dim njezin diže se u vieke vjekova. I padoše dvadeset četiri starješine, i četiri životinje, i pokloniše se Bogu, koji sjedjaše na prijestolu, govoreći: Amen, Alleluja! I glas izidje od prijestola govoreći: Hvalu pjevajte Bogu našem sve sluge njegove, i koji ga se bojite, mali i veliki. I čuh kao glas čete velike, i kao glas voda mnogih, i kao glas gromova jakih gdje govore: Alleluja! jer kraljuje Gospodin Bog naš svemogućí. Veselimo se i radujmo se, i dajimo slavu njemu; jer dodje svadba jagnjetova, i žena se njegova pripravi. I dano joj bi, da se obuče u tanko platno svietlo i bielo; jer je tanko platno pravda svetih. I reče mi: Napiši: blago onim, koji su pozvani na večeru svadbe jagnjetove.

Evangjelje sv. Ivana 16, 20—22.

U ono vrijeme reče Isus učeníkom svojim: Zaisto, zaisto vam kažem, da ćete vi plakati i jaukati, a sviet će se radovati. Vi pak ćete žalostni biti, ali će se vaša žalost okrenuti na radost. Žena kad radja, ima žalost, jer dodje čas njezin; a kad rodi diete, više se ne opominje muke od radosti, što se rodi čovjek na sviet. I vi dakle sada imate do duše žalost, ali ću vas opet vidjeti, i radovat će se srce vaše; i radosti vaše ne će nitko uzeti od vas.

Na dan više ss. mučenika osim vremena uskrsnoga.

I. Čitanje knjige Mudrosti 3, 1—8.

(Kao na dan sv. Vida, na strani 151.)

Evangelje sv. Luke 21, 9—19.

U ono vrieme reče Isus učenicom svojim: Kad čujete ratove i bune, nemojte se plašiti; to treba najprije da bude, ali još nije odmah svršetak. Tada im kazivaše: Ustat će narod na narod i kraljevstvo na kraljevstvo; i potresi bit će veliki po mjestih, i bit će pomori i gladi i strahote s neba i znaci veliki. Ali prije svega ovoga metat će na vas ruke svoje, i gonit će vas predavajući u zbornice i tamnice, i vodeći vas pred kraljeve i upravitelje radi imena mojega. A to će vam se dogoditi za svjedočanstvo. Metnite dakle u srca svoja, da se prije ne domišljate, kako ćete odgovarati. Jer ću vam ja dati usta i mudrost, kojoj se ne će moći protiviti ni odgovoriti svi protivnici vaši. A predavat će vas roditelji i braća i rodjaci i prijatelji, i ubit će neke od vas. I svi će zamrziti na vas radi mojega imena; ali dlaka s glave vaše ne će poginuti. U trpljivosti svojoj imat ćete duše svoje.

II. Čitanje knjige Mudrosti 5, 16—20.

(Kao na dan ss. Ksista i drugara, na strani 165.)

Evangelje sv. Luke 6, 17—23.

(Kao na dan ss. Fabijana i Sebastijana, na strani 130.)

III. Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Hebrejem 10, 32—38.

Braćo! Opominjite se prijašnjih dana, u koje prosvietljeni težku borbu stradanja podnesoste, u jednu

ruku postavši gledalište sa sramótâ i nĕvôljâ, a u drugu postavši drugari onim, koji tako postradaše; jer se na tamničare sažaliste, i dadoste s radošću da vam se razgrabi imanje, znajući da imate bolje i postojano imanje. Nemojte dakle izgubiti pouzdanja svojega, koje ima veliku plaću. Jer vam je trpljivost od potrebe, da izpunivši volju Božju primite obećanje. Jer još malo, pak će doći onaj, koji treba da dodje, i ne će odocniti. A pravednik moj živi od vjere.

Evangelje sv. Mateja 24, 3—13.

U ono vrijeme kad sjedjaše Isus na gori Maslinskoj, pristupiše k njemu učenci na samo govoreći: Kaži nam, kad će to biti? i kakov je znak tvojemu dolazku i svršetku vieka? I odgovarajući Isus reče im: Gledajte, da vas tko ne zavede. Jer će mnogi doći u ime moje govoreći: ja sam Krist; i mnoge će zavesti. Jer ćete čuti ratove i glasove o ratovih; gledajte, da se ne zbunite; jer treba to da bude, ali još nije svršetak. Jer će ustati narod na narod i kraljevstvo na kraljevstvo; i bit će pomori i gladi i potresi po mjestih. A to je sve početak nevoljam. Tada će vas predati na muke, i ubit će vas; i svi će narodi zamrziti na vas radi imena mojega. I tada će se mnogi sablazniti, i drug druga izdat će, i zamržit će drug na druga. I izići će mnogi lažni proroci i zavest će mnoge. I što će se bezakonje umnožiti, ohladnjet će ljubav mnogih. A koji uztraje do posljedka, on će se spasiti.

IV. Čitanje knjige Mudrosti 10, 17—20.

Bog udiele plaću pravednikom za trud njihov, i izvede ih na putu čudnom, i bješe im zastor danju, i sjaj zviždâ noću; prevede ih preko crvenoga mora, i prenese ih preko velike vode. A neprijatelje njihove utopi u moru, njih pak izvede iz dubokoga bezdna. Zato odnesošè pravednici plien bezbožnikom, i opjevaše, Gospodine! sveto ime tvoje, i jednim glasom slaviše dobitnu ruku tvoju, Gospodine Bože naš!

Evangelje sv. Mateja 5, 1—12.

(Kao na praznik svih svetih, na strani 181.)

V. Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Rimljanom 5, 1—5.

Braćo! Opravdani vjerom, mir imajmo s Bogom kroz Gospodina našega Isusa Krista, kroz kojega i pristup imamo vjerom u ovu milost, u kojoj stojimo, i hvalimo se nadom u slavu sinova Božjih. Ne samo pak to, nego se hvalimo i nevoljami, znajući da nevolja trpljivost tvori, a trpljivost kušnju, a kušnja nadu, a nada ne sramoti, jer se ljubav Božja izli u srca naša duhom svetim, koji nam je dan.

Evangelje sv. Mateja 5, 1—12.

(Kao na praznik svih svetih, na strani 181.)

VI. Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Rimljanom 8, 18—23.

(Kao na četvrtu nedjelju po duhovih, na strani 90.)

Evangelje sv. Luke 11, 47—51.

U ono vrijeme reče Isus književnikom i farisejem: Teško vam, što zidate grobove prorokom; a vaši su ih otcevi ubili. Doista svjedočite, da odobravate djela otaca svojih; jer ih oni ubiše, a vi im grobove zidate. Zato i mudrost Božja reče: poslat ću im proroke i apostole, i od njih će jedne ubiti i prognati, da se ište od roda ovoga krv svih proroka, koja je prolivena od postanka svieta, od krvi Abelove do krvi Zaharijine, koji pogibe medju oltarom i hramom. Dà, kažem vam, iskat će se od roda ovoga.

VII. Čitanje druge poslanice sv. Pavla apostola Korinćanom 6, 1—10.

(Kao na čistu nedjelju, na strani 27.)

Evangelje sv. Luke 10, 16—20.

(Kao na dan sv. Vida, na strani 151.)

VIII. Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Hebrejem 11, 33—39.

(Kao na dan ss. Fabijana i Sebastijana, na strani 130.)

Evangelje sv. Luke 12, 1—8.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim: Čuvajte se kvasca farisejskoga, koji je licemjerje. A ništa nije sakriveno, što se ne će odkriti, ni tajno, što se ne će doznati. Jer što u mraku rekoste, reći će se na vidjelu, i što na uho šaptaste u kletih, propoviedat će se na krovovih. Ali kažem vam, prijateljem svojim: ne bojte se od onih, koji ubijaju tielo, i po tom ne

mogu ništa više učiniti. Nego ću vam kazati, koga da se bojite: bojte se onoga, koji ima vlast, pošto ubije, baciti u pakao. Da, kažem vam, ovoga se bojte. Ne prodaje li se pet vrabaca za dva dinara? I ni jedan od njih nije zaboravljen pred Bogom. A u vas su i vlasi na glavi svi izbrojeni. Nemojte se dakle bojati; vi ste bolji od mnogo vrabaca. Nego vam kažem: koji god prizna mene pred ljudmi, priznat će i sin čovječji njega pred angjeli Božjimi.

IX. Čitanje knjige Otkrivenja sv. Ivana ap. 7, 13—17.

U dane one odgovori jedan od starješina govoreći mi: Ovi obučeni u biele haljine tko su, i odkuda dođoše? I rekoh mu: Gospodaru moj! ti znaš. I reče mi: Ovo su, koji dođoše od nevolje velike, i praše haljine svoje, i ubieliše ih u krvi jagnjetovoj. Zato su pred prijestolom Božjim, i služe mu dan i noć u hramu njegovu; i onaj koji sjedi na prijestolu, stanovat će nad njimi. Više ne će gladovati ni žedjati, i ne će na njih padati sunce niti i kakva vrućina; jer jagnje, koje je nasred prijestola, pasti će ih, i vodit će ih k izvoru žive vode; i Bog će otrti svaku suzu s očiju njihovih.

Evangelje sv. Luke 12, 1—8.

(Kao pred ovim pod br. VIII.)

Na dan sv. priznavaoca koji bješe biskup.

*I. Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 44, 16—27
i 45, 3—20).*

(Kao na dan bl. Augustina biskupa Zagreb., na strani 164.)

Evangjelje sv. Mateja 25, 14—23.

(Kao na dan sv. Nikole, na strani 121.)

II. Čitanje i evangjelje

kao na dan ss. slovienskih apostola Cirila i Metodija,
na strani 156.

III. Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Hebrejem 5, 1—4.

Braćo! Svaki poglavar svećenički, koji se iz ljudi uzima, za ljude se postavlja na službu k Bogu, da prinosi dare i žrtve za grieh, kojemu se može sažaliti na one, koji ne znaju i zalaze, jer i na nj navaljuje slabost; i zato je dužan kako za narodne tako i za svoje grieh prinositi. I nitko sâm sebi ne daje časti, nego koji je pozvan od Boga kao Aron.

Evangjelje sv. Luke 11, 33—36.

(Kao na dan sv. Martina biskupa priznavaoca, na strani 183.)

IV. Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Hebrejem 13, 7—17.

(Kao na dan sv. Nikole, na strani 120.)

Evangjelje sv. Mateja 13, 33—37.

U ono vrijeme reče Isus učenicom svojim: Pazite, stražite i molite se; jer ne znate, kad će vrijeme nastati. Kao što čovjek odlazeći ostavi kuću svoju, i da slugam svojim vlast, svakomu za svoj posao, i vrataru zapovjedi da straži. Stražite dakle; jer ne znate, kad će doći gospodar od kuće, u večer ili u polnoći ili u pietle ili u jutru; da ne dodje iznenada, i da vas ne

nadje gdje spavate. A što vam kažem, svim kažem: stražite.

Na dan sv. učitelja crkvenoga.

I. Čitanje i evanđelje

kao na dan sv. Gregorija pape, na strani 136.

II. Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 39, 6—14).

Pravednik predaje srce svoje, da na osvitak bude budno ka Gospodinu stvoritelju njegovu, i da se pomoli pred najvišim. Otvora usta svoja k molitvi, i moli se za grieh svoje. I ako je volja Gospodinu velikomu, napuni ga duhom razbora. Tada on pušta rieči mudrosti svoje kao dažd, i hvali Gospodina u molitvi. I on izvršuje savjet njegov i nastavu, i posavjetuje se u tajnah njegovih. On očituje nastavu nauke svoje, i hvali se zakonom zavjeta Gospodnjega. Mnogi će slaviti mudrost njegovu, i do vieka ne će je nestati. Ne će propasti spomen njegov, i ime će njegovo prelaziti s roda na rod. Mudrost njegovu pripoviedat će narodi, i slavu njegovu navješćivat će zbor.

Na dan sv. priznavaoca koji ne bješe biskup.

I. Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 31, 8—11).

(Kao na dan sv. Stjepana kralja, na strani 168.)

Evanđelje sv. Luke 12, 35—40.

(Kao na dan sv. Antonija opata, na strani 129.)

II. Čitanje i evangjelje

kao na dan sv. Ferdinanda, na strani 147.

III. Čitanje poslanice sv. Pavla ap. Filipljanom 3, 7—12.

(Kao na dan sv. Pavla prvoga pustinjaka, na strani 127.)

Evangjelje sv. Luke 19, 12—26.

(Kao na dan sv. Stjepana kralja, na strani 169.)

Na dan sv. opata.

Čitanje i evangjelje

kao na dan sv. Mavra opata, na strani 128.

Na dan sv. djevice i mučenice.

I. Čitanje i evangjelje

kao na dan sv. Barbare djevice i mučenice, na strani 119.

II. Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 51, 13—17).

Gospodine Bože moj! ti podiže stan moj na zemlji, kad prosih, da me izbaviš od smrti. Prizvah Gospodina, otca Gospodina svojega, da me ne pusti bez pomoći u dan nevolje moje, i u vrieme kad me progone oholi. Hvalit ću ime tvoje bez prestanka, i slaviti ću ga sa hvalom; jer bi uslišena molitva moja. Ti me oslobodi od propasti, i izbavi me u zlo vrieme. Zato slaviti ću tebe, i hvalu pjevati tebi, Gospodine Bože naš!

Evangelje sv. Mateja 13, 44—52.

(Kao na dan sv. Lucije djevice i mučenice, na strani 123.)

Na dan sv. djevice koja ne bješe mučenica.

*I. Čitanje druge poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom 10, 17—18
i 11, 1—2.*

(Kao na dan sv. Lucije, na strani 123.)

Evangelje sv. Mateja 25, 1—13.

(Kao na dan sv. Barbare djevice i mučenice, na strani 119.)

*II. Čitanje prve poslanice sv. Pavla ap. Korinćanom
7, 25—34.*

Braćo! Za djevice nemam zapoviedi Gospodnje; nego dajem savjet, kao koji sam milosrdje dobio od Gospodina, da budem vjeran. Mislim dakle, da je ovo dobro zbog sadašnje nevolje; jer je čovjeku dobro tako biti. Jesi li se privezao za ženu, ne traži, da se razdriešiš; jesi li odriešen od žene, ne traži žene. Ako li se oženiš, nisi sagriešio; i djevojka ako se uda, nije sagriešila; ali će imati takovi nevolje tjelesne. A ja vam praštam. Ovo dakle kažem, braćo: vrijeme je kratko, preostaje, da i oni koji imaju žene, budu kao da ih nemaju; i koji plaču, kao da ne plaču; i koji se raduju, kao da se ne raduju; i koji kupuju, kao da nemaju; i koji ovaj sviet upotrebljavaju, kao da ga ne upotrebljavaju; jer prolazi obličje ovoga svieta. A hoću, da ste bezbrižni. Koji je neoženjen, brine se za Gospodnje, kako će ugoditi Bogu. A koji je oženjen, brine se za svjetsko, kako će ugoditi ženi, pa je razdieljen.

I neudata žena i djevojka misli na Gospodnje, da bude sveta tielom i duhom u Kristu Isusu Gospodinu našem.

Evangjelje sv. Mateja 13, 44—52.

(Kao na dan sv. Lucije djevice i mučenice, na strani 123.)

Na dan sv. mučenice koja ne bješe djevica.

Čitanje knjige mudrosti (u Crkvenici 51, 1—12.)

(Kao na dan sv. Barbare, na strani 119.)

Evangjelje sv. Mateja 13, 44—52.

(Kao na dan sv. Lucije, na strani 123.)

Na dan sv. udovice.

I. Čitanje knjige mudrosti (u Pričah 31, 10—31).

(Kao na dan sv. Ane matere b. d. Mariji, na strani 162.)

Evangjelje sv. Mateja 13, 44—52.

(Kao na dan sv. Lucije, na strani 123.)

II. Čitanje prve poslanice sv. Pavla ap. Timoteju 5, 3—10.

Ljubazni! Udovice poštuj, koje su prave udovice. Ako li koja udovica ima djecu ili unučad, neka se uči najprije dom svoj upravljati, da se zajam vrati roditeljem; jer je ovo ugodno pred Bogom. A prava udovica i usamljena neka se uzda u Boga, i neka uztraje u molitvah i prošnjah dan i noć. A koja živi u slastih, živa je umrla. I ovo zapoviedaj, da budu bez mane. A ako li tko za svoje a osobito za domaće ne promišlja, odrekao se je vjere, i gori je od nevjernika.

Udovica neka se ne izabire mladja od šestdeset godina, koja je bila jednomu mužu žena, koja ima svjedochanstvo u dobrih djelih, da je djecu odgajila, da je gostoljubiva bila, da je svetim noge prala, da je nevoljnim pomagala, da je išla za svakim dobrim djelom.

Evangjelje sv. Mateja 13, 44—52.

(Kao na dan svete Lucije, na strani 123.)

Na dan na koji se mrtvac sahranjuje.

Čitanje prve poslanice sv. Pavla ap. Solunjanom 4, 12—17.

Braćo! Ne ću vam zatajati za one, koji su usnuli, da ne žalite kao i ostali, koji nemaju nade. Jer ako vjerujemo, da je Isus umro i uskrsnuo, tako će Bog i one, koji su usnuli u Isusu, dovesti s njim. Jer vam ovo kazujemo na rieč Gospodnju, da mi koji živemo, koji ostanemo do dolazka Gospodnjega, ne ćemo preteći onih, koji su usnuli; jer će sam Gospodin sa zapoviedju i s glasom arhangjelovim i s trubom Božjom sići s neba, i mrtvi u Kristu uskrsnut će najprije. Po tom mi, koji živemo, koji smo ostali, zajedno s njimi bit ćemo uzeti u oblacih na susret Kristu u zrak, i tako ćemo svagda s Gospodinom biti. Tako dakle utješavajte jedan drugoga ovimi riečmi.

Evangjelje sv. Ivana 11, 21—27.

U ono vrieme reče Marta Isusu: Gospodine! da si ovdje bio, brat moj ne bi umro. Ali i sad znam, što god zaišteš u Boga, da će ti Bog dati. Reče joj

Isus: Uskrsnut će brat tvoj. Reče mu Marta: Znam, da će uskrsnuti kod uskrsnuća u posljednji dan. Reče joj Isus: Ja sam uskrsnuće i život; koji vjeruje u mene, ako i umre, živjet će; i ni jedan, koji žive i vjeruje u mene, ne će umrijeti u viek. Vjeruješ li ovo? Reče mu: Da, Gospodine! ja vjerovah, da si ti Krist sin Boga živoga, koji si došao na ovaj svijet.

* * *

Molitva prije propoviedi.

Dodji duše sveti, treća božanska osobo, duše naše posvetitelju i svega dobra udielitelju! Nadahni pameti naše, i ognjem ljubavi svoje užezi srca naša, da sveto evanjelje (i nauk kršćanski) uzognemo dobro razumjeti, zapamtiti, obdržavati i obdržavajući duše svoje spasti. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

~~~~~

K a z a l o.

	Strana
Skrižaljka pomičnih svetkovina	III
Druge pomične svetkovine, koje nisu u skrižaljci	IV
Posti	"
Svadba se prepovieda	"
Dani svetački u dvanaest mjeseci	V

I. Čitanja i evangjelja na nedjelje i praznike Gospodnje.

Na I. nedjelju dolazka Gospodnjega	1
" II. " " "	2
" III. " " "	3
" IV. " " "	4
" božić kod 1. sv. mise	5
" " " 2. " "	6
" " " 3. " "	7
" praznik sv. Stjepana prvomučenika	8
" I. nedjelju po božiću	10
" mladu godinu	11
" II. nedjelju po božiću	"
" bogojavljenje	12
" I. nedjelju po bogojavljenju	13
" II. " " "	14
" III. " " "	16
" IV. " " "	17
" V. " " "	18
" VI. " " "	19

	Strana
Na nedjelju sedamdesetnicu	20
” ” šestdesetnicu	22
” ” petdesetnicu	24
” pepelnicu	26
” čistu nedjelju	27
” pačistu ”	28
” bezimenu nedjelju	29
” sredopostnu ”	31
” gluhu ”	33
” cvjetnu ” kad se blagosivljaju palme	34
” ” ” kod sv. mise	36
” veliki utorak	44
” veliku sriedu	51
” veliki četvrtak	60
” ” petak	62
” uskrs	68
” uskrsni ponedjeljak	69
” ” utorak	71
” bielu nedjelju	72
” II. nedjelju po uskrsu	74
” III. ” ” ”	75
” IV. ” ” ”	76
” V. ” ” ”	77
” prosne dane	78
” spasovo	79
” VI. nedjelju po uskrsu	80
” duhove iliti trojake	81
” duhovski ponedjeljak	83
” ” utorak	84
” nedjelju presvete trojice	85
” I. nedjelju po duhovih	”
” tielovo iliti brašančevo	87
” II. nedjelju po duhovih	”
” III. ” ” ”	89

	Strana
Na praznik presl. imena Isusova	127
„ dan sv. Pavla pustinjaka	„
„ „ „ Mavra opata	128
„ „ „ Antonija opata	129
„ „ ss. Fabijana i Sebastijana	130
„ „ obraćenja sv. Pavla ap.	131
„ svjećnicu	133
„ dan sv. Valentina	134
„ „ „ Matije apostola	135
„ „ „ Gregorija pape	136
„ „ „ Josipa zaručnika b. d. Mariji	137
„ „ „ Benedikta	138
„ praznik navještenja b. d. Marije	„
„ dan sedam žalosti b. d. Marije	139
„ „ sv. Gjurgja	140
„ „ „ Marka evangj.	141
„ „ ss. Filipa i Jakova	142
„ „ našašća sv. križa	143
„ „ sv. Florijana	144
„ „ „ Domnija	146
„ „ „ Isidora ratara	„
„ „ „ Ivana Nepomučkoga	147
„ „ „ Ferdinanda	„
„ „ „ Kvirina	148
„ „ „ Barnabe apostola	149
„ „ „ Antonija Paduanskoga	150
„ „ ss. Vida, Modesta i Krescencije	151
„ „ rodjenja sv. Ivana Krstitelja	152
„ „ sv. Ladislava kralja	153
„ praznik ss. apostola Petra i Pavla	„
„ dan pohoda b. d. Marije	155
„ „ ss. Cirila i Metodija	156
„ „ sv. Breka	157
„ „ ss. Hermagore i Fortunata	„

	Strana
Na dan sv. Margarite	158
„ „ razstanka apostolskoga	„
„ „ skapularske majke Božje	„
„ „ sv. Ilije	159
„ „ „ Marije Magdalene	160
„ „ „ Jakova apostola	161
„ „ „ Ane	162
„ „ „ Marte	163
„ „ bl. Augustina Zagrebačkoga biskupa	164
„ „ sv. Dominika	„
„ „ snježne b. d. Marije	„
„ „ ss. Ksista i drugara	165
„ „ preobraženja Gosp. n. Isusa Krista	„
„ „ sv. Lavrencija	166
„ „ „ Klare	167
„ Veliku Gospu	„
„ dan sv. Roka	168
„ „ „ Jelene	„
„ praznik sv. Stjepana kralja	„
„ dan sv. Bartolomeja apostola	170
„ „ „ Augustina učitelja	171
„ „ glavosjeka sv. Ivana Krstitelja	„
„ nedjelju ss. angjela čuvara	172
„ Malu Gospu	173
„ dan presl. imena Marijina	174
„ „ uzvišenja sv. križa	„
„ dan sv. Mateja apostola	175
„ „ ss. Kuzme i Damjana	176
„ „ sv. Mihaela arhangjela	„
„ „ „ čisla b. d. Marije	„
„ „ „ Franciska Seraf.	177
„ „ „ Maksimilijana biskupa	„
„ „ „ Teresije	„
„ „ „ Luke evanđeliste	„

	Strana
Na dan sv. Vendelina opata	178
„ „ „ Demetrija	„
„ „ ss. Simona i Jude Tadeja	179
„ praznik svih svetih	180
„ dušni dan	181
„ dan sv. Emerika	182
„ „ „ Leonarda	183
„ „ „ Martina	„
„ „ „ Elisabete	184
„ „ „ Klementa	„
„ „ „ Katarine	„

III. Obćenita čitanja i evangjelja za dane svetačke, koji nemaju svojih čitanja i evangjelja.

Na dan b. d. Marije	185
„ „ sv. mučenika koji bješe biskup	„
„ „ „ „ ne bješe „	186
„ „ „ „ u vrieme uskrsno	188
„ „ više ss. mučenika u vrieme uskrsno	„
„ „ „ „ osim vremena uskrsnoga	190
„ „ sv. priznavaoca koji bješe biskup	194
„ „ „ učitelja crkvenoga	196
„ „ „ priznavaoca koji ne bješe biskup	„
„ „ „ opata	197
„ „ „ djevice i mučenice	„
„ „ „ „ koja ne bješe mučenica	198
„ „ „ mučenice koja ne bješe djevica	199
„ „ „ udovice	„
„ „ na koji se mrtvac sahranjuje	200

Molitva prije propoviedi	201

Pogreške.

Na strani	8. odozgor u liniji	12. mjesto: na sviet, čitaj: na ovaj sviet
" "	" odozdol " "	1. " kojim " koji
" "	9. " " "	4. " htjedoste " htjede
" "	14. odozgor " "	13. " za što " zašto
" "	42. odozdol " "	2. izpusti: a je-
" "	44. " " "	1. poslie rieči: svoju, dodaj: Gospodine Bože moj.
" "	44. " " "	11. mjesto: petak čitaj: utorak
" "	56. " " "	11. " on se ga " on ga se
" "	61. " " "	5. " izdanik " izdajnik
" "	73. " " "	2. " poslie rieči: vidje, dodaj: Toma!
" "	86. odozgor " "	2. " " " drugoga, mje- sto, metni. } 2
" "	91. odozdol " "	12. izpusti: ni
" "	106. " " "	12. mjesto: huli Boga, čitaj: huli na Boga
" "	109. odozgor " "	12. " bedra svoja " boke svoje
" "	129. odozdol " "	8. " bedra svoja " boke svoje
" "	136. " " "	12. " preti " prieti

